

SECRETARIA GENERAL

**ESBORNANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ
ORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE LA
CORPORACIÓ EN DATA CATORZE DE
JULIOL DE DOS MIL CATORZE**

A la ciutat de Girona, a catorze de juliol de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berloso Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Glòria Plana Yanes, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Carlos Palomares Safarres i Carles Bonaventura Cabanes.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El senyor alcalde pregunta si hi ha alguna esmena a fer en relació a les actes de les sessions anteriors de 9 i 16 de juny d'enguany.

No havent-hi cap esmena es donen per aprovades les actes de les sessions de 9 i 16 de juny de 2014.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

Pel que fa als informes de Presidència, donar-los compte de l'informe socioeconòmic corresponent al mes de juny, per donar-los alguna notícia que va en la línia positiva que havíem, de fet, anat donant compte des de l'inici d'any, inclòs des del mes de desembre: el nombre de ciutadans de Girona inscrits a les llistes de l'atur en acabar el mes de juny va baixar per primera vegada en molts anys dels 7.000 i es va situar en els 6.813, concretament, 663 menys que al juny del 2013 i 301 menys que al maig del 2014. Per tant, aquesta és una notícia que continua anant en la bona direcció, representa un punt d'inflexió prou important, consolida la tendència interanual que, amb distància i amb diferència, és la millor des del 2008.

I pel que fa al que és la valoració del darrer semestre, que ara ja el podem donar per complet, efectivament, ens hauríem de remuntar fins i tot abans del 2006 per trobar una dada d'aquestes característiques. Només perquè retinguin la xifra, en aquest primer semestre del 2014, la disminució del nombre d'aturats de la ciutat de Girona ha estat de 694 persones. No s'havia produït mai, en tot cas, no pas abans del 2006, una disminució d'aquesta envergadura.

Les dades van millor encara si mirem el darrer trimestre: estem percentualment per damunt del que és la mitjana del Gironès, de la mitjana de Catalunya i la mitjana de l'Estat. A nivell interanual, estem només per sota el Gironès, però per damunt de la mitjana de comarques gironines, la mitjana de Catalunya i la mitjana del conjunt de l'Estat.

I també, enllaçant amb les notícies que donàvem el mes anterior, el nombre de contractes segueix exactament la mateixa evolució positiva. Ara ja tenim les dades del mes de juny, tancades d'avui aquest matí mateix, els mesos anteriors no podíem donar compte de les contractacions del mes que acabem de tancar, però en aquest Ple sí que ho podem donar, i la variació amb relació al mes de juny de l'any passat és bastant significativa: hi ha més de set-cents contractes més fets. I pel que fa al que

portem de l'any, amb relació al mateix període de l'any passat, el nombre de contractacions supera els 3.300 de diferència més. També un lleuger augment, un miler de persones més pel que fa a afiliats a la seguretat social.

A *grosso modo*, aquestes són les xifres que presentem. Hem d'insistir una vegada més, perquè no és mai sobrer, justament al contrari, que no són les xifres definitives que esperem, no són les xifres tampoc que esperàvem; són bones, però som lluny de poder-nos convidar a cap episodi d'eufòria, sí d'esperança, però moltes d'aquestes contractacions, probablement es deuen a temporalitats, a contractes de remuneració més baixa de la que voldríem, i per tant, no representen encara aquella notícia tan optimista que podríem donar a la ciutadania. Però sí que, hi insisteixo, ens obre a l'esperança.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

- * Sentència núm. 6, de 17 de gener de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 450/12, interposat contra el Decret d'Alcaldia de data 20 de setembre de 2012, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra la resolució de l'expedient de comprovació limitada en concepte d'impost sobre construccions, instal·lacions i obres (ICIO) i contra el Decret d'Alcaldia de data 30 d'octubre de 2012, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra la liquidació derivada de l'anterior expedient de comprovació limitada. Quantia reclamada: 52.120,70 €. La sentència imposa les costes del procés a la part demandada, l'Ajuntament de Girona.
- * Sentència núm. 117, de 7 de maig de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que estima en part el recurs contenciós administratiu núm. 21/2014, interposat contra el Decret dictat per l'Alcaldia Presidència en data 10 de desembre de 2013, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia, de data 15 de juliol de 2013, desestimatori de la sol·licitud de rectificació de les autoliquidacions girades en concepte d'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU) i la devolució de les quantitats indegudament ingressades. Quantia reclamada: 16.598,50 €.
- * Sentència núm. 124, de 20 de maig de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que estima en part el recurs contenciós administratiu núm. 334/2013, interposat contra el Decret dictat per l'Alcaldia Presidència en data 18 de juliol de 2013, pel que es va desestimar la petició d'indemnització de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada per la recurrent, pels danys soferts en motiu d'una caiguda a la via pública, carrer Roques Altes, 13, el dia 19 d'agost de 2011. La sentència reconeix el dret de la recurrent a ser indemnitzada en la quantitat de 15.065,50 € més els interessos legals. La quantitat reclamada inicialment ascendia a la quantitat de 30.131 €.
- * Sentència núm. 246, de 30 de maig de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 294/13, interposat contra el Decret dictat per l'Alcaldia Presidència en data 27 de maig de 2013, pel que es va desestimar la petició d'indemnització de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada per la recurrent, pels danys soferts al seu fill en motiu d'una caiguda que va patir mentre jugava a futbol a la plaça del Llimoner de Girona, a conseqüència d'un desnivell existent en l'esmentat indret. La sentència imposa les costes del procés a la part actora. La reclamació desestimada s'elevava a la quantitat de 35.000 €.

- * Sentència núm. 259, de 9 de juny de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 240/12, interposat contra el Decret dictat per l'Alcaldia Presidència en data 11 d'abril de 2012, pel que es va desestimar la petició d'indemnització de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada per la recurrent pels danys soferts al vehicle de la seva propietat en motiu de les fortes pluges que van provocar la inundació del carrer Bisbe Sivilla el dia 26 de juliol de 2011. La reclamació desestimada s'elevava a la quantitat de 2.042,37 €.
- * Sentència núm. 257, de 9 de juny de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 508/11, interposat contra el Decret dictat per l'Alcaldia Presidència en data 19 d'octubre de 2011, pel que es va desestimar la petició d'indemnització de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada per la recurrent per les lesions derivades d'una caiguda patida pel seu marit, a la plaça Picasso, el dia 6 de novembre de 2009. La reclamació desestimada s'elevava a la quantitat de 6.241,55 €.
- * Sentència núm. 180, de 10 de juny de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 147/12, interposat contra la desestimació presumpta, per silenci negatiu, de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada per la recurrent en data 31 de març de 2011, pels danys soferts per una caiguda a la via pública, carrer Tomàs Carreras i Artau, el dia 28 de febrer de 2011. La reclamació desestimada s'elevava a la quantitat de 128.148,57 €.
- * Sentència núm. 186, de 16 de juny de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 268/2013, interposat contra el Decret dictat per l'Alcaldia Presidència en data 13 de maig de 2013, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de 5 de març de 2013, d'imposició d'una sanció per import de 200 €, per infracció de les normes de trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària, per no utilitzar el cinturó de seguretat. La sentència imposa les costes del procés a la part actora.
- * Sentència núm. 545, de 19 de juny de 2014, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció Primera, que desestima el rotlle d'apel·lació núm. 148/13, interposat per l'Ajuntament de Girona contra la sentència de data 2 de gener de 2013 dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, en virtut de la que es va estimar el recurs contenciós administratiu núm. 57/12, interposat contra el Decret d'Alcaldia de data 2 de novembre de 2011, denegatori de la devolució sol·licitada pel recurrent de la suma corresponent a l'autoliquidació de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres abonat en relació a la llicència d'obres d'una finca. Quantia reclamada: 103.026,45 €.
- * Sentència núm. 274, de 23 de juny de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 14/14, interposat contra el silenci administratiu de l'Ajuntament de Girona davant del recurs de reposició interposat pel recurrent contra la imposició d'una sanció per import de 300 € per infracció de l'article 50.1 del Reglament General de Circulació, consistent en circular sobrepasant

la velocitat màxima autoritzada. La sentència imposa les costes del procés a la part actora.

- * Sentència núm. 195, de 25 de juny de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 41/14, interposat contra el Decret dictat per l'Alcaldia Presidència en data 8 de novembre de 2013, pel que es va desestimar la petició d'indemnització de responsabilitat patrimonial pels danys ocasionats al vehicle de la seva propietat en motiu d'una col·lisió amb un porc senglar al PK 720 del terme municipal de Girona. La quantitat desestimada s'elevava a la quantitat de 2.193,66 €. La sentència imposa les costes del procés a la part actora.
- * Sentència núm. 292, de 26 de juny de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 437/13, interposat contra el Decret d'Alcaldia de data 13 de setembre de 2013, pel que es va desestimar la rectificació i devolució dels ingressos indeguts d'una autoliquidació de taxa municipal per la sol·licitud d'una llicència d'obres. Quantia reclamada: 484,55 €.

Decret de l'Alcaldia per donar compte de l'abandó del grup del PSC-PM per part de la senyora Glòria Plana Yanes per passar a regidora no adscrita i referent a nomenar el representant del grup municipal del PSC-PM en la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació.

Primer.- Nomenar al Sr. Xavier Amores Bravo, membre titular en representació del grup municipal del PSC a la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació en substitució de la Sra. Glòria Plana Yanes.

Segon.- Nomenar a la Sra. Glòria Plana Yanes membre titular a totes les comissions informatives.

Tercer.- El present acord es publicarà en el BOP, en el taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Quart.- Donar compte del present decret en la propera sessió que se celebri.

Decret de l'Alcaldia referent a substituir a la Sra. Glòria Plana Yanes com a representant del grup municipal del PSC-PM en la Fundació Auditori Palau de Congressos.

Primer.- Substituir a la Sra. Glòria Plana Yanes com a representant del grup municipal del PSC-PM en el Patronat de la Fundació Auditori Palau de Congressos pel Sr. Xavier Amores Bravo.

Segon.- El present acord es publicarà en el BOP, en el taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Tercer.- Donar compte del present decret en la propera sessió que se celebri.

Decret de l'Alcaldia referent a la modificació de la dotació econòmica al grup municipal del PSC-PM.

Primer.- Modificar la dotació econòmica al grup municipal del PSC-PM que passarà a percebre 884 € mensuals a partir del mes de juliol de 2014.

Segon.- El present acord es publicarà en el BOP, en el taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Tercer.- Donar compte del present decret en la propera sessió que se celebri.

Decret de l'Alcaldia de data 29 de maig de 2014 relatiu a sol·licitud d'una subvenció de l'any 2014 l'Agència Catalana de l'Aigua per a la realització

d'actuacions de conservació i manteniment de lleres públiques en tram urbà.

Primer.- ACCEPTAR les bases de la resolució TES/898/2014, d'11 d'abril, per la qual es fa pública la convocatòria de subvencions consistents en la realització d'actuacions de conservació i manteniment de lleres públiques en tram urbà. Aquesta acceptació es ratificaria pel Ple ordinari de juny de 2014.

Segon.- Sol·licitar a l'Agència Catalana de l'Aigua, l'ajut de la resolució TES/898/2014 per a la realització d'una actuació a l'Illa del Pont de l'Aigua a Pont Major per un valor total de catorze mil nou cents noranta-sis euros amb setanta quatre cèntims (14.996,74€) (21% d'iva inclòs), el 20% del qual dos mil nou cents noranta-nou euros amb trenta cinc cèntims (2.999,35€, iva inclòs) es finançaria des de l'Ajuntament de Girona.

Tercer.- Fer una reserva de crèdit (A) de dos mil nou cents noranta-nou euros amb trenta-cinc cèntims (2.999,35€) amb càrrec a la partida 2014 202 171 22710 CONTRACTES ESPAIS NATURALS del pressupost municipal vigent pel pagament del 20% de la subvenció sol·licitada.

Decret de l'Alcaldia de data 4 de juny de 2014 relatiu a modificar les prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja establert amb l'empresa "Eulen. SA."

Primer.- APROVAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponents als blocs 1, 2, 3, 5 i 6, adjudicades a l'empresa "Eulen, S.A.", NIF núm. A-28517308:

- Ajuntament Edifici Consistorial: ampliació del servei amb una senyora de la neteja, a partir del dia 1 de juny de 2014, amb 7 hores al dia de neteja diària, amb un import mensual de 2.444,87€ i 12 mesos de servei. La valoració del servei des del dia 1 i fins el 30 de juny de 2014 (1 mes) seria de dos mil quatre-cents quaranta-quatre euros amb vuitanta-set cèntims (2.444,87€), dels quals 2.020,55 € corresponen a la base imposable i 424,32 € a l'IVA calculat al 21%. (29.338,40 € anuals). Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del vigent pressupost municipal.

- Casa Pastors (antiga Audiència Provincial): aprovació de la neteja de manteniment durant la durada de l'exposició Color Latent, que seria del 5 de maig al 14 de setembre de 2014, amb una hora de neteja diària de dimecres a diumenge (festius inclosos), i 1,5 hores de neteja el dimarts. L'import corresponent a aquest període és de dos mil vuit-cents vuitanta-tres euros amb trenta-un cèntims (2.883,31 €), dels quals 2.382,90 € corresponen a la base imposable i 500,41 € corresponen a l'IVA calculat a un 21% (679,07 € mensuals, 524,45 € el mes de maig i 321,65 € el mes de setembre). Amb càrrec a la partida 2014 120 33400 22611 A/27483 Activitats culturals del pressupost municipal.

- Casa Pastors (antiga Audiència Provincial): aprovació d'una neteja extraordinària el mateix dia de la inauguració de l'exposició Color Latent el dia 5 de maig de 2014, amb un total de 6 hores de neteja diària, per un import total de cent un euros amb quaranta cèntims (101,40 €), dels quals 83,80€ corresponen a la base imposable i 17,60€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 120 33400 22611 A/27483 Activitats culturals del pressupost municipal.

- Casa Pastors (antiga Audiència Provincial): aprovació d'una neteja extraordinària entre els dies 10 i 18 de maig, coincidint amb Temps de Flors, amb una neteja de manteniment de 3 hores diàries, distribuïdes en dos torns de 1,5 hores, un a primera hora del matí i l'altre al migdia, amb un increment de 14,5 hores de netejador diürna i 4 hores de netejadora festiva, per un import total de tres-cents cinquanta-dos euros amb cinquanta-tres cèntims (352,53 €), dels quals 291,35€ corresponen a la base imposable i 61,18€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la

partida 2014 120 33400 22611 A/27483 Activitats culturals del pressupost municipal.

- Casa Pastors (antiga Audiència Provincial): aprovació d'una neteja d'obres, amb un total de 48 hores de neteja diària i 24 hores d'especialista, per un import total de mil dos-cents quaranta-tres euros amb quaranta-nou cèntims (1.243,49 €), dels quals 1.027,68€ corresponen a la base imposable i 215,81€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 100 92010 22604 despeses de funcionament de Presidència del pressupost municipal.
- Casa Pastors (antiga Audiència Provincial): aprovació d'una neteja extraordinària sol·licitada pel Registre de diferents dependències no incloses en el pressupost inicial, amb un total de 20 hores de neteja diària i 8 hores d'especialista, per un import total de quatre-cents vuitanta-dos euros amb onze cèntims (482,11 €), dels quals 398,44€ corresponen a la base imposable i 83,67€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 100 92010 22604 despeses de funcionament de Presidència del pressupost municipal.
- Centre Cultural La Mercè: aprovació d'una neteja extraordinària el dia 6 d'abril de 2014, amb motiu de la realització d'uns actes de l'Associació Gironina de Teatre, amb un total de 2 hores de netejadora festiva, per un import total de cinquanta-tres euros amb setanta-cinc cèntims (53,75 €), dels quals 44,42€ corresponen a la base imposable i 9,33€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 124 33420 22700 Neteja EMHU del pressupost municipal.
- Centre Cultural La Mercè: aprovació d'una neteja extraordinària el dies 10, 11 i 18 de maig de 2014, amb motiu de la realització de Girona Temps de Flors 2014, amb un total de 6,5 hores de netejadora festiva, i 3 hores de netejadors diürna, per un import total de dos-cents vint-i-un euros amb sis cèntims (221,06 €), dels quals 182,70€ corresponen a la base imposable i 38,36€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 124 33420 22700 Neteja EMHU del pressupost municipal.
- WC públics plaça Jurats: aprovació d'una neteja extraordinària amb motiu de la realització de la festa Qltura Jove 2014, amb un total de 3 hores de netejadora diürna i un fardell de 12 unitats de paper higiènic, per un import total de setanta euros amb set cèntims (70,07 €), dels quals 57,91€ corresponen a la base imposable i 12,16€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 120 33431 22611 Viu 21 Qltura Jove del pressupost municipal.
- Escola Cassià Costal: aprovació d'una neteja extraordinària el dia 12 de maig de 2014, amb motiu de la realització de la vintena marató ciutat de Girona, amb un total de 2 hores de netejadora, per un import total de trenta-dos euros amb trenta-set cèntims (32,37 €), dels quals 26,75€ corresponen a la base imposable i 5,62€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 neteja equipaments d'esports del pressupost municipal.
- Pavelló Municipal Palau 2: aprovació d'una neteja extraordinària el dia 2 de juny de 2014, amb motiu de la realització d'una vetllada de kickboxing organitzada pel Club Esportiu Oswald, amb un total de 4 hores de netejadora, per un import total de seixanta-quatre euros amb setanta-cinc cèntims (64,75 €), dels quals 53,52€ corresponen a la base imposable i 11,23€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 neteja equipaments d'esports del pressupost municipal.
- Centre Cívic Sant Narcís: aprovació d'una neteja extraordinària els dies 31 de maig i 1 i 2 de juny, amb motiu de la programació de les festes del barri de Sant Narcís, amb un total de 6 hores de netejadora diürna i 3 hores de netejadora festiva, per un import total de cent setanta-sis euros amb quaranta-tres cèntims (176,43 €), dels quals 145,81€ corresponen a la base imposable i 30,62€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials del pressupost municipal.
- Centre Cívic Ter: aprovar l'adquisició de 12 unitats de bobines de paper eixugamans, per un import de quaranta-vuit euros amb quaranta cèntims (48,40 €), dels quals 40,00€ corresponen a la base imposable i 8,40€ a l'IVA calculat al 21%.

Amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials del pressupost municipal. D'acord amb el previst a l'article 111 del TRLCSP en relació amb l'article 138.3 del TRLCSP.

- Aprovar la factura núm. 2757661, de 31 de març de 2014, corresponent a la substitució de la Sra. Encarna Vico de l'1 al 31 de març de 2014, per un import de dos mil quatre-cents vuitanta-quatre euros amb vuitanta-quatre cèntims (2.484,84 €), dels quals 2.053,59€ corresponen a la base imposable i 431,25 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2738900, de 31 de gener de 2014, corresponent a la petició extraordinària de consumibles a l'edifici consistorial realitzada el dia 19 de desembre de 2013, amb el subministrament de 6 fardells de 6 unitats de paper de mans i 2 fardells de 12 unitats de paper higiènic, per un import de cent vuitanta-tres euros amb noranta-dos cèntims (183,92 €), dels quals 152,00€ corresponen a la base imposable i 31,92 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2738888, de 31 de gener de 2014, corresponent a la petició extraordinària de consumibles a l'edifici consistorial realitzada el dia 30 de gener de 2014, amb el subministrament de 3 fardells de 6 unitats de paper de mans i 1 fardell de 12 unitats de paper higiènic, per un import de noranta-un euros amb noranta-sis cèntims (91,96 €), dels quals 76,00€ corresponen a la base imposable i 15,96 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2757678, de 31 de març de 2014, corresponent a la petició extraordinària de consumibles a l'edifici consistorial realitzada el dia 20 de març de 2014, amb el subministrament de 5 fardells de 6 unitats de paper de mans i 3 fardells de 12 unitats de paper higiènic, per un import de cent setanta-nou euros amb vuit cèntims (179,08 €), dels quals 148,00€ corresponen a la base imposable i 31,08 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2757659, de 31 de març de 2014, corresponent a la petició extraordinària de consumibles a l'edifici consistorial realitzada el dia 31 de març de 2014, amb el subministrament de 1 fardell de 6 unitats de paper de mans i 2 fardells de 12 unitats de paper higiènic, per un import de seixanta-dos euros amb noranta-dos cèntims (62,92 €), dels quals 52,00€ corresponen a la base imposable i 10,92 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

Segon.- Ampliar la garantia definitiva per un import de 607,47€, que correspon al 5% del preu total anual de les ampliacions, IVA exclòs. Amb el següent detall:

- Ampliació de l'Ajuntament (edifici consistorial): 24.246,61€ anuals, IVA exclòs (5% = 1.212,33 €).

Com sigui que segons s'estableix en el punt segon del decret de l'Alcaldia de data 17 d'abril de 2014, "la quantitat sobrant en concepte de garantia definitiva, concretament 222,03 €, es compensarà amb les futures garanties definitives que sigui necessari dipositar en el supòsit de futures ampliacions del servei, i que sumada a la garantia definitiva sobrant de les modificacions aprovades per decret de l'Alcaldia de data 14 de febrer de 2014 i modificat per decret de l'Alcaldia de data 25 de març de 2014 (382,83 €), ascendeix a la quantitat de 604,86 € "

Per tant, l'import a dipositar corresponent a l'ampliació de la garantia definitiva és de 607,47 €, que correspon al 5% del preu total anual de les ampliacions (1.212,33 €), menys l'import a compensar de les anteriors reduccions (604,86 €).

Tercer.- Requerir a l'adjudicatària per tal que dins el termini de 10 dies hàbils, a comptar de la recepció de la notificació, comparegui a l'Ajuntament a formalitzar la modificació del contracte.

Quart.- Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se

celebri.

S'adopta el present acord en consideració al l'informes emesos pels serveis de Cultura, de dates 2 i 25 d'abril i 8 de maig de 2014, els Serveis Socials, de dates 3 d'abril i 22 de maig de 2014, els Serveis de Registre, de dates 25 de març i 4 i 30 d'abril de 2014, l'Espai Marfà, de data 15 d'abril de 2014, els serveis d'Esport, de data 11 d'aril i 16 de maig de 2014, i els informes emesos per "Cias Com 2000, S.L.", de data 10, 16 i 28 d'abril i 5, 7 i 15 de maig de 2014, i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

Decret de l'Alcaldia de data 5 de juny de 2014 relatiu a pròrroga del termini d'execució de les obres generals d'urbanització de la Plaça Mare de Déu de Montserrat.

PRORROGAR, fins el dia 31 de juliol de 2014, el termini d'execució de les obres generals d'urbanització de la Plaça Mare de Déu de Montserrat, adjudicades a favor de l'empresa XAVIER ALSINA, S.A., amb NIF A17228131, segons acord del Ple de la Corporació de data 13 de gener de 2014.

S'adopta la present resolució a la vista de l'informe favorable, emès en data 26 de maig de 2014, per l'arquitecte municipal senyora Clara Jiménez Xiberta, en què es considera justificada la pròrroga demanada.

Decret de l'Alcaldia de data 5 de juny de 2014 relatiu a cessament de personal eventual de confiança o assessorament especial.

Cessar, de conformitat amb el que disposa l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol i amb efectes del dia 31 de maig de 2014 Jordi Carreras Llorens, assessor del grup municipal de CiU en virtut de nomenament efectuat per Decret d'alcaldia de data 19 de juliol de 2011.

Del present decret se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que celebri.

Decret de l'Alcaldia de data 17 de juny de 2014 relatiu a sol·licitud d'ajuts per la gestió forestal sostenible. Arranjament del ferm de 2 camins de titularitat municipal situats a la vall de Sant Daniel.

Primer.- ACCEPTAR les bases de l'ORDRE AAM/115/2014, d'1 d'abril, per la qual es modifica l'Ordre AAM/251/2011, de 5 d'octubre, i es convoquen per a l'any 2014 els ajuts a la gestió forestal sostenible per a finques de titularitat pública destinats a la redacció d'instruments d'ordenació forestal, la millora d'infraestructures, les actuacions silvícoles, les infraestructures en la prevenció d'incendis forestals i la transformació i comercialització dels productes forestals. Aquesta acceptació es ratificaria pel Ple ordinari de juliol de 2014.

Segon.- Sol·licitar al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, l'ajut segons l'ORDRE AAM/115/2014, per a l'arranjament del ferm de 2 camins de titularitat municipal situats a la vall de St. Daniel per un valor total de 6.430,50€ (21% d'iva inclòs).

Tercer.- Fer una reserva de crèdit (A) de 6.430,50€ amb càrrec a la partida 2014 202 171 22710 CONTRACTES ESPAIS NATURALS del pressupost municipal vigent pel pagament de la subvenció sol·licitada.

Decret de l'Alcaldia de data 19 de juny de 2014 relatiu a sol·licitud d'ajuts per la gestió forestal sostenible. Redacció d'un Pla tècnic de gestió i millora forestal de les finques rústiques de titularitat municipal.

Primer.- ACCEPTAR les bases de l'ORDRE AAM/115/2014, d'1 d'abril, per la qual

es modifica l'Ordre AAM/251/2011, de 5 d'octubre, i es convoquen per a l'any 2014 els ajuts a la gestió forestal sostenible per a finques de titularitat pública destinats a la redacció d'instruments d'ordenació forestal, la millora d'infraestructures, les actuacions silvícoles, les infraestructures en la prevenció d'incendis forestals i la transformació i comercialització dels productes forestals. Aquesta acceptació es ratificaria pel Ple ordinari de juliol de 2014.

Segon.- Sol·licitar al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, l'ajut segones l'ORDRE AAM/115/2014, per la redacció d'un Pla tècnic de gestió i millora forestal de les finques rústiques de titularitat municipal per un import de 4.123,45€ (10% d'iva inclòs).

Decret de l'Alcaldia de data 25 de juny de 2014 relatiu a pròrroga del termini d'execució de les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla.

Primer.- PRORROGAR, fins el dia 3 d'octubre de 2014, el termini d'execució de les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla, adjudicades a favor de la UTE URBANITZACIÓ GIRONA, amb NIF U-86876968, segons acord del Ple de la Corporació de data 18 de novembre de 2013.

S'adopta la present resolució a la vista de l'informe favorable, emès en data 13 de juny de 2014, per l'arquitecte municipal senyor Carles Lloret Nadal, amb la conformitat del cap d'Urbanisme senyor Xavier Artés Bosch, en què es considera justificada la pròrroga demanada.

Segon.- Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.

Decret de l'Alcaldia de data 26 de juny de 2014 relatiu a prorrogar la modificació de les prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja establert amb l'empresa "Eulen. SA.", corresponent a la neteja del Centre Cívic Barri Vell, la nova Escola Pericot i el Pavelló de Montfalgars, pel termini de dos mesos a comptar des del dia 1 de juliol del 2014, i en tot cas fins a la formalització del nou contracte.

Primer.- PRORROGAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponents als blocs 1, 2, 3, 5 i 6, adjudicades a l'empresa "Eulen, S.A.", NIF núm. A-28517308, aprovada per Decret de l'Alcaldia de data 9 de gener de 2014, pel termini de dos mesos a comptar des del dia 1 de juliol del 2014, i en tot cas fins a la formalització del nou contracte.

- Centre Cívic Barri Vell: prorrogar el servei pel termini de dos mesos a partir del dia 1 de juliol de 2014, i en tot cas fins a la formalització del nou contracte. L'import corresponent als dos mesos de servei és de tres mil nou-cents vint-i-tres euros amb trenta-sis cèntims (3.923,36 €), dels quals 3.242,45 € corresponen a la base imposable i 680,91 € a l'IVA calculat al 21% (1.961,68 € mensuals)

Amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials.

- Nova Escola Pericot: prorrogar el servei pel termini de dos mesos a partir del dia 1 de juliol de 2014, i en tot cas fins a la formalització del nou contracte. L'import corresponent als dos mesos de servei és de tretze mil dos-cents disset euros amb setze cèntims (13.217,16 €), dels quals 10.923,27 € corresponen a la base imposable i 2.293,89 € a l'IVA calculat al 21% (6.608,58 € mensuals). Amb càrrec a la partida 2014 500 32100 22700 Neteja escoles.

- Pavelló de Montfalgars: prorrogar el servei pel termini de dos mesos a partir del dia 1 de juliol de 2014, i en tot cas fins a la formalització del nou contracte. L'import corresponent als dos mesos de servei és de sis mil cent cinquanta-un euros amb cinquanta-dos cèntims (6.151,52 €), dels quals 5.083,90 € corresponen a la

base imposable i 1.067,62 € a l'IVA calculat al 21% (3.075,76 € mensuals). Amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 Neteja equipaments esports.

Segon.- Del present decret es donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.

S'adopta el present acord en consideració a l'informe emès pels serveis de Serveis Socials, de data 10 de desembre de 2013, el servei d'Esports, de dates 4 de setembre i 11 de desembre de 2013, el servei d'Educació, de data 20 de desembre de 2013 i els informes emesos per "Cias Com 2000, S.L.", de dates 14 d'agost, 29 d'octubre i 2 i 3 de desembre de 2013, i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

Acord de la Junta de Govern Local de data 27 de juny de 2014 relatiu a ampliar el termini d'informació pública, per un nou període de 15 dies hàbils, per a la presentació d'al·legacions en relació a l'Ordenança Municipal reguladora de la ubicació de clubs socials de cànnabis i de les condicions d'exercici de la seva activitat al terme municipal de Girona.

AMPLIAR el termini d'informació pública, per un nou període de 15 dies hàbils, per a la presentació d'al·legacions en relació a l'Ordenança Municipal reguladora de la ubicació de clubs socials de cànnabis i de les condicions d'exercici de la seva activitat al terme municipal de Girona, aprovada inicialment pel Ple en sessió ordinària del dia 12 de maig de 2014, de conformitat amb el que disposa l'article 49 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

L'anterior ampliació s'iniciarà el dia 5 de juliol de 2014, i finalitzarà el dia 22 de juliol de 2014.

Decret de l'Alcaldia de data 1 de juliol de 2014 relatiu a nomenament de personal eventual de confiança o assessorament especial.

Nomenar personal eventual de confiança o assessorament especial el senyor Daniel Planas Vila amb NIF 77 916 217 Z, assessor del grup municipal de CIU, assimilable al grup D (Nivell CD 16) auxiliar administratiu, amb una dedicació de 37,5 hores i una retribució íntegra mensual de 1.275,87 €, amb efectes del dia 19 de juny de 2014.

De conformitat amb el previst a l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, s'efectuarà la publicació de la present resolució en el BOP i en DOG, i es publicarà en el tauler d'anuncis de la corporació.

Del present decret se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que se celebri.

Intervé la senyora Glòria Plana Yanes, regidora no adscrita, qui manifesta, com que es dóna compte del decret d'alcaldia pel qual jo mateixa passo de regidora del Grup Municipal Socialista a regidora no adscrita, voldria dirigir unes paraules al Ple, si em permet.

Fa justament tres anys quan vaig prendre possessió del càrrec de regidora d'aquest consistori poc m'imaginava que avui estaria explicant el perquè deixo el Grup Municipal amb què em vaig presentar per passar a regidora no adscrita.

De llavors a avui han passat moltes coses, el futur és imprevisible. Els esdeveniments crec que cal encarar-los a mesura que van venint de la manera més honesta, coherent i fins i tot més valenta, sempre defensant el que un creu i sense decebre a qui et fa confiança.

Sabeu que he estat treballant des de fa temps per intentar reconstruir l'espai socialista, amb ganes d'impulsar un model que integri els valors que representa la socialdemocràcia moderna i europeista, tenint molt present el que la ciutadania fa temps que reclama: la possibilitat d'expressar-se lliurement i pacíficament davant qüestions tan transcendents com escollir i decidir l'estructura política que permeti

satisfer l'actual necessitat social i escoltar el que demana el país, que és veure dels qui tenim un mandat representatiu, però sobretot dels qui tenim pensament socialdemòcrata.

Em considero una persona coherent amb les actuacions i decisions que he anat prenent al llarg de la meua vida, tant a nivell personal com professional i també a nivell polític. I també crec que he estat respectuosa amb l'organització i he defensat les meves idees polítiques amb honestetat, vehemència, tenacitat i lleialtat. El socialisme és lluita, valors i responsabilitat, per això he pres la decisió de defensar un nou projecte de progrés d'esquerres i catalanista per a la ciutat de Girona, un projecte creïble, atractiu, ambiciós i obert, que respecti la voluntat dels ciutadans, un projecte que aglutini les necessitats i mancances socials i econòmiques i també les legítimes aspiracions del dret a decidir.

En el seu moment hagués pogut prendre una decisió molt més còmoda: continuar la meua tasca com a regidora del PSC, però entenc que no és el que esperaven les persones que m'han fet confiança. Crec que represento una majoria social que en el seu moment em va donar el seu suport i que no vull defraudar.

Vull agrair als meus companys del Grup Municipal Socialista aquests tres anys de treball que hem compartit, amb la Meli, més. A la Meli, a la Sílvia, a la Pia, a en Xevi, a l'Àngel, a en Quim i com no, a en Ramon Ceide. Segurament compartim més coses que les que ens separen, però aquestes per mi són prou importants que em porten a prendre aquesta decisió.

També al PSC i als meus companys, per la seva història, pel servei que han fet a la ciutat de Girona, perquè jo no oblidó que és qui m'ha permès créixer políticament. El meu rumb, el meu camí a partir d'ara, a partir d'avui és amb Avancem, i continuaré treballant, defensant els ideals, idees i iniciatives del gironins i les gironines amb tantes o més forces que fins ara, però des del meu càrrec de regidora no adscrita.

Fa ús de la paraula la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, és amb relació a un decret d'Alcaldia del 29 de maig de 2014, relatiu a la sol·licitud d'una subvenció a l'Agència Catalana de l'Aigua per realitzar una sèrie d'actuacions de conservació i manteniment de lleres públiques en tram urbà. Es demanen uns diners per fer una actuació entre l'illa i el Pont Major, entenc, que curiosament coincideixen també amb el projecte votat i aconseguit en el barri de Pedret. Per tant, curiosa coincidència.

Però també voldria remarcar que fóra necessari demanar subvencions d'aquestes mateixes característiques per a més llocs. I constato un espai on és visiblement complicada aquesta harmonia entre les competències de l'Ajuntament i les de l'ACA, de manera que en el sector de Mas Ramada un tros de llera queda estesa pels serveis municipals, però tot un altre tros queda amb les herbes altíssimes i molt malament, perquè l'ACA no hi fa cap intervenció.

El que demanem és que en alguns casos més evidents, més demanats, més sol·licitats, l'Ajuntament pogués avançar aquesta estesa, i després, igual que es demana una subvenció per a aquest sector, també es pogués demanar per a altres sectors importants com aquest.

Intervé el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, vull fer un comentari sobre dos decrets, el del 5 de juny i el del 25 de juny, que tenen a veure amb la plaça Montserrat i amb el carrer Bisbe Sivilla. No em refereixo tant que ambdues obres s'allarguin en un pròrroga, perquè ambdues són fonamentades i pactades amb els veïns; el que em preocupa és aquell objectiu que es va marcar ja fa mesos que l'acabament de les obres fos a la fi de la zona zero. És a dir, és clau que aquestes obres a les quals ens hem compromès permetin que les tanques desapareguin, que quedi una estructura nítida en el que abans havia estat el parc Central i ara ha de ser la progressiva recuperació d'aquest parc. I que demanaria més

explicacions i quina acció podem fer perquè això sigui possible en un temps, com es va dir, abans de Nadal o per Fires. Aquesta era una mica la idea que es tenia. Són ja molts anys i és cert que hi ha molta gent que ja no protesta, gairebé està cansada de repetir moltes vegades el que és evident, però continua sense entendre per què això no s'acaba i s'acaba bé.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, volia preguntar amb relació a un decret que es va aprovar el 19 de juny, referent a la sol·licitud d'ajuts per a la gestió forestal sostenible, preguntar-li al senyor Fàbrega si aquest pla tècnic de gestió i millora forestal de les finques rústiques de titularitat nostra, municipal, si ja incorpora algunes pautes i algunes directrius per fer aquesta gestió de forma correcta.

Per exemple, l'Ajuntament de Girona fa uns anys va aprovar una mesura que han aprovat molts municipis i diversos organismes, com per exemple, el Consorci Forestal de les Gavarres, que era posar un ramat per fer gestió sostenible de la massa forestal. Nosaltres ja li hem preguntat més d'una vegada sobre aquesta qüestió, mai ens han acabat de donar resposta i voldríem preguntar si realment hi ha previst fer aquesta o altres mesures. I si pot ser, que ens doni una mica de calendarització de les mesures. I dit això, només voldria fer una petita referència a una altra qüestió: avui aquest és un Ple una mica especial, una persona ha decidit que serà regidora no adscrita, però també per nosaltres és un Ple especial perquè és el primer Ple que tindrà l'honor de celebrar una sessió plenària, o sigui, un espai democràtic, sense la presidència i la mirada fosca que durant tants i tants anys i tantes dècades sempre ha embrutat aquest Ple com era la imatge d'una monarquia, una institució totalment anacrònica i desfasada i antidemocràtica. Simplement, expressar que per part nostra això és un motiu de profunda satisfacció i volem celebrar-ho.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui expressa, simplement, i atès que tot el que diem en els plens consta en acta, jo vull que consti en acta, en nom del Grup Municipal Socialista, l'agraïment a la feina feta per la Glòria Plana mentre ha estat membre del nostre grup.

Nosaltres lamentem que deixi el grup i li ho hem dit i reiterat personalment, però també vull que consti en acta, i per tant, així ho dic: lamentem que ella deixi el grup. A nosaltres ens sembla que des del grup els compromisos que varem prendre amb els ciutadans de Girona en la línia que ella comentava de la socialdemocràcia i de la defensa dels principis del catalanisme polític, els seguirem tirant endavant. Aquest és el nostre compromís amb la gent que ens va votar i farem honor fins al darrer dia a aquest compromís. Però, evidentment, hem de respectar la seva decisió, que és personal, desitjar-li tota la sort ara com a regidora no adscrita i celebrar que estem segurs que seguirem compartint en la major part dels temes de ciutat els posicionaments, perquè, evidentment, tots tenim el mateix programa al qual fer honor. I per tant, estem segurs que coincidirem reiteradament. En tot cas, que consti en acta aquest nostre agraïment.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa l'agraïment i diu que es farà constar en acta.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'ALCALDIA

4. Acordar la baixa de l'Ajuntament de Girona com a membre de l'Associació per la Promoció i Desenvolupament de les Comarques Gironines.

Per acord de Ple del dia 16 d'abril de 2012 es va acordar sol·licitar l'admissió de l'Ajuntament de Girona com a membre de l'Associació per a la Promoció i Desenvolupament de les Comarques Gironines (AGI), i aprovar-ne els seus estatuts.

Aquesta associació té per finalitat donar a conèixer Catalunya i en especial les comarques de Girona, com a porta d'entrada i amb l'objectiu de divulgar la seva imatge com a marca turística, la cultura, el paisatge, els costums i característiques pròpies en benefici de la col·lectivitat i en aquest sentit potenciar l'ús de les infraestructures i equipaments existents per a facilitar la mobilitat en aquest territori i pretén donar eficàcia a l'Aeroport de Girona com a eina de potenciació turística de Catalunya i les destinacions de Girona, Costa Brava i Pirineus.

Atès que en el propi acord del Ple de l'Ajuntament es preveu la no aplicació de l'article dels Estatuts referent a l'aportació inicial.

Atès la clàusula 2na de l'acord de 25/11/2011 de les institucions territorials que formen l'AGI sobre el finançament global pels anys 2012-2016, de la promoció de les companyies aèries que operen a l'aeroport de Girona que preveu que l'Ajuntament de Girona els següents pagaments:

Acord de finançament:

2012 300.000 €

2013 300.000 €

2014 300.000 €

2015 300.000 €

2016 300.000 €

De conformitat amb l'article 9è dels Estatuts de l'AGI els membres de l'Associació es poden donar de baixa per acord de l'òrgan competent, comunicant-ho mitjançant carta certificada dirigida al secretari de l'Associació.

Per tot això, la Comissió Informativa d'Alcaldia proposa al Ple els següents acords:

Primer.- Acordar la baixa de l'Ajuntament de Girona com a membre de l'AGI.

Segon.- Comunicar aquest acord a la Secretaria de l'Associació per a la seva efectivitat.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, en acord de ple del 16 d'abril del 2012 es va acordar sol·licitar l'admissió de l'Ajuntament de Girona a l'Associació de Promoció per al Desenvolupament de les Comarques Gironines, és a dir, a AGI, atès que en el mateix Ple de l'Ajuntament ja es preveia la no-aplicació de l'article dels estatuts referent a l'aportació inicial. I posteriorment, les institucions que formen part de l'AGI van acordar fer un pla 2012-2016 al qual, pel que fa a l'Ajuntament de Girona, havia d'aportar 300.000 euros cada any, i atesa la impossibilitat de fer front a aquests pagaments per diverses causes, el que s'acorda o el que es demana és donar-nos de baixa de l'associació i comunicar-ho a aquesta associació.

Obert debat, intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, un dels sectors de més productivitat a les nostres comarques és sabut de tots que és el sector turístic: competitiu internacionalment, generador d'ocupació i activitat econòmica i alhora que sostenible. L'acord que ens porten avui a ple és per acordar la baixa de l'associació en la qual només fa un parell d'anys que hi som i que realment no sé si ha servit per promocionar, tal com és l'objectiu fundacional d'aquesta associació, la ciutat, tal com s'esperava quan ens van demanar que hi entréssim, o si realment aquesta intenció en aquell seu moment era només per fer una inversió per subvencionar els vols de l'aeroport de Girona.

En tot cas, penso que Girona s'està consolidant com a referent turístic, tanmateix, no podem caure en el conformisme i hem de seguir treballant per posicionar-la a nivell europeu. Així mateix, cal establir una estreta comunicació amb les institucions i agents privats del sector per impulsar les polítiques turístiques que siguin més convenients per a la ciutat.

En el cas que ens ocupa, crec que no s'ha complert l'objectiu que es pretenia al moment d'entrar en aquesta associació, com deia abans, i, per tant, invertir diner

públic en una actuació que no beneficia la ciutat, que no la promociona, que no fa captar visitants ni de la resta de l'Estat ni d'Europa, que no genera, en definitiva, riquesa per a la ciutat, no té cap sentit. Per tant, el meu vot serà a favor de la proposta.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, a vegades quan fem comissions els posem uns noms que sovint tenen poc a veure amb l'objectiu de l'associació. Jo penso que aquesta associació tenia un nom que s'anomenava «salvem l'aeroport», i, en tot cas, tenia amb lletra petita: «i de moment paguem a Ryanair».

L'objectiu va causar moltes discussions a la campanya electoral, jo recordo que el tema de l'aeroport va portar més per a uns que per als altres, però va portar a moltes discussions i semblava un tema capital per a la ciutat. A mi em sap greu que això passi com un acte administratiu i que no es vagi al fons del tema, perquè jo crec que encara hem de salvar l'aeroport, és a dir, no crec que l'aeroport estigui salvat. I durant tots aquests anys, a part de pagar a Ryanair, desconec el que jo recordo que era l'objectiu, que era pensar en noves alternatives, l'objectiu era cercar companyies, vols... I és lògic que hi fos l'Ajuntament de Girona, no tant que pagués 300.000 euros, que ja de seguida varem dir que no. Però és lògic que l'Ajuntament de Girona estigui en un àmbit en què es promoguin, es discuteixin, es cerquin alternatives per a l'aeroport de Girona.

Bé està acabar amb una cosa que com a màxim tindria el nom de «zombi», és a dir, seria la comissió «zombi» de l'aeroport, perquè no sabem que hagi fet absolutament res. Per tant, matem-ho, no sigui que ens mossegui. Matem-ho, fora.

Però sí que caldria, sí que val la pena que aquest Ajuntament, aquest Govern, aquest Ajuntament promogui, jo penso, un debat, promogui una reunió com a mínim, promogui un balanç de l'estat de la qüestió: què ha passat amb els compromisos de Ryanair, què hi ha a l'actualitat, quines perspectives tenim, què es pot fer en els propers anys, perquè si no, em temo que d'aquí a deu mesos tornarà a sortir a la campanya electoral. Ja ens ho prepararem com a grup, però tornarà a sortir a la campanya electoral fent promeses que després es converteixen en una associació que al cap de tres anys pràcticament no li sabem res.

Aprenquem dels errors compartits i fem quelcom més pel qual aquesta ciutat pugui estar present en el futur d'un equipament important que és l'aeroport de Girona.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, nosaltres volem constatar que aquesta qüestió ens porta a pensar que en aquest país s'han viscut moltes bombolles, però n'hi ha dues que penso que s'han expressat amb molta força a les comarques gironines: la bombolla turística i la bombolla dels aeroports i dels vols de baix cost.

El turisme és una realitat internacional, els fluxos entre territoris són evidents, hi són, el que passa és que nosaltres creiem que de tot plegat se n'ha abusat una mica. No s'han tingut en compte impactes ambientals i energètics d'aquest model i de mica en mica el temps va clarificant les coses.

També pensem que és una pràctica, si em permeten l'expressió, una mica patètica, que determinades companyies internacionals que operen en àmbits i plataformes continentals imposin les seves condicions i fent pallassades i fent espectacles mediàtics demanen a les institucions que paguin i que posin subvencions damunt de la taula per tal de poder garantir els serveis. Les institucions ens hi hem abonat, no ens hem qüestionat res, ens hem doblegat a les demandes d'aquestes grans empreses —el president de Ryanair, tothom sap de qui estic parlant i de què estic parlant—, i això és una mala pràctica. Perquè quan a l'empresa li convé una altra cosa agafa i se'n va i ens deixa a tots aquí tirats.

Per tant, nosaltres pensem que la proposta que se'ns porta és encertada, la recolzem, però a la vegada volem posar damunt de la taula tots els reptes energètics, ambientals i econòmics que tenim en aquest país i en aquestes comarques gironines que tant

estimem i que volem que siguin més sostenibles i siguin més pròsperes ambientalment i econòmicament.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, jo avanço que el meu grup s'abstindrà en aquest punt de l'ordre del dia, i s'abstindrà perquè, sincerament, no acabem d'entendre si el 16 d'abril del 2012, i que a més va presentar vostè personalment la proposta d'adherir-nos o d'entrar a formar part de l'AGI, i en parlava i en uns termes en què sap que nosaltres li varem donar suport des de la primera paraula fins a l'última, de l'important que era formar-ne part, tampoc entenem que dos anys després aquesta importància hagi caigut del tot i ens porti a decidir que en sortim.

Jo ara no faré una intervenció molt llarga amb relació a la importància del sector del turisme, perquè crec que això ho hem dit moltes vegades, és més que conegut quin és el posicionament i el que pensa el meu grup de la importància, precisament, d'aquest sector, no només a la ciutat de Girona, sinó a les comarques gironines en general, de la importància d'aquesta infraestructura estratègica que és l'aeroport de Girona. Però aquest no és el debat d'avui o el que vostès plantegen; vostès avui el que ens diuen és: «Varem entrar a l'AGI el 16 d'abril del 2012 per aprovació del plenari i avui decidim sortir-ne.» Bé, nosaltres, si no ho tenim mal entès, i si ho tenim mal entès vostès ens rectifiquen, tots els acords presos a l'AGI amb relació a la companyia Ryanair anaven també supeditats que Ryanair complís allò que s'havia compromès a fer, cosa que no ha complert. Perquè si en aquests moments l'aeroport de Girona, tots crec que estarem d'acord que no està al nivell que ens agradaria ni al nivell que voldríem és, precisament, perquè aquesta companyia no ha complert el compromís de portar el nombre de passatgers que es va comprometre a portar quan es va firmar aquest conveni. I com deia el senyor Olòriz, li recordava, va ser un gran tema i un gran tema de debat durant les eleccions municipals, perquè és quan s'estava negociant aquest conveni.

La nostra pregunta i el nostre dubte és: si la companyia Ryanair no ha complert i tot anava supeditat al compliment de Ryanair, realment cal sortir de l'AGI per no aportar allò pactat el 25 de novembre en una junta extraordinària de l'AGI amb relació a les aportacions econòmiques? A mi em consta que no som els únics que no estem complint econòmicament i que els que no compleixen, les altres institucions representades a l'AGI que no compleixen, també ho supediten al compliment de Ryanair. Per tant, nosaltres tenim el dubte de si realment fa falta sortir de l'AGI, tenint en compte que qui no compleix és la mateixa companyia.

Jo estic d'acord en el que deia la senyora Plana, i el senyor Olòriz també hi ha fet referència, que aquesta entitat, l'AGI, no ha fet tota la feina que esperàvem que fes. Jo en la meua intervenció el 16 d'abril del 2012, en el plenari, quan vostès ens demanaven el suport per entrar a l'AGI, vaig basar part, gran part de la meua intervenció, precisament, en això, en la feina que a part dels 300.000 euros a l'any des del 2012 fins al 2016 havia de fer l'AGI, que era sobretot la de diversificar quines companyies operaven a l'aeroport de Girona. Perquè no podem tenir una dependència com la que tenim d'una sola companyia, que jo crec que aquí és on rau l'error: aquesta dependència que tenim actualment d'aquesta companyia quan sabem quina és la manera de comportar-se d'aquesta companyia i del seu director general.

Per tant, en aquest sentit, jo estic d'acord que l'AGI no ha acabat de funcionar en aquest aspecte, però tampoc penso que la manera de donar solució que l'AGI no funcioni sigui retirant-nos. A mi m'agradaria que es busqués la manera que tenint en compte que no som precisament nosaltres els que no hem complert allò compromès des del primer moment, sinó que és la mateixa companyia, poguéssim seguir treballant.

Perquè vostè en la seva intervenció el 16 d'abril quan presentava la proposta començava dient: «Fins a dia d'avui hem col·laborat amb l'AGI, perquè molt amablement ens convidaven a col·laborar-hi.» Bé, jo tinc dubtes que després de deixar

penjats, deixin-m'ho dir així, a Diputació i Generalitat, Cambra de Comerç i Patronat de Turisme en un tema com és l'AGI i allò signat el 25 de novembre, tinc dubtes que ens tornin a convidar per col·laborar no estant a dins de l'AGI, i per tant, potser perdem pistonada i perdem aquesta capacitat que abans d'entrar teníem, perquè ens convidaven a col·laborar i que ara, fent aquesta jugada, podem perdre. I crec que no hem de perdre el que des de l'Ajuntament puguem opinar i puguem formar part de tot allò que tingui a veure amb la promoció de l'aeroport de Girona.

Per tant, nosaltres, com li he dit, ens abstindrem, però ens abstenim per aquest dubte, de dir: escolti, no podem trobar una manera que ens puguem mantenir dins d'aquesta associació, puguem reactivar-la fins i tot, i si fa falta, liderar nosaltres aquesta estratègia d'allò que tots varem dir que havíem de fer i que caldria que fes l'AGI abans de simplement donar *carpetazo*, deixin-m'ho dir així, abandonar l'associació i ja veurem què fa l'AGI i ja veurem què fem nosaltres? Nosaltres creiem que és una decisió dràstica que hauria de ser l'última i que abans potser hauríem d'intentar entendre'ns tots, no per un tema econòmic ni un tema de presència de l'Ajuntament, sinó crec per un bé comú que és el desenvolupament d'aquesta infraestructura estratègica que tots la considerem molt important que és l'aeroport de Girona.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, ho deia el senyor Olòriz quan ha fet la seva intervenció, en varem parlar molt i és bo que en parlem, jo crec, de l'aeroport de Girona i de la situació de l'aeroport de Girona i de l'impacte que té l'evolució del nombre de passatgers de l'aeroport sobre l'economia gironina. I és que se n'ha de parlar, perquè tots els estudis que s'han fet arreu del món i els que s'han fet a Europa, evidentment també, diuen que la competitivitat d'un territori, l'evolució econòmica, el desenvolupament territorial d'un territori determinat té molt a veure amb si té o no té aeroport i si aquest aeroport funciona o no funciona.

Aquest coneixement d'aquesta situació, que és una constatació empírica que fan tots els estudiosos que estudien el desenvolupament local, ha portat a les autoritats regionals de molts llocs del món i en especial a les d'Europa a establir sistemes de promoció dels seus aeroports regionals. I això és una cosa, és una pràctica que, mirin, va des de l'Escandinàvia, que ho fan reiteradament, no només amb Ryanair, sinó amb totes les companyies que poden ser actius importants a l'hora de desenvolupar el seu aeroport regional, fins al sud d'Europa. I mirin vostès en quants aeroports de tot Europa les autoritats regionals tenen compromisos, alguns depenen directament de les autoritats regionals i d'altres depenen dels agents econòmics regionals. Però els aeroports són un actiu per a un territori es miri com es miri, i això ho diuen tots els estudis econòmics que es fan arreu del món.

Per tant, també és important que nosaltres en tinguem coneixement d'això, que ho sap tothom, nosaltres també ho hem de saber, i que pensem que això no és important només per al turisme, sinó per a tota l'activitat econòmica d'aquella regió. És en aquest sentit que pel nostre grup és preocupant l'evolució de passatgers que està fent l'aeroport de Girona. Perquè teníem un aeroport que anys enrere tenia 500.000 passatgers a l'any i arran de l'acció, una acció continuada, una acció decidida de les autoritats locals, vol dir Diputació, Generalitat, Cambra de Comerç, es va anar fent tota una actuació per impulsar aquest aeroport, i hem arribat a tenir, l'any 2008, més de 5 milions i mig de passatgers, i això és moltíssim. I té uns efectes econòmics directes sobre l'economia del territori. I això ho han estudiat també des de la Universitat de Girona i el Departament de Turisme, tenim estudis contrastats del nombre de llocs de treball que generen aquests passatgers que arriben a l'aeroport, els directes, els indirectes, les externalitats que això genera. Per tant, no és un tema que s'inventi ningú, és un tema que està perfectament demostrat.

Si el 2009 en teníem ja 5.200.000 sobre 5.500.000 el 2008, el 2010 en varem tenir 4.800.000, el 2011, 3 milions, i cada any ha anat minvant. Això és preocupant per a la província, si m'ho deixen dir així, i per a la ciutat. I per tant, el que hauríem de fer és

veure de quina manera podem activament intentar aturar aquesta davallada i, si pot ser, tornar a activar el creixement d'aquest aeroport. En aquest sentit, per nosaltres l'acord que ens porten avui al Ple no és una bona notícia i ens sembla, nosaltres ho hem dit des del primer dia, no havíem de fer l'aportació prevista en l'acord que es va signar, per part de l'Ajuntament al novembre de 2011, no s'havia de fer aquesta aportació econòmica, perquè l'Ajuntament no l'hauria de fer més que altres ajuntaments de la demarcació, però, en canvi, sí que creiem que l'Ajuntament ha de ser actiu i ha de fer tot el que estigui a la seva mà, que deuen ser moltes altres coses a part d'aportar diners en *cash*, per cooperar amb les altres administracions per al desenvolupament de l'aeroport. Perquè això té un impacte directe sobre l'economia de la ciutat, hi insisteixo, no només sobre el sector turístic, però també sobre el sector turístic: llocs de treball directes, xifra de negoci i volum de negoci directe i també indirecte que això indueix.

Per nosaltres aquest anar endavant i endarrere de l'Ajuntament amb relació a l'AGI no ha estat bo per a l'AGI, i això és una mala notícia, perquè l'AGI segur que pot funcionar millor, però almenys ha estat un organisme i és un organisme que intenta treballar activament per a la promoció de l'aeroport. Ho deu poder fer millor, sí, però marxant-ne no aconseguirem pas que ho faci millor. I si el problema que tenim és que no podíem fer front als pagaments, no haver-hi entrat en el seu moment, perquè això ja ho deia l'acord que es va signar en el primer moment al novembre de 2011.

Per tant, en el nostre cas ens abstindrem amb relació al punt que ens porten avui en el Ple, i els insistim i els volem dir a l'equip de govern que ens sembla que vostès haurien d'establir algun sistema de treball actiu per intentar aturar la davallada de passatgers de l'aeroport, en cooperació amb les altres administracions, òbviament, buscant la cooperació dels agents privats que es beneficien directament del negoci que indueix aquest aeroport. I per tant, sortir-ne segurament no deu ser la solució, si no hi podem estar integrats com els altres socis, potser podíem haver buscat alternatives a la nostra cooperació en aquesta associació. Per aquest motiu ens abstindrem.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, només alguns comentaris breus. Senyora Glòria Plana, benvinguda al club, no al club dels regidors no adscrits, que això no em toca a mi donar-li, però sí benvinguda al club de defensar el que és una aposta estratègica pel turisme.

A començament de mandat recordo que el Partit Popular i Convergència i Unió pràcticament estàvem sols defensant la imperiosa necessitat de convertir el turisme en un dels vectors de la sortida de la crisi o de la recuperació econòmica. I avui, feliçment, veig que no estem sols i que la gent entén que el turisme és clau; clau per generar llocs de treball, per generar riquesa i per donar més oportunitats a la ciutat de Girona de cara a la sortida de la crisi. Per tant, benvinguda i benvinguts tots aquells i aquelles que avui entenen allò que Convergència i Unió i el Partit Popular a l'inici del mandat creiem força en solitari.

En segon lloc, que ningú s'oblidi d'una realitat: la situació del turisme a la ciutat de Girona està millor que mai en aquests moments, pel que fa a termes de creixement dels dos últims anys, pel que fa als termes d'activitat econòmica. Fixin-se, pels carrers de la ciutats, fixin-se en els esdeveniments que organitzem la presència de gent. És a dir, segurament que voldríem tots un aeroport amb les grans xifres de la primera dècada del 2000, segur, jo també estic d'acord amb el que deia la senyora Bosch, tant de bo tinguéssim els 5,5 milions de passatgers, segur. Però que ningú no oblidí una dada fonamental: la ciutat de Girona està liderant el creixement de la rendibilitat de les places turístiques, i això ho diu l'informe d'Exceltur; l'últim informe d'Exceltur, que és, diguéssim, l'observatori que millor pot analitzar aquestes coses, situa Girona no com una de les primeres, no, sinó com la primera ciutat de tot l'Estat espanyol, la primera, en creixement interanual de la rendibilitat del sector turístic. Per tant, això vol dir alguna cosa.

Per això, malgrat que hem de prendre una decisió que és més tècnica que no pas de voluntat, perquè la senyora Bosch diu: «És que no estàvem d'acord que es paguessin», doncs, miri, el temps de formar part d'un club en el qual no pagues per ser-hi s'ha acabat, i això val per les institucions, val per la Cambra de Comerç que en llocs on hauria de pagar no paga, val per moltes altres institucions. I això hi ha moltes maneres de col·laborar i ho continuarem fent.

Fixin-se, la feina de l'AGI és molt bona —és molt bona— i ho ha de continuar sent i comptarà amb el suport de l'Ajuntament de Girona com el tenia abans de formar-ne part, igual. I evidentment que col·laborarem. Fa pocs dies en el meu despatx jo rebia el representant a tot l'Estat d'una companyia aèria molt important acompanyat del director de l'aeroport de Girona, perquè també fem aquesta funció. Jo quan vaig a visitar gent, quan vaig a altres llocs aprofito per vendre els actius que té la regió, no sóc només l'alcalde de la ciutat de Girona, sinó que em sento responsable també del que és el teixit de creació d'activitat econòmica de la regió. I per tant, gràcies a aquests contactes, varem poder fer una reunió aquí Girona en què va venir el director de l'aeroport per explorar possibilitats de vols molt interessants. Per tant, això ho continuarem fent.

I evidentment que l'AGI té el nostre suport. I estic absolutament convençut que aquest suport és recíproc. No hi haurà cap capteniment diferent de l'AGI amb relació a la ciutat de Girona, perquè Girona en aquests moments és una peça clau, com no ho havia estat mai, del que és l'oferta turística de les comarques gironines. I d'això en són conscients tots els actors que estan a dintre de l'AGI.

I finalment, per donar encara més mostres que aquest és un debat que ens involucra, que no ens desentenem de l'aeroport, no ens en desentenem gens, perquè no ho podríem fer: aquest plenari, no sé si va ser el juliol de l'any 64 en una sessió extraordinària va decidir invertir 1 milió i mig de pessetes dels gironins d'aleshores en la construcció de l'aeroport de Girona. D'alguna forma, per tant, la ciutat de Girona és copropietària d'aquella instal·lació, encara que a nivell d'escriptures no consti així, però ens en sentim, perquè varem formar part d'aquell impuls de tots els actors, societat civil i institucions, per fer possible l'aeroport. L'Ajuntament de Girona va aprovar una inversió d'1 milió i mig de pessetes d'aleshores, que no m'atreviria a dir a quants euros equivalen avui dia, però això seria fàcil d'analitzar-ho.

Per tant, està clar que ens sentim involucrats en l'aeroport i ho continuarem sent. I estem oberts a qualsevol tipus de proposta que es tingui per poder multiplicar els efectes positius que ha de tenir l'aeroport de Girona per a tota la regió.

Avui no aprovem cap mesura que ens desentengui de l'aeroport, avui és una qüestió molt més tècnica que no pas de voluntat política. Celebro els regidors que hi donen suport. Respecto molt, a més a més, les opcions d'abstenció i celebro que no hi hagi cap vot en contra d'això. I si els sembla, posaríem a votació la proposta.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per disset vots a favor dels grups municipals de CiU, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés, senyor Carles Bonaventura i Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes i vuit abstencions dels grups municipals del PSC i PPC.

5. Aprovar les festes locals per a l'any 2015.

Atès que l'Estatut dels Treballadors indica que de les catorze festes laborals, dues seran locals, i que el RD 2001/1983, de 28 de juliol, estableix que les dates de les festes locals han de ser proposades pel Ple de l'Ajuntament perquè, posteriorment, siguin fixades per l'Ordre de la Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya.

La Comissió Informativa d'Alcaldia, proposa al Ple de la Corporació l'adopció del següent acord:

Proposar al Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya que per l'any 2015, siguin incorporades al calendari laboral, com a festes de caràcter local, la dels

dies 25 de juliol (dissabte) i 29 d'octubre (dijous), de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 del Text Refós de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel RDL 1/1995, de 24 de març.

Obert debat, ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

Els punts 6 i 7 de l'ordre del dia es debaten conjuntament.

6. Aprovar les bases de la convocatòria per a la provisió en propietat d'una plaça d'agent de la Policia Local - concurs de mobilitat horitzontal.

Vist l'acord adoptat pel Ple Municipal de data 9 de juny de 2014, pel qual es modifica l'Oferta Pública d'Ocupació de l'exercici 2013 en el sentit d'ampliar el número de places convocades d'agent del cos de la policia municipal, vistes les necessitats del servei.

Atès que per Decret d'Alcaldia de data 12 de juliol de 2011 es va delegar en el Ple de la Corporació l'aprovació de les bases de les proves per a la selecció del personal i per als concursos de provisió de llocs de treball inclosos en l'oferta pública d'ocupació, es proposa l'adopció del següent acord:

APROVAR de conformitat amb l'establert en l'article 70 de la Llei 7/2007 de 12 d'abril de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, article 91 de la Llei de Règim Local 7/1985 de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i l'article 21 de apartat g) de la mateixa llei segons redacció introduïda per la llei 57/2003 de 16 de desembre, la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies local de Catalunya, el Decret 233/2002, de 25 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament d'accés, promoció i mobilitat de les policies locals, les bases de la convocatòria per a la provisió en propietat d'una plaça d'agent de la Policia Local - concurs de Mobilitat Horitzontal, vacant en la plantilla de personal i objecte d'Oferta Pública d'Ocupació de l'any 2013 i que s'adjunten a la present proposta.

Disposar la publicació del corresponent anunci en el Butlletí Oficial de la Província així com en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

7. Aprovar les bases de la convocatòria de procediment selectiu per a la provisió de places de 3 conserges mantenidors per al servei d'esports, promoció interna.

A la plantilla orgànica municipal, al Servei d'Esports de l'Àrea de Serveis a les Persones hi figuren 8 places de conserges, grup de classificació AE, CD 13. Dels titulars del llocs de treball, quatre d'ells realitzen funcions de manteniment. Atès que per les funcions pròpies que desenvolupen es considera idoni la requalificació dels llocs de treball per adequar-ne la naturalesa i classificació a les funcions que realment desenvolupen, tal i com s'ha informat des del Servei d'Esports i així equiparar-les a les de conserges mantenidors que figuren a la plantilla municipal, grup de classificació C2, CD 16.

Atès que per tal de portar a terme la promoció interna de conserges a conserges-mantenidors, el procés ha d'estar inclòs en l'Oferta Pública d'Ocupació anual, per acord de Ple de data 9 de juny de 2014 es va adoptar l'acord de modificar l'oferta pública d'ocupació de l'any 2013 en el sentit d'incloure en l'oferta pública d'ocupació tres places de conserges mantenidors d'esports, grup de classificació C2, Complement de Destí 16 i mitjançant el sistema d'oposició per promoció interna.

Vist l'informe emès per la cap de Servei de Recursos Humans i pel cap de Servei d'Esports.

Aprovar, de conformitat amb el que estableix l'article 70 de la Llei 7/2007, de 12

d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, article 91 de la Llei de Règim Local 7/1985 de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, les bases de la convocatòria per a la provisió de tres llocs de treball de conserges mantenidors, inclosos en l'Oferta Pública d'Ocupació de l'any 2013 i que s'adjunten a la present proposta.

Disposar la publicació del corresponent anunci en el Butlletí Oficial de la Província així com en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Presenta les propostes la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, com ha dit la secretària, el que portem és l'aprovació de les bases. El 9 de juny del 2014 el que varem portar és la modificació de l'oferta pública, tant de la plaça de l'agent de la Policia Local com dels tres conserges mantenidors.

Dir que a la plaça de la Policia Local entrarà gent de fora, gent nova, en canvi, pel que fa als conserges mantenidors, és una plaça de promoció interna. I el que fem és aprovar unes bases per tal que es puguin fer les proves pertinents.

Obert debat, intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, era només per dir que estic d'acord amb les bases de les dues propostes que es presenten. Però quant a la plaça per a la qual es presenten les bases de policia local dir que aquesta plaça és una plaça de policia local que seria per crear la unitat canina, entenc jo, llavors, més que res era que en aquestes bases hi estaríem d'acord, però caldria entendre que s'ha de pensar en un projecte d'unitat canina, en el sentit que un policia municipal i un gos no tindria gaire sentit. En tot cas, penso que el senyor Alcalà pot explicar o ens pot explicar més endavant quines són les intencions, en aquest sentit, de fer una unitat canina. Perquè s'ha de pensar que si es forma, si es treu aquesta plaça, també es podrien formar altres policies municipals que sabessin de temes de gossos, saber com es proveïrien els gossos a l'Ajuntament de Girona, si s'ensinistrarien, etcètera. Per tant, estic d'acord amb les bases de la convocatòria, però a partir d'aquí si hi ha un projecte d'unitat canina, que ens l'expliqui.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu de la CUP, qui expressa, simplement dir que farem un vot diferenciat, per això demanàvem poder votar els punts per separat.

Ningú més demana la paraula i se sotmeten a votació separada els punts 6 i 7 de l'ordre del dia.

La proposta corresponent al punt 6 de l'ordre del dia s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés, senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes i dues abstencions del grup municipal de la CUP.

La proposta corresponent al punt 7 de l'ordre del dia s'aprova per unanimitat.

8. Aprovar el Compte General de l'exercici 2013.

En data 10 de març de 2014 el Ple de la Corporació va donar-se per assabentat del decret de liquidació del pressupost 2013 de l'Ajuntament de Girona i els seus organismes autònoms.

En data 7 d'abril es constituí la Comissió Especial de Comptes amb la finalitat d'iniciar un primer període d'anàlisi del compte general relatiu a l'exercici 2013 per part dels seus membres.

Des d'aquest dia, 7 d'abril, fins el 5 de maig els documents i justificants que constitueixen aquest compte general varen estar a disposició dels regidors d'aquesta comissió especial, i després d'emetre dictamen en data 5 de maig es publicà edicte

al BOP d'informació pública, el dia 9 de maig, iniciant un període de 15 dies (fins el 27 de maig) de possible consulta per part de qualsevol interessat i 8 dies més (fins el 5 de juny) únicament als efectes de presentar al·legacions.

En data 7 de juliol es reuneix novament la Comissió Especial de Comptes a la qual s'informa que durant aquest segon període s'ha rebut consultes únicament per part de membres del Grup Municipal Socialista i de la Candidatura d'Unitat Popular, reclamant majors de determinades partides de despesa i ingressos i incidint en algun expedient de contractació. No s'han presentat al·legacions.

Atès que segons estableix l'art. 212.4 del Text refós de les Hisendes Locals donada la situació d'inexistència d'al·legacions procedeix sotmetre a aprovació el Compte General degudament informat.

1r. Aprovar els estats i comptes anuals corresponents a l'exercici 2013 per a l'Ajuntament de Girona i els seus organismes autònoms, integrats pels estats bàsics que es detallen a l'informe adjunt, així com els criteris per a la quantificació dels deutes de impossible o difícil recaptació segons informe.

2n. Aprovar la documentació complementària integrada pels justificants dels estats i comptes anuals i pels annexos també detallats a l'informe adjunt.

3r. Aprovar definitivament els estats anuals exigits per la normativa mercantil per la única societat íntegrament municipal, Iniciatives i Projectes Municipals SA.

4t. Rendir els esmentats comptes de la corporació, esdevinguts com a resultat de l'exercici econòmic 2013, a la Sindicatura de Comptes, d'acord amb el que determina l'art. 212 i 223 del RD 2/2004 pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, així com donar trasllat dels informes d'auditoria definitius realitzats durant l'exercici 2013, d'acord amb l'establert a l'article 41, modificat per la Llei 5/2012, en l'apartat 4, de la Llei de la Sindicatura de comptes, següents:

- Auditoria interna del servei de Patrimoni.
- Auditoria interna del servei de Contractació.
- Auditoria interna del servei de Personal.
- Control financer dut a terme pel Tribunal de Cuentas, en relació a les contractacions dutes a terme en relació al FEIL, informe definitiu publicat al BOE de data 30/04/2013.
- Controls financers duts a terme per la IGAE, en relació a dos expedients de contractació: el corresponent a les obres per la substitució de finestres al CEIP Carme Auguet i EB El Pont, i de les obres per la regulació semafòrica dos passos de vianants av. Lluís Pericot.

Presenta la proposta la senyora Ma. Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, en data 10 de març del 2014, el Ple de la corporació va donar-se per assabentat del decret de liquidació del pressupost del 2013 de l'Ajuntament de Girona i dels seus organismes autònoms. El 7 d'abril es va constituir una comissió especial de comptes, la finalitat era iniciar el primer període d'anàlisi del compte general relatiu a aquest exercici 2013 per part de tots els membres de la comissió. Del dia 7 d'abril fins al 5 de maig, els documents i justificants que constitueixen aquest compte general varen estar a disposició dels regidors d'aquesta comissió especial.

I després d'emè el dictamen el 5 de maig, es van publicar en el BOP i el dia 9 de maig es va iniciar la publicació, i es va iniciar un període de quinze dies, fins al 27 de maig, de possible consulta per part de qualsevol dels interessats, i vuit dies més, fins al 5 de juny, únicament en efectes de presentar al·legacions.

El 7 de juliol es va reunir novament la comissió especial de comptes, a la qual s'informa que durant tot aquest període s'han rebut consultes únicament per part dels membres del Grup Municipal Socialista i per part de la Candidatura d'Unitat Popular, reclamant majors i determinades partides de despeses i d'ingressos. No s'ha presentat cap tipus d'al·legacions.

Amb l'acord d'avui, el que presentem, es tanca un procediment administratiu referent a la rendició de comptes corresponents a aquest exercici 2013 de l'Ajuntament de Girona i dels seus organismes autònoms.

I pel que fa a l'única societat íntegrament municipal, que és Iniciatives i Projectes, finalitzat aquest Ple se constituirà la Junta per tal d'aprovar els seus comptes.

Què volem destacar d'aquest compte general? Primer, que el resultat pressupostari i el romanent de tresoreria són positius, tot i l'augment considerat de les provisions de dubtós cobrament, que s'han hagut d'incrementar d'11 a 15 milions per donar compliment al que estableix la Llei 27/2013, de Racionalització i sostenibilitat de les administracions locals.

L'Ajuntament de Girona ha executat, sobre una previsió de pressupost equilibrat de 140 milions d'euros, 113 milions d'ingressos liquidats i 104 milions en despeses.

Pel que fa a l'escola de música, ha gestionat un pressupost de 763.000 euros i el patronat 514.000 euros. I s'ha pogut complir amb el termini de pagament que estableix la normativa vigent, únicament hi ha tensions al primer quadrimestre, en el qual cada any s'han fet unes pòlisses per donar cobriment a aquests pagaments, les quals queden cancel·lades quan comencem a cobrar els impostos.

S'ha de reduït també considerablement, pel que fa del 2013 al 2012, el termini de pagament dels proveïdors: el termini ara és de trenta dies.

I pel que fa a l'endeutament, dir que la ràtio d'endeutament en finalitzar el 2013 era d'un 59,67 per cent, per tant, molt per sota del que preveu la Llei reguladora d'Hisendes Locals, que és del 75 per cent. I per tant, també dir que pel que fa a l'endeutament per habitant, també hi ha hagut una disminució important.

Pel que fa a la inversió, dir que 7,5 milions en despesa d'inversió, és un 7 per cent sobre el total de la despesa executada. S'ha de tenir en compte també que poden haver-hi incidències a l'hora de les licitacions, en les quals hi hagi alguns projectes que estiguin en fase de licitació, d'adjudicació o d'execució de les obres, com pot ser, per exemple, el pavelló de Montfalgars, el pont de Pedret o, per exemple, el tema dels contenidors en acabar l'exercici 2013.

Pel que fa a l'execució dels ingressos executats sobre la previsió d'un 80 per cent, atenent que la resta són ingressos derivats d'exercicis anteriors que financen despeses d'exercicis corrents, amb els romanents, el percentatge de cobrament total, que és la recaptació neta amb relació als drets reconeguts nets, també es manté respecte a l'any 2012, amb un lleuger increment, hem passat del 83,70 al 84,51. I el que és remarcable per la situació econòmica general és el no-decreixement de la realització de cobraments sobre els drets reconeguts generals en exercicis anteriors, que resulta baix i passa a ser del 31,78 al 33 per cent.

Obert debat, intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, només per dir que, el compte general és un document comptable, confio en els serveis de gestió econòmica i en la intervenció que s'ha fet de les coses. I seguint amb la manera com vaig votar en el seu moment el pressupost, m'abstindré.

Intervé la senyora Ma. Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, per dir que només en coherència amb el que varem votar als pressupostos, també ens abstindrem.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, nosaltres al pressupost varem votar en contra, som conscients que això és una qüestió de tràmit, per mantenir una certa coherència, en aquest cas ens abstindrem. És una abstenció més per respecte al treball dels tècnics que hi ha hagut aquí.

Però sí que voldríem fer unes poques consideracions: pensem que en general els procediments de tràmit d'un pressupost des que comença tot el procés fins que s'acaba, des que es comencen a debatre les ordenances fins que es tanca el compte

general, hauria de ser un procediment molt més obert, més transparent i sobretot més participatiu.

Nosaltres pensem que el llenguatge que sovint s'utilitza des de les administracions, el llenguatge tècnic, recargolat i massa sovint opac l'únic que fa és, des del nostre punt de vista –no ho estic dient per vostè, senyora Maria Àngels Planas, m'estic referint a l'Administració en el seu conjunt –, però pensem que el que succeeix amb aquesta manera de fer, és allunyar en certa manera la ciutadania d'una qüestió d'importància cabdal per al bon funcionament d'una democràcia en l'àmbit local. Per això, nosaltres pensem que s'ha de fer un esforç en participació i en transparència per trencar aquesta esclotxa que per desgràcia cada vegada s'està fent més gran entre administracions, entre política i entre ciutadania.

Dir també que la tasca de control i de rigor que requereix el tancament de comptes és un repte, és un repte per a les institucions, que sovint és cert que compleixen la llei i, per tant, compleixen els requeriments, però també és un repte per a les institucions, per als electes que estem representant la ciutadania i també és un repte per al conjunt de la ciutadania. En aquest sentit, nosaltres no tenim cap mena de problema a fer autocrítica i dir que en aquest exercici concret, igual que en d'altres, probablement no hem estat a l'alçada i no hem sabut transmetre prou bé a la ciutadania la importància d'implicar-se en aquest procediment, en aquest mecanisme, complex, però necessari per al bon funcionament d'una democràcia.

També volem agrair públicament la tasca que han fet els tècnics. Sempre que els hem demanat informació ens l'han proporcionada d'una forma totalment oberta i transparent, i això és d'agrair. Però insistim que pensem que cal fer un esforç tots plegats per fer que tot això sigui més proper, més obert i més transparent i més participatiu per a la ciutadania.

Voldria recomanar un llibre d'en Daniel Cassany que es diu *La cuina de l'escriptura*, en el qual dóna moltes lliçons i molts consells per tal d'emprar un registre literari que sigui entenedor i que no es recargoli en conceptes molt rebuscats que sovint l'únic que fan és confondre i que només entenen uns pocs. Diguéssim que Daniel Cassany explica que la simplicitat no està renyida amb la intel·ligència, i en canvi, a vegades el recargolament sí que està renyit amb el fet de poder comunicar bé les coses.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, només per anunciar l'abstenció del meu grup en coherència amb allò que varem votar en el pressupost.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui expressa, tres prèvies abans de parlar sobre el compte general: una sobre la part de personal que hi ha al principi de la memòria i sobre paritat. Ja sé que és un tema que el diem moltes vegades, però sembla que no acaba de quallar. Quan parlem de paritat a la contractació, volem que es tinguin també en compte les categories professionals, i hem vist que de la memòria del 2013 respecte a la del 2012 hi ha una caiguda de personal femení en llocs alts de l'escala administrativa, d'acord? Per tant, tornem a insistir en la contractació paritària i tornem a insistir que sigui en totes les escales administratives.

Sobre una altra prèvia, una segona, sobre Vivendes, hi insisteixo, i ho vaig fer l'any passat, però jo crec que els comptes de Vivendes, en ser una empresa 100 per cent municipal, també haurien d'acompanyar aquesta memòria. Ho vaig demanar l'any passat, hi insisteixo aquest any. Sé que hi ha iniciatives als òrgans autònoms, però crec que Vivendes també ho hauria d'acompanyar.

I una tercera: recordar una proposta, que la va fer en honor a la veritat el senyor Olòriz, però nosaltres ens hi varem afegir, sobre les auditories que acompanyen també aquesta memòria. Es va quedar que o en Comissió Informativa d'Hisenda o en Junta de Portaveus es faria una anàlisi més acurada del resultat d'aquestes auditories. Ho tornem a recordar.

I ja sobre la memòria: assistia fa unes setmanes a la presentació de l'Observatori del Ciutadà, on es feia una reflexió en la línia del que ens deia el regidor Jordi Navarro sobre la transparència dels comptes municipals i jo insistia, precisament, sobre la importància del debat d'avui, del tancament d'aquest compte. Perquè malgrat que és la finalització d'un procediment administratiu i ningú posa en dubte que tècnicament ha estat impecable, tant en el procediment com en el resultat, sí que crec que els grups municipals tenim a dir quant a políticament què ens semblen les diferents accions que s'han fet sobre un pressupost que varem aprovar fa uns mesos, fa molts mesos, però on hi ha hagut modificacions de crèdit, on hi ha hagut canvis de finalitats d'alguns recursos que varem aprovar per a una determinada finalitat, però que s'han modificat. Llavors, el que no faré ara en cap cas és posar en qüestió tècnicament aquesta memòria, sinó fer una valoració política de les modificacions que hi ha hagut.

Quant a ingressos, quan el consistori amb relació a algunes entitats els diu que és un moment de dificultat econòmica, volem recordar que el pressupost municipal no ha parat de créixer des que vostès estan a l'equip de govern, per tant, cada any hi ha més ingressos i, per tant, més recursos per invertir i per a la despesa municipal.

N'hi ha més i en aquesta memòria podem veure que, a més, n'hi ha hagut més dels previstos, i són en aquells impostos que paguem tots els ciutadans i ciutadanes: escombraries, clavegueram, IBI. No són ingressos extrems o superiors en d'altres activitats que no ens afecten a tots, hi varem insistir molt en les ordenances, està passant amb aquells impostos que afecten tots els ciutadans i ciutadanes. En aquests és on hi ha hagut un increment per sobre del que estava previst ja en el pressupost.

En l'IBI, per exemple, hi ha 200.000 euros per sobre, en clavegueram, 129.000 euros, i en escombraries, 190.000 euros per sobre del que estava previst. Això quant a ingressos.

Per tant, en ingressos podem arribar a la conclusió que els ciutadans i ciutadanes de Girona tenim una pressió fiscal superior a la que havíem tingut anys anteriors.

Què es fa amb aquests diners? I aquí és quan hem d'analitzar les despeses i veure quines modificacions hi havia d'allò que tots nosaltres varem aprovar. I veiem algunes modificacions de crèdit que no ens semblen adequades: per exemple, s'han restat recursos al Centre Jove de Salut Integral, a la promoció de la lectura o plans de dinamització comercial i, en canvi, han augmentat en despeses d'urbanisme o en el programa d'accés a l'habitatge, que, en principi, ens hauria de semblar adequat, perquè és molt adequat dedicar-hi recursos en aquests moments a l'accés a l'habitatge, però gran part d'aquests recursos se'n van a la subcontractació d'una empresa que gestiona la borsa. Per tant, hauríem de veure amb més detall exactament aquesta empresa quines feines està fent i per què se li estan pagant aquestes quantitats de diners.

Per tant, en resum, el que tenim és que paguem més impostos, algunes modificacions que políticament no ens agraden, i el resultat és que la inversió per habitant ha baixat de 198 euros per habitant el 2011 a 77 euros per habitant el 2013; per tant, paguem més i rebem molt menys. De 198 a 77, del 2011 al 2013. I amb un endeutament pràcticament similar. Deia la regidora que hi havia una gran diferència, bé, de 550 euros per habitant el 2011 a 568 euros per habitant el 2013, no és una diferència significativa. Significatiu és baixar la inversió de 198 euros per habitant a 77 euros per habitant. Per tant, aquest seria una mica el resum.

Nosaltres hem tingut ocasió d'analitzar unes quaranta partides de les quals varem demanar el seu detall i hi ha algunes coses que ens preocupen, i només per apuntar-ne algunes, com és que hi ha una baixa d'ingressos d'escola bressol de 66.000 euros, per exemple; com hi ha també una modificació de crèdit en la partida de Pacte per Girona, que era un pla estratègic del qual no se'ns va notificar i el canvi d'ús d'aquesta partida ni s'assembla al que hauria de ser un pla estratègic, no té cap mena de relació; hi ha, per exemple, per posar una partida econòmica, una que posa trenta-un rulls de plàstic per folrar llibres, 2.347 euros. No sé, són trenta-un rulls, no sé de què deuen ser, però crida l'atenció. I els dic detalls perquè vostès a les seves intervencions, avui

em deia la regidora, alcalde: «No té sentit que voteu en contra» –que no hi votarem, ens abstindrem– «del compte general.» Dic no sé si té sentit o no té sentit, però vostès hi van votar en contra tota la legislatura passada i ho feien, precisament, basant-se en modificacions de crèdit no justificades i utilitzacions de recursos que no els semblaven adequats. I és el mateix que nosaltres estem posant en relleu.

I per finalitzar, en partides de promoció i comunicació, també hi ha algunes despeses que no ens semblen gens adequades, si més no al moment: hi ha, per exemple, la contractació de més de quatre empreses que fan tasques de plataformes d'anàlisi, reculls de premsa. Ens sembla que amb el personal que hi ha a l'Ajuntament és més que suficient per fer aquestes tasques. I a això, per exemple, s'hi dediquen: en plataformes d'anàlisi, 550 euros mensuals; en la producció, gravació i edició de dos vídeos setmanals per difondre la feina que desenvolupa l'equip de govern, 7.500 euros. O sigui, són despeses que ens semblen absolutament inadequades pel moment actual.

És per tot això, i a més, en coherència amb el que havíem votat en els pressupostos, que el nostre grup municipal s'abstindrà.

Intervé la senyora Ma. Àngels Planas, qui exposa, primer, al senyor Navarro dir-li que, del llenguatge que vostè parla, sé que m'ho ha dit moltes vegades, que és complicat, és un llenguatge econòmic i administratiu que a vegades és difícil d'entendre i el comprenc. Però, bé, sap que té els tècnics o a mi mateixa per tal que li aclarim. En general ho entenc, ho ha dit moltes vegades.

Dir a la senyora Paneque que ho tindrem en compte pel que fa a la paritària que ens diu, ho comunicarem i ho tindrà en compte.

Pel que fa a Vivendes, intentarem el 2015 complir-ho. Vostè sap que hi ha hagut unes complicacions i, per tant, s'han demanat unes modificacions, i per això no han estat possibles.

Pel que fa a les auditories, convocarem una comissió per tal que puguem debatre les auditories, que és veritat que ho varem dir en el seu moment, el que passa que, ara en estar presentades, podrem fer aquesta comissió.

I pel que fa als ingressos, a mi me sorprèn, perquè vostè és una persona que sap que fa quatre anys, i a més, vostè amb les ordenances n'hem parlat moltes vegades, que no hem apujat els impostos, i per tant, apujar impostos vol dir impostos zero. Que es recaptin més diners, pot ser que hi hagin altes, però no perquè nosaltres hàgim apujat els impostos. Perquè si el Ple no aprova cap pujada d'impostos, dubto que tècnicament apliquin una pujada sense que sigui aprovada pel Ple. Per tant, no es pot aplicar aquesta pujada pel que fa als impostos.

Li recordo que durant quatre anys aquest Govern mai ha apujat els impostos en època de crisi, com així ho portàvem nosaltres en el programa electoral.

Jo no entraré a parlar partida per partida, perquè vostè m'està parlant d'un pressupost de 98 milions d'euros, en el qual m'està parlant de partides potser en total de cinquanta mil euros dient-me que si s'han gastat per a rotllos dos mil euros, no ho sé, ja ho farem mirar, la veritat és que no vaig mirant el preu del rotllo que es compra. Jo entenc que tècnicament quan es fa aquesta compra ha estat perquè era necessària i aquest és el preu que han de pagar, ho entenc d'aquesta manera i tenen tota la meva confiança, pel que fa a això.

El que voldríem destacar amb majúscules, pel que fa al nostre pressupost, és que la reducció del deute diu: «la reducció de l'endeutament per habitant fins situar-nos a la segona posició en el rànquing de les ciutats catalanes amb millor deute per habitant». Dir que s'ha aconseguit fer una gestió molt acurada, molt rigorosa i molt transparent i sempre preocupats pels ciutadans de Girona i per la ciutat de Girona.

Hem aconseguit dotar importants dotacions pressupostàries en àrees que mai havien tingut un pressupost tan elevat, com són les polítiques socials i la de serveis a les persones; hem incrementat –tal com ha dit abans l'alcalde– les activitats culturals i turístiques, s'han incrementat moltíssim; s'han incrementat les partides d'ocupació i

s'han creat plans d'ocupació. Pel que fa a la inversió, no ha sofert cap disminució, que molts ajuntaments en aquesta època de crisi han hagut de disminuir la inversió, i per tant, la inversió no ha sofert cap baixa. I s'han executat inversions tan importants com és el pavelló de Montfalgars, s'ha fet canvi de contenidors, s'ha fet el passeig de la Devesa, s'ha fet cobriment de pistes. I, per això crec que s'ha de mirar en general tot el que s'ha aconseguit per a la ciutat.

I per tant, nosaltres aquest pressupost sempre l'elaborem pensant en el ciutadà de Girona, en la ciutat de Girona i en els seus ciutadans, i sobretot tenint en compte aquestes èpoques de crisi, que per això s'han aplicat aquestes polítiques tan importants en el servei a les persones i a les polítiques socials.

Fa ús de la paraula la senyora Sílvia Paneque, qui expressa, seré molt breu. Miri, li dic això d'aquestes quantitats, senyora Planas, perquè l'altre dia hi havia el regidor Navarro, varem estar fent el seguiment del Pla d'igualtat amb el regidor Berlosó: la majoria de mesures del Pla d'igualtat que no s'han pogut dur a terme és per manca de pressupost. I una d'elles, per exemple, perquè vegi la importància de les quantitats econòmiques, és un curs d'autodefensa de dones que han estat víctimes de violència de gènere: cinc-cents euros. Miri-s'ho com vulgui, però el regidor ho sap, la majoria d'aquestes mesures no es varen poder fer per aquests motius: per manca de disponibilitat pressupostària.

Per això li ho dic. Clar que és important, siguin les quantitats que siguin.

I això de l'augment em referia a les taxes, que sí que hi ha hagut augments d'IPC, les taxes universals.

Intervé la senyora Ma. Àngels Planas, qui puntualitza, vostè s'ha referit a l'IBI, i concretament, l'IBI no és una taxa, sinó que és un impost.

Intervé el senyor alcalde, qui aclareix, l'IBI d'enguany ha quedat congelat a zero, ni tan sols l'IPC.

Només dir-li, ja que estem entrant en un matís, per aclarir-ho, no fos cas que algú pensés que ara hem canviat els criteris: quan varem arribar al Govern ens varem trobar que els resums de premsa els feia una empresa. Ara vostè s'escandalitza que els resums de premsa els faci una empresa, em pot dir per què no s'escandalitzaven abans?

Hi ha un llistat molt llarg de casuística de despesa que si vol entrarem a fer-ho, jo crec que no toca fer-ho aquí, però no tenim cap problema de fer-ho. Però no intenti fer veure les coses que són d'una manera que no són o com li agradaria que fossin per poder argumentar alguna cosa que no acaba de quadrar.

En tot cas, totes les quantitats són importants, totes, i al final el resultat, la fotografia final d'aquest Ajuntament és la que li ha descrit la senyora Planas: u, tanquem amb un lleuger superàvit. Dos, hem baixat molt l'endeutament per habitant d'aquesta ciutat. Som de les ciutats, de les dotze ciutats més importants de Catalunya, som l'onzena pel que fa a la relació deute - euros per habitant, molt inferior al que varem trobar quan varem arribar aquí. És un fet estadístic, no és una opinió, és un fet estadístic. I tres, malgrat això, és a dir, malgrat aquesta disminució de l'endeutament, fixi's la xifra que li ha dit, 59,67 per cent d'endeutament a tancar al 2013 si estava al 75 per cent, fixi's el que hem estalviat. Malgrat això, aquesta ciutat ha fet inversió —surti al carrer i ho miri— i aquesta ciutat ha fet moltes més activitats de les que no es feien. Per tant, el dia que vulguin entrarem en un debat de números, de comptes, del perquè una cosa és "aixís o és aixàs" i segur que trobarem moltes explicacions. Ara, amb la brevetat del temps de què disposem, no. Però el que no em sembla correcte és aquí llançar la idea que ara hem agafat una empresa que faci resums de premsa, com si no tinguéssim capacitat de fer-ne. Doncs, miri, abans eren disset regidors i llogaven una empresa perquè fes resums de premsa. És el que hi ha en el mercat, se'n diuen *clippings*, ho

fan i no hem pas canviat cap criteri en aquest sentit. Si l'haguéssim d'assumir amb els mitjans propis, probablement hauríem d'incorporar més gent.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per onze vots a favor del grup municipal de CiU i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés i catorze abstencions dels grups municipals del PSC, PPC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits, senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes.

9. Aprovar la instrucció de control intern de la gestió econòmica de l'Ajuntament de Girona i els seus organismes dependents.

L'ordenació del control intern de la gestió econòmica de l'Ajuntament de Girona, així com de tots els organismes que en depenen, esdevé un dels màxims objectius per a la consecució dels principis d'eficiència i eficàcia, així com també la modernització i millora dels procediments que actualment estan en ús i que són objecte de revisió amb la implantació als expedients de signatura electrònica.

Es configura aquesta instrucció com a eina de treball per a facilitar la comprensió del procediment legal aplicable a cada tipologia d'ingressos i despeses en un escenari i moment caracteritzat per una creixent complexitat i dispersió normativa.

En base al disposat al Títol IV del Títol VI del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, RDL 2/2004 de 5 de març, i en relació amb la normativa, mètodes i procediments de la Intervenció General de l'Estat emparada a l'establert a la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària,

Aprovar la instrucció de control intern de la gestió econòmica de l'Ajuntament de Girona, els seus organismes autònoms i de les entitats que en depenen segons annex que s'acompanya.

Presenta la proposta la senyora Ma Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, el que portem a aprovació és l'ordenació del control intern de la gestió econòmica de l'Ajuntament de Girona i els seus organismes autònoms dependents.

Es configura aquesta instrucció com una eina de treball per facilitar la comprensió del procediment legal aplicable a cada tipologia d'ingressos i despeses en l'escenari, en el moment caracteritzat per una creixent complexitat en la dispersió normativa.

Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, seré breu, nosaltres pensem que, efectivament, els serveis tècnics de l'Ajuntament han fet una bona tasca per sistematitzar i controlar adequadament els procediments econòmics de l'Ajuntament, i això, s'ha de tenir en compte i s'ha de dir.

La supervisió i control de tots aquests moviments i despeses pensem que són clau per garantir una bona praxi i evitar possibles irregularitats com les que, malauradament, estem veient cada dia en molts municipis d'aquest país i del país veí.

D'altra banda, també sabem que la Llei de racionalització de l'Administració local que va aprovar el PP pretén controlar i limitar la capacitat d'acció dels ajuntaments i dels serveis tècnics, i per això pensem que la mesura que avui s'aprova és molt escaient.

També demanem a l'equip de govern que faci els passos necessaris perquè aquesta fiscalització de la gestió econòmica no es faci només des d'un punt de vista tècnic. Insisteixo una mica en el que comentàvem anteriorment: fer procediments públics, democràtics, participatius i oberts, i també començar a treure la pols al reglament de la participança i acostumar-nos més a fer audiències públiques participades per la ciutadania. És un bon mecanisme de debat. Ara l'alcalde deia que no teníem pràcticament, en el punt anterior, temps de debatre amb profunditat una qüestió tan llarga i a bastament complexa com és el compte general, doncs, nosaltres els

emplacem i els convidem a convocar audiències públiques, perquè el nostre municipi millorarà en qualitat democràtica.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, només un aclariment, senyor Navarro, he dit això al Ple, però el compte general està a exposició pública durant unes quantes setmanes i el poden consultar els grups, que suposo que el seu grup ho deu haver fet això. Per tant, hi ha ocasió per fer-ho. Només ho dic aquí en el Ple, però no tenia cap interès a negar la possibilitat que es pugui parlar en altres àmbits de la manera més àmplia possible de pressupostos.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

10. Aprovar la modificació del pressupost 2014: transferència entre partides - pressupostos participats.

El Pressupost Municipal de l'Ajuntament de Girona per a l'exercici 2014, aprovat definitivament en data 16 de desembre de 2013, preveu una partida d'inversió per als barris el crèdit la qual serà executada novament, com l'exercici anterior, a partir d'un procés de participació ciutadana. Per aquest motiu, una comissió mixta, formada per entitats de la ciutat i representants dels grups polítics municipals, va treballar per elaborar el Reglament de Pressupostos Participats dels barris que es va aprovar definitivament pel Ple del passat 8 de juliol de 2013.

A partir del 17 de març i fins al 6 de maig s'han celebrat les diferents assemblees de barri on han participat les entitats del barri inscrites en el Registre Municipal d'Entitats de l'Ajuntament de Girona i els veïns i veïnes de cada barri per presentar propostes de millora per al seu barri amb la partida econòmica que se'ls hi ha assignat. A més a més, per facilitar la participació de la ciutadania individual, fins al 12 de març, els veïns i veïnes dels barris han tingut l'opció de proposar projectes per portar a terme al seu barri a través d'un formulari que ha estat obert al web municipal. Finalment, tal com estableix el Reglament dels Pressupostos Participats, el 30 i 31 de maig es va realitzar una consulta on totes les persones degudament empadronades a la ciutat, majors de divuit anys, van decidir quin dels projectes proposats per portar a terme en el seu barri voldrien que s'executés, mitjançant el seu vot lliure, directe i secret.

Un total de 2.463 persones, de les 72.372 que tenien dret a vot, van participar a la consulta, un 3,40% del cens electoral.

Analitzats els projectes a executar i detallats en l'annex adjunt, es fa necessari procedir a modificar la imputació pressupostària inicialment prevista al elaborar el pressupost per tal d'ajustar l'objecte de la despesa a tramitar i atenent als criteris de classificació orgànics, per programes i econòmics.

Atès el disposat a l'art. 179 i 180 del RD 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals i la base 12a. Del pressupost municipal d'enguany:

1. Aprovar inicialment l'expedient de modificació de crèdit del pressupost 2014 per a la transferència de crèdit entre les partides següents :

- Transferència negativa: 411.079,28 de la partida 2014.300.15100.60924 - actuacions a barris.

- Transferència positiva:

. 40.031,40 a la partida 2014.120.33400.48000 - pressupost participat 2014 – cultura.

. 5.832,20 a la partida 2014.201.16900.22699 - pressupost participat 2014 – sostenibilitat.

. 17.227,58 a la partida 2014.201.16900.60925 - pressupost participat 2014 - sostenibilitat inversió.

. 212.820,72 a la partida 2014.210.15500.60925 - pressupost participat 2014 - via pública.

- . 30.000,00 a la partida 2014.211.13200.60925 - pressupost participat 2014 -seguretat ciutadana.
- . 2.000,00 a la partida 2014.500.32400.48000 - pressupost participat 2014 - educació.
- . 6.289,00 a la partida 2014.501.34200.60925 - pressupost participat 2014 – esports.
- . 96.878,38 a la partida 2014.513.23100.48000 - pressupost participat 2014 – participació.

2n.- Exposar al públic el present expedient, en els termes assenyalats a l'art 169 del RDL 2/2004, de 5 de març, art. 20 del RD 500/90, de 20 d'abril, i l'art. 86.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre i considerar-lo definitivament aprovat en cas de no presentar-se al·legacions o reclamacions en aquest tràmit, segons disposa el mateix article.

Presenta la proposta la senyora Ma. Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, com tots sabeu, es va aprovar 1 milió d'euros a pressupostos participats. Un cop ja s'han fet totes les votacions i ja sabem tots els projectes que s'han d'executar a cada barri, el que ara és necessari és poder modificar la imputació pressupostària que inicialment estava prevista en el pressupost per ajustar a l'objecte de la despesa a tramitar i atenent als criteris de classificació orgànics per programes i econòmics.

Obert debat, intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, una petita reflexió a l'entorn d'aquest tema: que fent la suma de totes aquelles partides que surten del capítol «Inversió» i que es destinen a diferents àrees, pel motiu, evidentment, generat per l'elecció dels diferents barris, que això representa un 41 per cent, són 412.000 euros, un 41,2 per cent. Estem parlant que un 41 per cent de pressupost d'inversions no es comptabilitza com a inversions, sinó que s'imputa a altres partides.

Bé, com a reflexió, jo penso que aquest podria ser un dels temes a comentar en la comissió de seguiment dels pressupostos participats, perquè penso que aquest és un tema que es va ampliant: cada any hi ha més la consciència que pressupostos participats no són estrictament fer obra, o pertànyer al món de la inversió, sinó que es poden destinar a altres temes, a fer altre tipus de polítiques a la ciutat. I penso que això ho hem d'aprofitar per fer-ne un debat, perquè també, això ha de portar potser a articular d'una altra manera els projectes que van apareixent amb relació a altres que s'estan fent.

Penso que hem d'evolucionar, ja fa dos anys que es fa aquest tipus de pressupostos participats i potser hauríem d'anar cap a uns veritables pressupostos participatius. Jo penso que tot això ens va abocant, ens va portant a un altre model de pressupostos participatius, que era el que nosaltres varem plantejar en el seu moment quan varem negociar aquest tema amb vostès.

Intervé la senyora Ma. Àngels Planas, qui comenta, ho podem analitzar i ho podem mirar i podem parlar-ne a la comissió sense cap problema.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

11. Inici i aprovació de l'expedient de contractació de les obres de modificació del projecte d'urbanització a la Frontissa de Santa Eugènia (fase 2).

Vista la necessitat de contractar les obres de modificació del projecte d'urbanització a la Frontissa de Santa Eugènia (fase 2), en data 7 de juliol de 2014, l'arquitecta municipal, senyora Xisca Salom Gayà, va emetre informe proposant l'inici del corresponent expedient de contractació administrativa.

El pressupost base de licitació de les esmentades obres ascendeix a 1.758.092,28 €,

IVA exclòs.

A l'expedient hi consten el plec de clàusules jurídic-administratives i econòmiques particulars reguladores de la contractació, el projecte aprovat definitivament per acord de la Junta de Govern Local el dia 16/06/2014, i convalidat pel Ple el dia 9 de juny de 2014, i demés documentació prevista als articles 109, 121 i 123 del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic (en endavant TRLCSP).

El contracte administratiu es tipifica com a contracte d'obres d'acord amb l'article 6 del TRLCSP.

Al tractar-se d'un contracte que admet fraccionament al ser susceptible d'utilització separada però que alhora constitueixen una mateixa unitat funcional d'acord amb l'informe emès per la Sra. Xisca Salom Gayà, arquitecta municipal, s'executarà mitjançant la divisió en 2 lots, de conformitat amb l'article 86.3 del TRLCSP.

El procediment d'adjudicació a aplicar és l'obert, amb determinació de diferents criteris d'adjudicació, d'acord amb els articles 138, 150, 157 i ss del TRLCSP i la tramitació de l'expedient de contractació serà l'ordinària, de conformitat amb els articles 109 i següents del mateix Text refós.

Als efectes de la licitació, l'objecte del contracte es divideix en dos lots:

LOT núm. 1: Que correspon a les obres generals de modificació del projecte d'urbanització a la Frontissa de Santa Eugènia (fase 2).

LOT núm. 2: Que correspon a les obres d'instal·lació d'aigua potable del projecte abans esmentat.

Vist el previst a l'article 8 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de Règim jurídic i de procediment de les Administracions Públiques de Catalunya, que regulen la delegació de competències, determinant que els òrgans de les Administracions Públiques podran delegar l'exercici de les competències que tinguin atribuïdes en altres òrgans de la mateixa Administració, encara que no siguin jeràrquicament dependents, o en els organismes i entitats públiques que depenguin d'aquesta o estiguin vinculades a la mateixa.

Atès l'exposat, la Tinenta d'Alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal sotmet a la consideració del Ple de la Corporació l'adopció dels següents acords:

Primer.- INICIAR, de conformitat amb l'article 109 del TRLCSP, l'expedient de contractació administrativa de les obres de modificació del projecte d'urbanització a la Frontissa de Santa Eugènia (fase 2).

Segon.- Aprovar l'expedient de contractació administrativa de les esmentades obres, amb un import de licitació màxim d'un milió set-cents cinquanta-vuit mil noranta-dos euros amb vint-i-vuit cèntims (1.758.092,28€), IVA exclòs.

L'import total de la despesa ascendeix a dos milions cent vint-i-set mil dos-cents noranta-un euros amb seixanta-sis cèntims (2.127.291,66€) IVA inclòs. Aquest import es desglossa en un milió set-cents cinquanta-vuit mil noranta-dos euros amb vint-i-vuit cèntims (1.758.092,28€) de pressupost net i tres-cents seixanta-nou mil cent noranta-nou euros amb trenta-vuit cèntims (369.199,38€) d'IVA calculat amb un tipus del 21%.

D'aquest import correspon a cada lot:

LOT 1: un milió set-cents vint-i-un mil cinc-cents noranta-vuit euros amb trenta cèntims (1.721.598,30€).

LOT 2: trenta-sis mil quatre-cents noranta-tres euros amb noranta-vuit cèntims (36.493,98 €).

Els licitadors podran presentar proposicions als dos Lots, o bé només a un d'ells, segons el seu interès, doncs, cada Lot serà objecte d'adjudicació independent.

El termini d'execució d'ambdós lots serà de 6 mesos, atesa l'execució simultània de les obres.

Tercer.- Aprovar el plec de clàusules jurídic-administratives i econòmiques particulars que ha de regir la contractació.

Quart.- Aprovar la despesa a càrrec a la consignació obrant a la partida

2014.300.15100.60946 (Frontissa de Santa Eugènia).

Cinquè.- Convocar licitació per adjudicar les obres de modificació del projecte d'urbanització a la Frontissa de Santa Eugènia (fase 2), seguint els tràmits del procediment obert, atenent a diversos criteris d'adjudicació, tal i com estableixen els articles 138, 150, 157 i ss del TRLCSP, i procedir a la seva publicació en el BOP i en el Perfil del Contractant, amb caràcter urgent, de conformitat amb l'article 142 del TRLCSP.

Sisè.- Delegar a l'Alcaldia Presidència, tan àmpliament com ho permeti la legislació vigent, la facultat per requerir la documentació prevista a l'article 151.2 del TRLCSP al licitador que hagi presentat l'oferta econòmicament més avantatjosa, així com les prerrogatives d'interpretar el contracte, resoldre els dubtes que n'ofereixi el seu compliment, modificar-lo, acordar les seves possibles pròrrogues, aprovar les certificacions, i la corresponent liquidació.

Setè.- Procedir a la publicació de l'acord de la delegació en el Butlletí Oficial de la Província de Girona.

Presenta la proposta la senyora Ma. Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, l'objecte del contracte són les obres relatives a la modificació dels projectes d'urbanització de la frontissa de Santa Eugènia. La contractació es divideix en dos lots: el lot número 1, que són les obres generals, que pugen a 1.721.598,30 euros, IVA exclòs, i el lot 2, les obres d'instal·lació d'aigua potable per import de 36.493,98 euros, també IVA exclòs.

La durada de les obres fixada és de sis mesos per als dos lots. I els criteris de valoració dels dos lots són els següents: el preu d'oferta i el termini de garantia.

Obert debat, intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, en primer lloc, felicitar-nos, jo crec que és una qüestió positiva que finalment aquell espai després de tants anys pugui tenir una urbanització que estava prevista i que ha portat el seu temps. També espero que s'hi trobi un nom més ajustat, i ja que el barri està tan actiu en temes de participació, espero que passem de dir-ne «frontissa de Santa Eugènia» a poder-hi trobar un nom més adient que sigui reconeixible.

Estarem amatents al seguiment d'aquesta obra. I els volíem proposar, ja que aquest procés ha estat participatiu per part de l'associació de veïns i d'altres entitats en el que és el disseny, en el que és la situació dels elements d'aquesta zona, poder-ne fer una mena de comissió de seguiment, per tal que tot allò que s'ha previst es pugui anar executant d'una manera, seguint aquesta tradició de participació, també participada.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, afegir-nos al que ha esmentat la regidora Núria Terés. Celebrem que després de tants anys aquella zona es pugui anar regenerant. Per nosaltres, la prova del cotó és que la mateixa associació de veïns i la mancomunitat reivindiqui aquesta obra i demana que es voti a favor.

Dit això, ja sabem que allò de la vella política sembla que hagi de ser sempre contradir el que diu l'altre, miri, si una cosa s'ha fet bé, s'ha de felicitar. I esperem que la cosa culmini amb èxit i que la cosa es regeneri com es mereix, perquè, efectivament, després de tants anys aquest abandonament i aquest nucli de degradació que hi ha hagut allà al mig en aquesta zona del barri de Santa Eugènia, d'una zona tan important per Girona, ha fet el seu efecte. I per tant, és bo que comencem a reparar els greuges històrics que tenim amb aquest barri.

I una vegada més, vull posar sobre la taula les demandes històriques i populars que hi ha a la Girona dels barris per refer moltes zones que estan degradades. En aquest sentit, penso que tenim molta feina a fer, moltíssims greuges per reparar, i que també hem de ser realistes: és veritat que els diners ara mateix no ens surten per les orelles, les administracions tenen els calaixos molt buits, el crèdit és el que és, arribarem fins a

on arribarem. Per això ara és moment de prioritzar moltíssim com fem les despeses. I és aquí que una vegada més els emplaço que revisin la despesa, les despeses supèrflues –estic pensant una vegada més amb el famós fons Santos Torroella–, que no tornin a fer disbarats com el que van fer de gastar-se tants i tants diners en qüestions absurdes i totalment innecessàries com era l'enorme despesa que van fer en llums de Nadal. Són en aquestes despeses innecessàries en les quals no s'han de gastar d'aquesta forma irresponsable. I sí que els hem d'invertir en la Girona dels barris, perquè és una Girona que està ressentida, que porta molts i molts anys de greuge i tard o d'hora hem de començar a capgirar-ho.

Per això celebrem que Santa Eugènia pugui gaudir una mica de tot això.

Sé que el senyor Carles Ribas està una mica fins al capdamunt dels regidors a l'oposició que demanem comissions de seguiment per tot o que demanem visites in situ, que aquest és el nostre cas. Li ho dic amb tot el «bon rotlle» del món, no el volia pas ofendre. És només dir que és veritat que insistim molt perquè hi hagi comissions de seguiment, i jo mateix sóc un dels regidors que més insisteixo que hi hagi visites. Una vegada més li demanaré si podem fer una visita a aquesta zona perquè ens ensenyi el projecte i el puguem analitzar una mica sobre el terreny.

Volia fer-ho una mica de forma amigable, però veig que no li ha fet gaire gràcia. Li demano disculpes si l'he ofès, senyor Ribas.

Intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, com vostès saben jo continuo assistint a pràcticament totes les meses de contractació i, per tant, les persones que en formen part saben que fa temps que estic fent palesa la meva preocupació per l'elevat nombre d'empreses que presenten baixes temeràries. En anys anteriors a la crisi aquest fet es donava esporàdicament, però ara veiem que a cada licitació hi ha una o més ofertes d'aquestes característiques amb baixes que poden arribar al 35 per cent. I veiem també que les empreses les justifiquen fàcilment. I aquest fet que sembla una millora econòmica per a l'Ajuntament té la seva vessant negativa, perquè, òbviament, la baixa no repercuteix tant en els beneficis empresarials com segurament ho fa en els salaris i les condicions laborals dels treballadors. I per evitar això, jo penso que totes les administracions públiques i, per tant, també el nostre Ajuntament hem de ser responsables.

Tots els grups participem a la comissió per a una contractació pública responsable, que està redactant un protocol per ampliar la inclusió de clàusules socials i la reserva de determinats contractes al tercer sector i a persones amb risc d'exclusió social, però d'aquest tema no se'n parla en aquesta comissió.

Jo sé, perquè he estat responsable de contractació, que és una qüestió difícil i que sobre el paper es fa correctament. Però, com he dit abans, els ajuntaments tenim una responsabilitat social per pal·liar els efectes de la crisi sobre els treballadors. I per això demanem que els serveis tècnics analitzin profundament amb aquest objectiu la llei de contractes per veure com es pot aplicar el que estableix el punt 2 de l'article 150 quan diu: «Si el precio ofertado es uno de los criterios objetivos que han de servir de base para la adjudicación, podrán indicarse en el pliego los límites que permitan apreciar en su caso que la proporción no pueda ser cumplida como consecuencia de ofertas desproporcionadas o anormales.» O sigui, es tractaria de posar un topall per determinar que una oferta més baixa incompliria també la proposició.

I si he fet aquesta intervenció és perquè en l'expedient de contractació de les obres de la frontissa de Santa Eugènia, em temo que arribaran moltes baixes temeràries, perquè en realitat el que ens proposen és una subhasta pura i dura, ja que per determinar l'oferta més avantatjosa només es tindrà en compte el preu més baix, sense tenir en compte cap altre criteri dels que preveu l'article 50 de la llei de contractes. És a dir, que sobre cent punts que s'estableixen per valorar les ofertes, noranta-cinc corresponen a l'oferta econòmica.

Dit això, nosaltres votarem favorablement a aquesta proposta, perquè, com ja s'ha dit, estem contents i ens agrada que s'acabi d'urbanitzar aquella zona de Santa Eugènia.

També perquè els plecs són correctes, malgrat el que he manifestat. I també sobretot, perquè hi ha una clàusula social que s'inclou en els plecs per la qual l'adjudicatària haurà de contractar quatre persones a través del servei municipal d'ocupació.

Intervé el senyor alcalde, qui demana al senyor Carles Ribas, si vol intervenir per al·lusions.

Intervé el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, per al·lusions, qui expressa, era el to, senyor Navarro. Jo l'únic que li demanaria és que jo no tinc cap inconvenient a quedar amb tots com he fet sempre, l'únic que demano és el retorn. És a dir, que quan es fan les comissions que demanen, tothom vingui.

El senyor alcalde demana a la senyora Ma. Àngels Planas si té alguna qüestió en relació amb les intervencions dels grups.

Intervé la senyora Ma. Àngels Planas, qui comenta, senyora Barbero, vostè sap que la cap de contractació més d'una vegada ens ha dit que sembla que s'està elaborant alguna normativa en la qual hi haurà canvi en els plecs i, per tant, crec que ara no és el moment de començar a fer canvis quan potser en menys de tres o quatre mesos hi haurà canvis.

Esperem els canvis que vénen i llavors, si de cas, ja modificarem, si cal, alguna cosa.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, només simplement reiterar les meves disculpes al senyor Ribas, que sembla que l'he ofès. No sé a quin retorn es refereix, sempre que hi ha hagut alguna comissió, fora que no hagi pogut venir, sempre he vingut. I no sé quina és l'última que no he vingut, no ho sé.

En tot cas, reitero les disculpes, i ja dic, pretenia ser una qüestió amigable. Veig que se m'ha ofès, bé, ja miraré de baixar el to o utilitzar altres paraules per no ofendre'l.

Intervé el senyor alcalde, qui aclareix, senyor Navarro, el que deia el senyor Ribas, perquè jo en sóc testimoni, és que és important que creem comissions, és important que quan creem una comissió l'acompanyem de tota una part discursiva molt maca, però que en el dia a dia a les comissions s'hi ha d'anar, s'hi ha de treballar, i sovint –i algunes jo en sóc testimoni–, no tothom que en el Ple ha fet algun discurs molt abrandat de la creació d'aquella comissió –i no vull assenyalar, li asseguro que no parlo per vostè ni per ningú en concret–, no tothom hi ha assistit.

I aleshores, dol una mica quan vas bastant de bòlit fent feina i encaixant agendes, fer un procés d'aquest tipus i que després no hi hagi la resposta. El que volia dir el senyor Ribas és això, no que no atengui, ho farà amb molt de gust i, a més a més, ja ho hem fet en algun cas previ i ho continuarem fent tantes vegades com calgui. Per tant, està clar.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CIUTADANIA

12. Aprovar les actuacions a la planta incineradora de Campdorà fruit de l'estudi d'alternatives encarregat per TRARGISA.

La Junta de Govern Local en la seva sessió de data 3 de maig de 2013 va encarregar a l'empresa municipal TRARGISA la contractació de l'estudi de viabilitat tècnica i econòmica de diferents alternatives d'actuació en l'actual incineradora de Campdorà.

Després del corresponent procés de licitació realitzat per la pròpia empresa TRARGISA, aquesta per acord del seu Consell d'Administració de 20 de setembre de 2013 va adjudicar l'execució dels treballs de referència a l'empresa PAYMACOTAS, SA.

En data 11 de març de 2014 l'empresa PAYMACOTAS, SA conjuntament amb TRARGISA varen fer una presentació del referit estudi a l'Ajuntament.

TRARGISA lliurà formalment l'estudi d'alternatives a l'Ajuntament de Girona el 22 de maig de 2014.

L'estudi analitza i valora els quatre escenaris que s'especificaven en el plec de condicions tècniques particulars i afegeix un cinquè escenari que sorgeix del seguiment de l'estudi realitzat per TRARGISA i tècnics de l'Agència de Residus de Catalunya.

Les característiques bàsiques de les actuacions proposades en els diferents escenaris són les següents:

- Escenari 1: Manteniment extraordinari de les instal·lacions existents, incorporant actuacions de manteniment i reposicions d'aquells equipaments que resulten crítics per a la continuïtat en l'operació de les instal·lacions.

- Escenari 2: Modificació del cicle termodinàmic per un de convencional, amb substitució de la caldera existent per un caldera aigua-vapor convencional i revisió de la turbina, modificació del sistema de valorització energètica, incorporació d'un segon pont grua d'alimentació al forn amb zones de manteniment i intervenció sobre la resta de sistemes realitzant tasques de manteniment. Una variant d'aquesta (2b) preveu la substitució també de la turbina.

- Escenari 3: Substitució completa de la línia d'incineració, conservant i adaptant el fossar actual, incorporant un sistema d'alimentació, nou forn-caldera, nou sistema de valorització energètica adequat a la nova Producció de vapor, adaptació del sistema de depuració de gasos, i serveis auxiliars dins de la parcel·la actual de terreny.

- Escenari 4: Desmantellament de la incineradora actual i construcció d'una de nova en un polígon industrial amb una ubicació pendent de definir.

- Escenari 5: S'ha considerat un escenari addicional, que preveu la possibilitat de treballar al valor màxim de capacitat de les graelles actuals i amb la resta de consideracions indicades a l'escenari 2b (caldera nova i turbogenerador nou). La viabilitat d'aquesta alternativa, no obstant, esta pendent de ser confirmada per MARTIN GmbH, tecnòleg subministrador de les graelles de combustió.

Per a cada una de les alternatives, l'estudi aporta els costos d'explotació i la inversió necessària.

De les diverses reunions entre l'Ajuntament, l'Agència de Residus de Catalunya i TRARGISA es considera que l'alternativa que s'ajusta més a les necessitats actuals dels municipis titulars i usuaris de la instal·lació, tant des del punt de vista tècnic com econòmic, és l'alternativa 5, a la que s'hi afegeix el desmuntatge de la xemeneia vella i l'adequació de l'actual. Aquesta alternativa permet adaptar les instal·lacions a la normativa actual vigent, per convertint-la en una planta de valorització energètica.

En data 4 de juliol de 2014 TRARGISA aporta a l'Ajuntament un document que recull amb detall les actuacions que implica el referit escenari 5.

Aquest escenari compren les actuacions següents:

- Adequació i millora dels actuals forns de forma que permetin assolir la càrrega màssica de disseny, considerant el mateix PCI de 7.540 kJ/kg (90% de la càrrega tèrmica de disseny).

- Substitució completa de la caldera i cicle tèrmic.

- Substitució completa del turbogenerador.

- Conjunt d'actuacions considerades com a prioritàries.

El pressupost global d'aquestes actuacions, és de 22.608.000 € abans d'IVA, 4.747.680 € corresponen al 21 % d'IVA, fent un total de 27.355.680 €.

Aquesta alternativa incorpora les actuacions prioritàries que són imprescindibles pel

correcte funcionament de la planta.

Les intervencions prioritàries es concreten en diferents actuacions agrupades per capítols i que consta el detall de cada una i el corresponent pressupost en la memòria.

Actuacions prioritàries a realitzar a la planta:

- Fossars i ponts grua
- Forns
- Caldera Planta d'aigua desmineralitzada
- Analitzadors
- Rentat de gasos
- Tubs, conductes, estructures i suports
- Reducció de NOx
- Transvasament
- Xemeneia
- Varis

L'import global d'aquestes actuacions és de 5.364.500 € abans d'IVA, 1.126.545 € corresponen al 21% d'IVA, fent un total de 6.491.045 € que tal com s'ha esmentat ja estan inclosos en el global.

Per altra part el conveni marc signat el 13 de juliol de 2009 entre l'agència de Residus de Catalunya, l'Ajuntament de Girona i el Consell Comarcal del Gironès tenia per objecte la construcció i posada en funcionament del Complex Tecnològic de Gestió de Residus Municipals de Campdorà.

Fruit d'aquest conveni, en virtut de la resolució de data 22 de març de 2010 (Exped.Q0002/2010/03) l'Agència de Residus de Catalunya va concedir a l'Ajuntament de Girona una subvenció directa dinerària per import de 6.628.134 € pel finançament de la totalitat de les actuacions consistents en la contractació dels serveis d'enginyeria i assistència tècnica per a la gestió integral del projecte de construcció del complex de tractament de residus municipals.

Part d'aquesta subvenció ja s'ha utilitzat per la realització de l'estudi d'alternatives, concretament 55.793,10 € que s'han justificat a l'Agència de Residus de Catalunya pel seu cobrament, quedant un romanent de 6.572.340,90 €.

Amb independència de l'encàrrec del conjunt de les actuacions previstes, es considera necessari agilitzar l'execució de les intervencions prioritàries i a tal efecte disposar del finançament corresponent. Per això es considera necessari demanar a l'Agència de Residus de Catalunya el canvi de destí del romanent de la subvenció ja atorgada a l'Ajuntament de Girona per poder-lo utilitzar pel finançament de les actuacions prioritàries descrites. Així mateix i atès que el calendari d'execució del conjunt d'actuacions s'estima en 17 mesos, tenint en comte que el requisit de la subvenció es haver facturat i pagat les actuacions, es procedeix a sol·licitar l'allargament del termini establert per a la justificació de la subvenció fins a 24 mesos comptats a partir de l'acceptació del canvi de destí.

Per tot això la Comissió Informativa de Ciutadania sotmet a la consideració de l'Ajuntament en Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- APROVAR el document d'actuacions presentat per TRARGISA, i optar per l'escenari 5 dels proposats en l'estudi d'alternatives incloent-hi el desmuntatge de la xemeneia vella i la intervenció en la nova per integrar-la el màxim possible al paisatge. L'import global és de vint-i-set milions tres-cents cinquanta-cinc mil sis-cents vuitanta euros IVA inclòs (27.355.680 €).

Segon.- Demanar a l'Agència de Residus de Catalunya el finançament de l'esmentada actuació per un import total de vint-i-set milions tres-cents cinquanta-cinc mil sis-cents vuitanta euros (27.355.680 €).

Tercer.- Considerar prioritàries les intervencions necessàries per garantir el correcte funcionament de la planta i que consisteixen en les actuacions següents:

- Fossars i ponts grua
- Forns

- Caldera Planta d'aigua desmineralitzada
- Analitzadors
- Rentat de gasos
- Tubs, conductes, estructures i suports
- Reducció de NOx
- Transvasament
- Xemeneia
- Varis

Aquestes actuacions prioritàries tenen un cost total de sis milions quatre-cents noranta-un mil quaranta-cinc euros IVA inclòs (6.491.045 €).

Quart.- Demanar a l'Agència de Residus de Catalunya el canvi de destí del romanent, de sis milions cinc-cents setanta-dos mil tres-cents quaranta euros amb noranta cèntims (6.572.340,90 €), de la subvenció ja atorgada a l'Ajuntament de Girona per poder-lo utilitzar pel finançament de les actuacions prioritàries descrites. Atès que el calendari d'execució del conjunt d'actuacions s'estima en 17 mesos i tenint en compte el requisit per a la justificació de la subvenció que és haver facturat i pagat les actuacions, cal sol·licitar l'allargament del termini establert per a la justificació de la subvenció fins a 24 mesos comptats a partir de l'acceptació del canvi de destí.

Presenta la proposta el senyor Jordi Fàbrega, regidor delegat de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, qui exposa, avui portem aquesta proposta al Ple després de mesos de treball dels serveis tècnics de l'Àrea de Sostenibilitat, juntament amb l'Agència de Residus de Catalunya, de converses amb representants de la Plataforma de Campdorà i la mateixa empresa Trargisa, per tal de reconduir la situació que es va produir a l'anterior Govern des del moment en què es va desestimar la proposta de la instal·lació del macrocomplex del tractament de residus a Campdorà.

L'Agència de Residus de Catalunya tenia consignats 6.628.000 euros per a la contractació dels serveis d'enginyeria i assistència tècnica del complex de tractaments de residus municipals. Part d'aquesta partida ja es va utilitzar per a l'estudi d'alternatives que es va presentar al seu dia i que comptava cinc possibles escenaris per a la incineradora de Campdorà.

Un primer escenari que era el manteniment de les mateixes instal·lacions incorporant-hi actuacions de manteniment extraordinari. S'ha de tenir en compte que la incineradora de Campdorà aquest any fa trenta anys que funciona ininterrompudament.

Una altra opció era la modificació del cicle termodinàmic, però que aquesta opció no millorava l'aprofitament energètic.

Una altra opció era la substitució completa de la línia d'incineració conservant el fossar actual, que era fer una incineradora nova al cantó de la que ara ja tenim.

Una quarta opció que era el desmantellament de la incineradora i la construcció d'una nova incineradora amb una nova ubicació per definir.

I una cinquena opció i última que era l'adaptació de la incineradora actual per tal de poder millorar el rendiment energètic del procés.

A partir d'aquest estudi realitzat per l'empresa Paymacotas, es van reprendre les converses amb l'Agència de Residus. Tot i que la voluntat del Govern és treure l'actual incineradora de residus urbans de Campdorà, ens trobem amb la impossibilitat de poder assumir-ho en no haver-hi finançament per tal de portar a terme aquest projecte. Davant d'aquesta situació i després de parlar amb l'Agència de Residus i representants de la Plataforma de Campdorà, s'ha optat per adequar almenys energèticament la incineradora actual a la normativa europea, millorar el seu rendiment i treure els elements accessoris i en desús, com ara la xemeneia més gran que té la incineradora que ja fa temps que no s'utilitza.

D'acord amb aquest informe, l'empresa Trargisa fa deus dies que va presentar una proposta que avui portem a la consideració del Ple i de la qual tots els grups disposen, que era l'adequació i la millora dels actuals forns que permeti assumir la càrrega

màxima del disseny, la substitució completa de la caldera i del cicle tèrmic, la substitució completa del termogenerador i un conjunt d'actuacions considerades com a prioritàries. El pressupost de tota aquesta acció pujava un import de 27.355.680 euros. Atès que ara mateix no hi ha finançament econòmic per tirar endavant aquesta proposta i que l'Agència de Residus té previst consignar al pressupost de l'any vinent una partida de 25 milions d'euros per a aquest objecte, el que proposem és tirar endavant el conjunt d'actuacions considerades com a prioritàries i alhora encarregar el projecte tècnic de l'opció escollida, l'opció 5, per import total 6.491.045 euros. Aquesta opció l'assumiria en la seva totalitat l'Agència de Residus de Catalunya.

Aquestes actuacions està previst que durin uns disset mesos i són del tot necessàries per tal de garantir el funcionament de la planta i, per tant, el tractament adient de les escombraries de Girona, Salt i de Sarrià. És per això que proposem al Ple aquests quatre punts que primer seria aprovar el document d'actuacions presentat per Trargisa i optar per l'escenari 5 dels proposats: l'estudi d'alternatives, incloent-hi el desmuntatge de la xemeneia inoperant i la intervenció en la nova per integrar-la al màxim possible al paisatge.

Demandar a l'Agència de Residus de Catalunya el finançament de l'esmentada actuació per aquest mateix import.

Considerar prioritàries les intervencions necessàries per garantir el correcte funcionament de la planta, que consisteixen en les actuacions esmentades.

I per últim, demandar a l'Agència de Residus el canvi de destinació del romanent que hi havia per a l'antic macrocomplex de 6.572.340,90 euros de la subvenció atorgada ja a l'Ajuntament de Girona per poder-lo utilitzar per al finançament de les actuacions prioritàries descrites.

Atès que el calendari d'execució del conjunt d'actuacions s'estima en disset mesos i tenint en compte el requisit per a la justificació de la subvenció és haver facturat i pagat les actuacions, cal sol·licitar també un allargament del termini establert per a la justificació de la subvenció fins a vint-i-quatre mesos, comptats a partir de l'acceptació del destí.

I aquesta proposta és la que presenten al Ple perquè decideixi el que més convingui.

Obert debat, intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, compartim tots, és evident, que la incineradora de Girona després de trenta anys de funcionament ha quedat obsoleta i que cal prendre decisions per tal de donar-hi sortida.

Ja en l'època de l'anterior Govern de la ciutat es va fer la proposta de crear una planta de tractament de residus i d'incineració amb millores tecnològiques que milloressin l'eficiència de residus i minimitzessin l'impacte atmosfèric i mediambiental. En aquell moment ja havíem entrat en la crisi econòmica i es va decidir parar el projecte, ja que era molt costós i no es va trobar el finançament.

Cal recordar que en aquell moment vostès ja no veien clara tampoc aquesta proposta i pensaven que el millor era fer una incineradora nova o un projecte nou en un altre lloc. És més, encara en declaracions del regidor Fàbrega de fa uns mesos deia que l'aposta del Govern era que a mitjà termini es pogués treure de Campdorà i situar-la en algun polígon industrial de la ciutat.

En el disseny de les instal·lacions cal tenir present els principis d'eficàcia i eficiència. També cal tenir en compte la viabilitat tècnica i econòmica i els beneficis socials. Com preveu el Pla de gestió de residus municipals, la selecció de processos i tecnologies de tractament ha de permetre que les instal·lacions siguin duradores, que facilitin i minimitzin els costos de gestió i que es puguin adaptar a les necessitats de tractament. El Pla de residus de Catalunya preveu la incineració com a sistema de recuperació, tot i que si bé és cert que cal intentar reduir el volum del rebuig que arribaria a la incineradora fent potser més pedagogia, més campanyes perquè els gironins i les gironines prenguessin la conscienciació que cal reciclar i arribar així a la incineradora amb el mínim volum possible.

En aquest sentit, entenem que en tot allò que impliqui una millora tecnològica, que es minimitzin, com deia, els impactes ambientals i que es millori l'eficiència dels residus hi estarem d'acord. Però aquesta proposta que presenten ens genera uns dubtes: el pressupost és una quarta part del pressupost de l'Ajuntament de Girona, un import prou important per merèixer ser explicat als gironins i a les gironines el resultat dels quatre escenaris contemplats a l'estudi, i els pros i els contres de cada un d'ells.

Un altre dubte és que segons la memòria enviada per l'àrea diu que la viabilitat d'aquesta alternativa, no obstant això, està pendent de ser confirmada per Martin GmbH, tecnòleg subministrador de les graelles de combustió, per tant, abans de prendre una decisió d'aquesta magnitud potser caldria tenir la certesa de la viabilitat d'aquesta alternativa.

La manca de finançament també és un altre dels dubtes. Quan aquest finançament hi sigui i hi hagi la viabilitat d'aquest escenari confirmat, seria el moment potser de proposar aquesta proposta.

De totes maneres, entenem que cal fer alguna actuació i és per això que el meu vot serà l'abstenció.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, la meva formació, des de Reagrupament entenem que l'ajuntament hauria de ser una mica més agosarat en tot el que fa referència a la gestió de residus de la ciutat. I el nostre model en aquest sentit no és excessivament partidari de la incineració, tot i que creiem que més o menys també una part és inevitable.

No obstant això, entenem també, com bé s'ha dit, que tenint en compte les circumstàncies actuals és urgent prendre mesures, perquè cal considerar que la planta incineradora de Campdorà, tal com també s'ha dit, no és energèticament eficient, ja que només arriba al 65 per cent quan la normativa europea exigeix un 85 per cent. I el risc és que si això continua així, aquesta instal·lació, pugui tenir la consideració d'abocador i no la d'una planta de valorització, la qual cosa també, com s'ha avançat en les comissions informatives, podria tenir conseqüències a nivell impositiu.

Tenint en compte tot això, la nostra formació optarà per l'abstenció.

Intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, estem davant d'una proposta que pels que tenim memòria, ens ressona exactament el concepte de promeses incomplertes. Vostès quan estaven a l'oposició, durant la campanya electoral i al principi del mandat, vostès feien una promesa que era la de trobar un espai alternatiu, un polígon proper fora de Girona, proper a la ciutat de Girona i, per tant, un nou lloc on construir això, si no ho recordo malament, en el seguiment de la campanya i sobretot en la seva oposició quan plantejàvem, precisament, la construcció d'aquest complex tecnològic de gestió de residus.

És clar, ara ens trobem que tot l'argumentari que s'utilitzava, precisament, per anar en contra d'aquest complex ara és el que els porta a renovar una infraestructura que entenem que amb una inversió d'aquestes quanties difícilment serà una inversió provisional que amb una previsió a curt termini els permetrà situar tota aquesta nova infraestructura en un altre lloc. És a dir, gastar-se els 27 milions d'euros en aquesta renovació no són diners per tirar alegrement i ni és un rentat de cara, una operació de maquillatge només, perquè ho és, en part ho és. I nosaltres ho comparem una mica amb l'efecte contenidor, és la mateixa política: posar contenidors nous, nets, de colorins, etcètera, incrementarà els índexs de reciclatge de la ciutat, i estem veient que no, estem igual i baixant. Els índexs de reciclatge a què varem arribar en aquesta ciutat, que eren del 40 per cent, i que necessitaven una incineració en part, ara en aquests moments estan baixant en uns índexs importantíssims. Per tant, l'efecte contenidor no serveix de res. L'efecte treure la xemeneia, fer un maquillatge no serveix de res. No sé a qui volen convèncer fent una operació estètica en la incineradora actual, perquè, mirin, vostès totes les operacions que fan en aquesta incineradora vella, una incineradora que va ser de les primeres de l'Estat, que té ja trenta anys i que

no és gens eficient en aquests moments, les operacions que vostès fan són importants, és que pràcticament ho fan tot. Gairebé resultaria més fàcil dir el que no reformaran: no reformaran els vestuaris, no reformaran les oficines, no reformaran l'aparcament ni el parc d'escòries; la resta ho reformen absolutament tot. Home, 27 milions, deuen ser coses a reformar.

Per tant, una operació d'aquestes característiques no és només estètica, que el que veurem és que no hi ha la xemeneia grossa; no, és una operació de fons, de calatge, important. Tenen una necessitat important i les directrius europees així els ho marquen, que és que ha de ser una planta on hi hagi una recuperació energètica important, que arribi al 85 per cent com a mínim, perquè si no, els diran: «No, no, això és un abocador i ha de pagar uns impostos com un abocador.»

Per tant, vostès inverteixen molt. Algú es pot creure que aquesta gran inversió és per res, per passar quatre dies, perquè aviat presentaran una alternativa? Això no ens ho creiem, ens costa moltíssim de creure. És una operació importantíssima, una operació que, evidentment, té un cost que vostès també no sé com s'atreveixen a pensar que l'Agència Catalana de Residus l'any vinent generosament col·locarà en els seus pressupostos una quantitat tan important de diners quan fins ara no ho ha fet. Són molts diners que vostès no ens poden assegurar.

Per tant, és clar, estan fent una sèrie d'operacions que a nosaltres ens sembla que són importants, que contradiuen moltíssim el que vostès ens havien estat dient fins ara i que sobretot no tenen rumb, no sabem on anem. «Y la nave va», aquella pel·lícula, *la nave va*, però no sabem a on va la nau.

Però, quan des del Govern anterior es va presentar aquesta proposta de fer el complex tecnològic de gestió de residus, era tot un conjunt, un conjunt en el qual la incineradora tenia un paper, i era el paper d'incinerar tot allò a què no s'arribava des de la recollida selectiva. I era una planta en la qual hi havia moltes altres fraccions. I es feia un tractament integral de tot plegat, de la matèria orgànica. Ja saben vostès el viacrucis que està seguint en aquests moments la matèria orgànica a la nostra ciutat, que està voltant la Seca i la Meca buscant el lloc on ser tractada i ha canviat de molts llocs.

Per tant, formava part d'un conjunt, la incineradora, que tenia un tractament integral de moltes coses. En aquests moments, entenem que el cost d'aquella planta en aquests moments no és possible, però voldríem entendre que la inversió enorme que vostès ara fan o pretenen fer en la incineradora forma part d'una previsió a curt, mitjà, llarg termini de gestió integral de tot plegat. Però no ho veiem, només ens presenten aquesta qüestió: renovar la incineradora, una qüestió ràpida i sense tenir una visió global de quines són les seves polítiques amb relació a la gestió de residus en aquesta ciutat. No les coneixem, no les coneixem i ni sé si vostès les tenen. Perquè tot això ha d'anar lligat, ha d'anar absolutament lligat. I la incineració ha d'anar lligada a tot el que els estic comentant.

Per tant, nosaltres, estem realment en una situació de paradoxa, de veure com vostès, oblidant tot el que han dit i oblidant el cost que pot tenir per a la ciutadania de Girona i per a la ciutadania de Catalunya fer una operació d'aquestes característiques, nosaltres no estem en absolut d'acord amb aquesta decisió. I per tant, la nostra postura creiem que és que la ciutadania de Girona ha de tenir dret a saber on anem, on volem anar en temes de selecció d'escombraries i selecció de totes les fraccions diferents i que la incineradora ha de formar part d'un projecte més ampli que en aquests moments vostès ni coneixen. Per tant, la nostra posició no és altra que estar-hi en contra.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres el primer que farem, que ja sabem del cert que ens diran que no, és demanar-los que retirin aquest punt de l'ordre del dia, i ho fem perquè pensem que Girona, la ciutat de Girona i el conjunt de l'àrea urbana de Girona ha d'iniciar un debat sobre el model de gestió de residus que tingui en compte les directives europees

d'impuls de l'economia circular. Un concepte que s'està obrint camí en molts indrets d'Europa, en diversos països, en funció del país està el debat més avançat o menys avançat, però el nou paradigma és aquest. El nou paradigma és circularitzar l'economia i fer que els productes s'integrin en un sistema circular i que d'aquest sistema no surti una quantitat tan i tan gran de residus cap a sistemes de tractament final de canonada, és a dir, sistemes d'incineració, sistemes d'abocament. Nosaltres pensem que s'hauria d'anar en aquest sentit.

Però de la manera que vostès ho plantegen estan fent exactament el mateix procediment que van fer amb la compra dels famosos contenidors, uns contenidors que, per cert, estan sent un absolut desastre i que han fet baixar la taxa de recuperació i de reciclatge.

Nosaltres pensem que hi hauria d'haver aquest debat públic. En el tema dels contenidors ens van dir que s'havia de fer ràpid i que no hi havia temps; ara ens tornen a fer exactament el mateix. Ho porten aquí a l'estiu perquè s'aprovi, perquè una part de la ciutadania ni tan sols s'adoni que s'està aprovant això. I nosaltres pensem que això és un error i pensem que aquí hauria d'haver-hi un debat públic, un debat públic que faci que totes les diverses posicions que hi ha sobre aquest, que són moltes, es puguin expressar.

És clar, vostès porten aquí aquest punt de l'ordre del dia per aprovar una decisió que aparentment és tècnica. I dic «aparentment», perquè, de fet, no és tècnica, és política. Vostès porten aquí a l'aprovació una decisió política, i és una decisió política d'una envergadura considerable. Estem parlant d'una inversió de més de 25 milions d'euros, voreja els 27 milions d'euros, ja veurem el projecte com es concreta. I en els temps que corren, invertir una quantitat de diners tan gran simplement en un punt de l'ordre del dia més del Ple, nosaltres pensem que això és insuficient: caldria valorar, des del nostre punt de vista, aquest projecte tècnic des d'una planificació de la política de residus municipal. Allò que explicava la regidora Terés, un mínim rumb, un rumb, perquè fa la sensació que anem improvisant. Per això els emplacem a tenir aquest debat públic que vostès neguen per activa i per passiva, ho han negat dues vegades, i em temo que avui serà la tercera vegada: ho van negar la primera vegada quan nosaltres varem presentar una moció per fer una audiència pública sobre el model de gestió de residus a la nostra ciutat; ho van negar quan van portar el tema dels contenidors, i sembla que, malauradament, ho tornaran a negar ara.

Miri, ara demanaré permís a l'alcalde per ensenyar-los una petita mostra dels residus que generem a la nostra ciutat. No s'escandalitzi, serà una qüestió ben senzilla. Mirin, aquesta és una bossa que representa el que consumeix cada setmana una família gironina. Cada setmana una família gironina consumeix aproximadament aquesta quantitat de plàstic que hi ha aquí dintre. Aquest plàstic que hi ha aquí dintre té un poder calorífic molt elevat i això és, de fet, el que interessa als promotors del sistema d'incineració: portar a les incineradores residus que tinguin un elevat poder calorífic i això després es tradueix en energia i es va a la tan defensada per segons quins sectors, valorització energètica. Ara bé, això també té una certa perversitat, perquè resulta que després per aconseguir determinats índexs d'energia ens perpetuem en un model constant de generació de residus. I nosaltres pensem que això és negatiu.

Ara mateix tenim un altre problema que és que aquesta qüestió és molt complexa i és estratègica, i jo ja els ho dic, és clar, ara aquí tinc arguments per estar-me aquí dues hores descarregant una bateria argumental que sé que tots vostès, sé el que pensarien de mi si fes ara aquí la descàrrega. També sé el que pensarien de mi els periodistes i bona part del públic. Per això els emplaço una vegada més a celebrar aquesta audiència pública en la qual hi hagi participació dels col·lectius ecologistes de Catalunya.

He de dir-los que ara mateix, a través de l'*streaming*, ens estan veient la Fundació Catalana per a la Prevenció de Residus, la gent del CEPA, la gent d'Ecologistes de Catalunya, i també he de dir-los que estan molt i molt disgustats, perquè saben que la ciutat de Girona està aprovant –tant de bo no s'aprovés, però ja ens veiem a venir el

núvol negre que s'acosta—, a punt d'aprovar, doncs, una infraestructura de la qual s'allargarà la seva vida útil durant no sabem quants anys.

Vostè, senyor Fàbrega diu que no pretenen allargar gaire el model, però també sap vostè que una inversió d'aquestes característiques no és per a un any ni per a dos anys. No ho sé, a mi m'agradaria saber que en pensen els veïns de Campdorà. Vostès en campanya electoral i prèviament els van prometre que això fora d'allà, que permetin-me que els ho digui, és una actitud irresponsable, clàssica de «nimbi», fins i tot infantil, i llavors, s'han topat ara una mica amb la realitat, no?

Mirin, els diré només unes quantes dades que ha confeccionat el CEPA, que és el Centre d'Ecologia i Projectes Alternatius, i la Fundació Catalana Residu Zero, que, per cert, aprofito per dir-los que probablement els demanaran que el nostre municipi surti de la Xarxa de Municipis per al Residu Mínim, perquè, és clar, si resulta que els estan promovent el concepte de residu zero i nosaltres ens dediquem a conformar-nos amb la incineració i amb els percentatges actuals, que estem ara mateix en un 65 per cent de rebuig i en un 35 per cent de recollida selectiva bruta, ja m'explicaran vostès com volem avançar cap al residu mínim i cap el que estan fent els països avançats, que tenen molta més experiència que nosaltres.

Mirin, ells diuen: «La incineradora de Campdorà està pensada ara mateix per servir únicament a la comarca del Gironès, que va generar aquest 2013, 70.000 tones de residus en el seu conjunt. La producció de residus, segons el Pla territorial sectorial d'infraestructures, tendirà a disminuir fins al 2020, i ho farà en un 12 per cent, i només generarem 66.664 tones.» Això vol dir que els escenaris que pot preveure aquesta nova infraestructura, que tindrà, segons ens han explicat, una capacitat tècnica per incinerar entre 35.000 i 40.000 tones, això s'haurà d'enfrontar a una disminució important del volum de residus, per la crisi, perquè part de la ciutadania és més responsable, i ens podem trobar amb un escenari en què només tinguem 26.666 tones. Això voldria dir que tindríem una sobre capacitat d'incineració, en l'escenari de 35.000 tones per cremar de capacitat que estarà per sobre de la seva capacitat un 23 per cent. I si resulta que la capacitat és de 40.000 tones, estarem un 33 per cent per sobre.

Això vol dir que la perversió del model ens pot portar a la paradoxa que per fer funcionar aquest nou monstre que tindrem aquí, haurem de generar rebuig. Per això quan vostè, senyor Fàbrega, va tenir l'amabilitat de convocar aquelles reunions, el nostre grup municipal, el director de Trargisa o el tècnic de Trargisa o el director de la incineradora i vostè mateix, vaig posar molt l'accent en què passaria si no arribàvem als percentatges necessaris. Ell va dir que simplement es pararia un forn. Però m'agradaria saber quina és l'opinió de la persona que ha fet l'estudi de viabilitat financera de la infraestructura.

Vaig acabant, perquè el tema és molt i molt complex i hem d'anar aclarint la nostra postura, que ja aclarim que hi votarem en contra. Però voldríem fer un parell o tres de consideracions.

Està clar que nosaltres, el nostre municipi i els municipis de l'entorn i, per desgràcia, el nostre país, som hereus d'un model de gestió basat en els tractaments finalistes, és a dir, en la incineració i en l'abocament controlat. O sigui, models insostenibles que generen moltíssimes externalitats negatives: emissió de gasos contaminants i afectacions als aqüífers i als ecosistemes.

La macroplanta de tractament finalista que es pretenia instal·lar a Campdorà era des del nostre punt de vista una infraestructura macro, dissenyada en una època de molts i molts excessos i molt basada en el sistema de tractament de final de canonada i no posant l'accent en la prevenció. Des del nostre punt de vista és un model fallit insostenible i l'allargament de la vida útil d'aquesta incineradora per nosaltres és un model continuista. Hi insisteixo, vejam què diuen ara els veïns de Campdorà.

En segon lloc, pensem que vostès haurien de tenir en compte les directives de la Unió Europea a favor de l'economia circular. La mateixa Comissió Europea va aprovar una proposta legislativa per revisar l'actual model de gestió de residus, que,

malauradament, continua potenciant massa el tractament final, és a dir, el tipus de gestió que es basa en la incineració i en l'abocament. I la Comissió Europea el que vol és potenciar més l'economia circular, la qual cosa ens podria abocar a escenaris molt positius de substancial reducció de volum de residus. És la tendència a Europa, hi insisteixo, països com Dinamarca, com Holanda, van en aquest camí. Nosaltres pensem que seria un bon model en el qual emmirallar-se.

També voldria emplaçar-los a llegir-se l'informe dels metges i experts en salut pública, que desaconsellen seguir incinerant. Ho desaconsellen, perquè –en això hi ha molta controvèrsia, hi ha debats molt forts amb relació a aquesta qüestió– es considera que hi ha moltíssims gasos que emet la incineració que no estan controlats i que es desconeix quina és l'afectació en la salut pública i en la salut de les persones. Sabem que s'han de fer grans inversions en les incineradores per controlar aquesta emissió de gasos. Sempre es fan descobriments nous i s'ha de fer noves inversions per corregir efectes negatius.

També, de la mateixa manera, els emplaço a llegir-se els informes i argumentaris del Centre d'Estudis i Projectes Ambientals per revisar l'actual model, implantar altres sistemes, com el sistema de recollida porta a porta, el famós sistema de devolució i retorn d'envasos, l'impuls al compostatge casolà en zones residencials de baixa densitat, en zones de jardins, potenciar més la prevenció de residus, potenciar més la bonificació fiscal. I, en certa manera, també parlen de la seducció fiscal: es poden buscar maneres per tal que la gent sigui més responsable i les administracions també siguin més responsables en la generació dels residus, cal que es facin més campanyes. Tot això ho diu el CEPA.

Finalment, ja per anar acabant: preguntar-los d'on pensen treure els diners per fer aquesta infraestructura, perquè no ens enganyem, l'Agència de Residus de Catalunya no té prou finançament per fer això. Es recorrerà al crèdit o és que potser es pretén incrementar la taxa de residus? Si és així, jo penso que això s'ha d'explicar a la ciutadania.

De fet, el senyor Tost i el senyor Giró, de l'Agència Catalana de Residus, ja han dit diverses vegades per activa i per passiva que ara mateix les taxes que serveixen per pagar els serveis de tractament de residus són força insuficients i que no s'arriba a més. Doncs, això no ho podem amagar a la ciutadania, s'ha d'explicar.

Preguntar també al senyor Fàbrega, com a regidor de Sostenibilitat d'aquest Ajuntament –i vull remarcar que les regidories de sostenibilitat, com totes les regidories de medi ambient d'aquest país, són regidories estratègiques de país i de municipi–, si sap quin és el percentatge de recollida selectiva neta. Sabem que ara mateix en recollida selectiva bruta estem en un 35 per cent. Per cert, la senyora Terés ha parlat dels contenidors: el contenidor blau, tothom sap, vostè, senyor Fàbrega, també sap que hi ha robatoris de paper en el contenidor blau; ara bé, calia gastar-nos tants diners en uns contenidors que bàsicament serveixen perquè algú altre agafi el paper i el vengui pel seu compte? Bé, potser haurien d'explicar-ho a la ciutadania. En definitiva, vejam si ens pot dir quina és la taxa de recollida selectiva neta.

I, finalment, senyor Fàbrega, li ho dic políticament i no li ho dic a nivell personal, perquè no són coses fàcils, però jo penso que vostè no és la persona més adequada per estar al capdavant d'una regidoria tan important com és la de sostenibilitat, penso que s'hauria de plantejar seriosament la dimissió al capdavant d'aquesta regidoria. I penso que vostè, senyor Puigdemont, no ha nomenat la persona més correcta per gestionar tot aquest afer. Penso que les qüestions internes de partit han pesat massa aquí en el nomenament d'una persona per gestionar i dirigir una regidoria tan estratègica.

Pensem que s'han de revisar moltes coses i que el model de residus n'és una.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, senyor Navarro, que vostè defensi l'economia circular crec que no l'obliga a fer un discurs circular.

Podria, si us plau, retirar la bossa d'escombraries? Ja l'ha exhibit, i li demanaria, si us plau, que la retirés.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup donarà suport a aquest punt de l'ordre del dia, ja ho avanço, i així ja, aquells que tenien dubtes si aquest punt podia seguir tirar endavant o no podia tirar endavant, poden començar a tenir-ho una mica més clar.

He escoltat molt atentament totes les intervencions –seré molt breu - no crec que avui aquest punt plantegi el gran debat sobre la gestió de residus, que és molt important, és veritat, però no és, crec, el punt de l'ordre del dia el debat sobre quina gestió de residus és la que volem o la que defensa cada grup polític que està assegut aquí. Però sí que jo crec que tots o la gran majoria han obviat una cosa, i és que en l'exposició de motius de la proposta de l'ordre del dia que presenta el Govern diu que, precisament, si s'escull o si es decideix finalment per l'alternativa 5 és perquè amb l'Agència Catalana de Residus de Catalunya s'ha parlat i que es fa d'acord amb ells i que es fa de manera consensuada amb ells. Per tant, jo ja suposo que l'Agència de Residus de Catalunya no es desperta un dia i diu: «Tot el meu pressupost o la gran part del meu pressupost la destinaré a la millora de la incineradora de Girona», no, sinó que hi ha d'haver un treball previ. Això és el que se'ns ha traslladat per part de l'equip de govern, a més, no només a nosaltres, sinó que, i ho he subratllat perquè ho saben tots els grups, no és una cosa d'informació privilegiada del meu, sinó que ho saben tots els grups, perquè l'equip de govern ha tingut a bé escriure-ho a l'exposició de motius del punt de l'ordre del dia que ara votarem.

Crec que tots estem d'acord que cal fer-hi actuacions urgents i que també tots estem d'acord que aquests més de 6 milions d'euros que estaven atorgats a l'Ajuntament de Girona per fer o per a l'enginyeria tècnica i per a la direcció del projecte d'aquell macrocomplex, que en varem debatre molt intensament en aquest plenari a la passada legislatura, s'han de fer servir en aquests moments, precisament, per al que és urgent, necessari i prioritari.

En aquest cas, el tercer punt parla de prioritats, jo, sincerament, crec que l'equip de govern hauria d'haver anat més enllà i parlar d'urgència a part de prioritat, urgència, perquè jo crec que aquesta és part de la importància que té el punt de l'ordre del dia que avui es sotmet a votació.

Hi ha hagut molts debats, no només de gestió de residus, sinó de molts projectes d'aquest Ajuntament, en els quals el meu grup s'havia queixat, precisament, que no es feien informes o que no es valoraven diferents escenaris a l'hora d'haver de prendre una decisió important. La decisió que avui prenem és una decisió important, estem parlant segurament d'una de les inversions més grans que hi haurà o que hi ha d'haver a la ciutat de Girona, són més de 27 milions d'euros. El punt número 2 diu que els demanem íntegrament a l'Agència de Residus de Catalunya, també està escrit, per tant, penso que també queda molt clar a qui demanem els diners per poder-ho fer. Però és un tema important i jo he de dir que per primera vegada es fa un informe on hi ha cinc escenaris, i per tant, es pot valorar molt bé quina és la posició que prendria cadascú o, si més no, valorar què és el que hem de fer amb aquest tema que tenim sobre la taula.

Quan se'ns va plantejar el macrocomplex no se'ns va donar cap escenari més enllà que volien fer el macrocomplex, i nosaltres no hi varem estar a favor, varem dir que no ho vàiem clar. Però és que no se'ns donaven més oportunitats. En aquest cas se'ns donen cinc escenaris. Un pot estar més d'acord amb el 5, que és el que se sotmet a votació, que s'hi estigui d'acord o menys, i li pot agradar més el 2, el 3, l'1 o el 4. Jo ara no entro a valorar això, però, com a mínim, tenim cinc escenaris a valorar.

A la legislatura passada quan parlàvem d'aquest tema no es valorava res, sinó que s'imposava simplement i directament un projecte molt concret, i a més, s'imposava perquè la majoria feia que el tripartit pogués imposar el que volgués en aquest plenari

davant de les dues forces que en aquell moment estàvem a l'oposició i que no teníem vots per anar més enllà.

Per tant, nosaltres creiem que avui aquest és un punt important, que sobretot, hi insisteixo, aquests més de 6 milions d'euros es puguin destinar a les obres prioritàries i urgents a poder tirar endavant.

I també pensem, malgrat sembla que alguna crítica també ha tingut, el fet que es tregui la xemeneia és un detall important i és una cosa important a tenir en compte. Perquè també tots sempre hem parlat de l'impacte visual d'aquesta infraestructura o d'una infraestructura futura d'aquestes característiques, i, per tant, que es tingui en compte aquest impacte en aquesta proposta que ens presenta l'equip de govern també la valorem positivament.

Fa ús de la paraula el senyor Xavier Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, en primer lloc, des del nostre grup volíem agrair als responsables de Trargisa i també al regidor Jordi Fàbrega la voluntat de diàleg i de donar informació al nostre grup i a la vegada poder debatre amb l'equip tècnic de l'Ajuntament entorn d'aquesta temàtica, perquè tot i que podem diferir entorn a com s'ha de fer la política de gestió de residus, i en diferim, ens preocupa, per exemple, la davallada en la recollida selectiva, com ha esmentat abans algun altre grup. I, evidentment, també hem mostrat diferències vers la política realitzada entorn als contenidors. Sí que valorem, en tot cas, aquesta voluntat de diàleg i tota la informació que ens han pogut facilitar.

És evident que l'actual incineradora és obsoleta, es va construir l'any 84. Altres regidors d'altres grups ho han dit, la seva tecnologia planteja mancances sota diverses perspectives: d'operacions, d'energia, d'eficiència energètica, de les hores en les quals es genera aquesta energia elèctrica, unes 6.400, lluny de les 8.000 que podria arribar-se en una situació més òptima.

I a la vegada també, com s'ha dit anteriorment, determinats canvis legislatius i consideracions a nivell europeu poden portar que determinat sobrecost en la gestió de residus, finalment, d'una manera o de l'altra, acabessin repercutint sobre el conjunt de ciutadans. I, per tant, sota aquesta perspectiva, cal prendre decisions urgents i, per tant, entenem que cal aquest debat en aquest Ple d'un tema tan important, i com bé han dit, que probablement sigui una de les inversions més rellevants que pot haver-hi en els propers mesos.

A la vegada crec que cal fer un exercici de responsabilitat: Girona és la ciutat que genera més residus al seu voltant, un 70 per cent de la comarca, per entendre'ns, i per tant, tenim una responsabilitat territorial de la qual no ens podem abstreure. I evidentment, l'espai actual –jo crec que en això la majoria dels grups hi estariem d'acord– no és el més desitjable, no és el que segurament ens agradaria a tots.

Potser ara podria estirar d'hemeroteca i començar a recollir determinades declaracions sobre com es condemnava un determinat poble o com aquelles actuacions, diguem-ne, estaven perjudicant tota una zona molt concreta. Jo, evidentment, no ho faré, no és el meu estil i tampoc crec que pertoqui ara fer un llistat de greuges del que es va dir fa relativament pocs anys en alguns d'aquests plens en alguna proposta. N'hi havia una de combustió de residus orgànics amb purins, que amb la llei elèctrica actual no sé com ens trobaríem, sort que ningú hi va donar massa atenció.

Però, en tot cas, és un projecte d'àrea urbana que caldria, diguem-ne, repensar en aquesta perspectiva d'àrea urbana, perquè és evident que ningú a priori vol una incineradora, no és aquell tipus d'instal·lacions que hom desitja tenir al seu costat, però és evident que també ens trobem en un moment diferent del de potser fa uns anys, en el qual potser també hi ha una sèrie d'actius i passius a l'àrea urbana que cal repartir, que cal negociar, que cal dialogar. I per tant, en aquest sentit, crec que caldria emplaçar a aquest debat de l'àrea urbana amb un lideratge molt més clar de la ciutat.

En tot cas, aquella promesa d'anar a un polígon industrial, de moment, en aquests tres anys que vostès governen des del govern municipal no s'ha pogut plantejar. Però, en tot cas, estem davant d'una situació en la qual cal prendre decisions urgents. Jo crec

que també és objectiu, i és raonable dir-ho i crec que no seria just si ho obviés, que avui sembla impossible tirar endavant qualsevol proposta que sigui mínimament propera a la que va ser aquell macrocomplex de caràcter integral amb processos de tractament de fracció orgànica, de separació de fracció. Probablement no hi ha ni el finançament ni hi ha la voluntat política, i per tant, cal dir-ho, aquella proposta tenia alguns avantatges, però que avui no hi ha voluntat política ni pel Govern de la Generalitat i probablement tampoc hi ha diners, i en conseqüència, no és possible.

Ara, jo potser em pregunto si el projecte que estem fent no és realment un projecte de mínims i que no sigui un error si mirem una perspectiva a mitjà o llarg termini. És a dir, que no estiguem prenent una posició que pot resultar satisfactòria parcialment, no acaba d'enfadar ningú, però no sé si després seria l'òptima quan mirem la perspectiva a llarg termini, no dic que a curt no pugui ser-ho.

Des del nostre grup el que sí que poden tenir clar és que si hi ha unes inversions que són imprescindibles, que són necessàries, que cal fer-les sí o sí, aplicarem el que en diem sempre, és a dir, si estiguéssim governant què faríem. Doncs, escolti, les inversions de l'escenari 1 ens semblen raonables que calgui fer-les, no només perquè siguin crítiques per alguns dels elements que hem dit abans, sinó també perquè mirant el cronograma d'aquest projecte, es parla de divuit mesos. Divuit mesos és un termini relativament raonable, és a dir, per fer aquesta inversió de 6 milions d'euros que ens treu de l'atzucac en el qual ens trobem actualment, i que a més hem d'aprofitar un ajut que si no el 2015 l'Agència Catalana de Residus ens podria retirar, però crec que ens obre la possibilitat que en aquests divuit mesos si al projecte de l'escenari 5 hi trobéssim l'alternativa, que crec que seria probablement més desitjada per tots, és a dir, ubicar una incineradora fora de Campdorà en aquest famós polígon industrial que encara no hem trobat, probablement seria la solució òptima.

Jo crec que en aquests mesos hem de treballar en paral·lel a fer aquest projecte d'inversions crítiques i mantenir una pressió constructiva del nostre grup d'intentar seguir buscant aquest emplaçament. Crec que acceptar definitivament que l'escenari 5 serà l'últim, el que ens portarà indubtablement a fer-ho, crec que també ens fa perdre ambició entorn a un projecte que probablement seria d'àrea urbana molt més complet.

En l'escenari 4 es parla d'inversions entre 45-50 milions, el que implicaria una planta absolutament nova, molt més eficient energèticament i que probablement tindria una vida útil molt més llarga. Crec que perdre aquesta oportunitat també, diria poc d'aquesta capacitat de trobar un espai que ens reclamava quan vostè estava a l'oposició.

Per tant, no bloquejarem, és a dir, li demanarem si és possible la votació separada dels punts. Crec que també seria honest i raonable demanar una conversa franca amb els veïns. En el projecte –i jo crec que en això estem d'acord amb el que deia la regidora Terés– es parla d'inversió molt propera a 30 milions d'euros, avui ve un article, crec que dels naturalistes, que parlaven que això no s'amortitzarà en quinze o vint anys, en l'estudi vostès parlen d'amortitzacions de finançament de trenta anys, en el seu estudi, en l'estudi de Paymacotas encarregat es parla de períodes d'amortització de trenta anys. Jo no sé si seran trenta anys, entenc que vostès no volen que estigui trenta anys aquesta, diguem-ne, reforma, però, en tot cas, sí que seria raonable fer un escenari i parlar obertament sobre quant de temps mínim o màxim preveiem que aquesta inversió estigui aquí. Perquè si, finalment, l'escenari 5 és l'únic possible, perquè no trobem cap altre emplaçament, es pugui dir clarament quant de temps màxim pot estar aquest tipus d'instal·lació. La bola de vidre no la té ningú i preveure el futur és impossible, i l'entorn depèn de moltes variables, però sí que caldria, crec, concretar als veïns.

Per tant, votarem a favor dels punts 3 i 4, que tenen a veure amb les inversions urgents, imprescindibles i crítiques. Creiem també que cal demanar aquest canvi de partida dels 6 milions d'euros. Fins i tot votarem a favor del punt 2, que és el que permet reservar aquesta partida de 27 milions d'euros a l'Agència Catalana de Residus, tant perquè si al final l'escenari 5 és l'únic possible, com a mínim tinguem

aquesta reserva i que no es gastin els diners en una altra cosa. Tot i que li diré que jo no sóc un home de fe, en cap sentit, i per tant, de la Generalitat si ens diu que es gastarà 27 milions d'euros, crec que alguna cosa més que paraules seria bo, perquè en la passada legislatura ja varem veure què va passar amb algunes promeses i que, per sort, per prudència, l'alcalde Pagans va aturar.

Però el primer punt no li votarem a favor, senyor alcalde, ja li ho hem dit, tenim la sensació que és una renúncia a aquella, diguem-ne, proposta. Però ens trobarà al seu costat per intentar trobar aquesta solució d'àrea municipal. I torno a reivindicar aquí aquest punt, que crec que és important, és a dir, hem d'establir un diàleg amb tota l'àrea urbana –després hi ha algun punt que té a veure amb àrea urbana–, per tant, hi ha molts temes que ens afecten, alguns bons, alguns negatius, alguns dels quals la ciutat pot fer-ne una capitalitat positiva, en un altre en podem trobar contraprestacions, dels diversos ajuntaments. Aquí ens hi trobarà. Però jo li demanaré també aquesta pressió positiva perquè en aquests deu mesos, abans que acabi la legislatura, no només els divuit mesos de les actuacions crítiques, aquests deu mesos que encara tenim abans que acabi la legislatura, puguem aclarir als veïns què és el que passarà, si hem trobat una solució o no l'hem trobat. I en cas que no la trobem, aquest escenari 5, quan temps com a màxim hauria d'estar. Perquè entenem que no és una solució òptima sota diverses perspectives, i per tant, esgotem fins al màxim l'oportunitat de trobar-hi una millor solució.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui expressa, jo no sé si seré capaç de contestar a tot el que s'ha dit aquí, perquè la veritat és que s'han dit moltes qüestions. Però, bé, començant per la senyora Plana, diré que la planta de Campdorà no és una planta obsoleta, en absolut, la planta de Campdorà és una planta vella, que ha fet trenta anys, que requereix un manteniment molt intensiu, però l'objectiu d'aquesta proposta d'avui no és millorar la planta en si mecànicament, sinó que l'objectiu d'aquesta proposta és millorar el rendiment energètic d'aquesta planta.

No m'esplaiaré ara aquí a explicar-ho, perquè tots estan al cas de les normatives europees de l'R1. D'aquestes cinc opcions les úniques que compleixen l'R1 són la 3, la 4 i la 5. La 3 i la 4, el pressupost és més important. I l'opció, que no és que l'hàgim triat nosaltres, que aconsella, per una banda, Trargisa, que és qui gestiona l'equipament, i l'Agència de Residus de Catalunya, són els que han dit l'opció més adient per a la ciutat de Girona amb les necessitats i en el moment en què estem. Nosaltres ens deixem aconsellar per especialistes, no és que a l'alcalde li hagi agradat més una opció que l'altra.

Els veïns de Campdorà: amb els veïns de Campdorà s'hi ha parlat, i no una vegada ni dos ni tres, sinó que s'hi ha parlat moltes vegades. I a més a més, sempre que s'ha parlat amb els veïns de Campdorà s'hi ha parlat amb la consideració que Campdorà és un barri amb el qual jo penso que la resta de barris de la ciutat estem en deute permanent, perquè estan suportant dos equipaments que ningú voldria als seus voltants, com són la planta depuradora d'aigua i la incineradora.

Bé, potser a aquesta gent que els hem explicat que el projecte en el nostre programa electoral no era posar una planta de residus a Campdorà, sinó treure-la, els ho hem explicat, però també els hem dit que de la manera que està la situació econòmica i les possibilitats que hi ha. A nosaltres ens agradaria canviar el cotxe i aparcar-lo en un altre lloc, però ara com ara el que podem fer és fer motor, i farem el motor. I comptem que aquesta incineradora, amb aquesta proposta, complirà amb escriu els requeriments energètics que exigeix Europa i passarem del gairebé 65 per cent en què estem ara a més del 85 per cent, i complirem l'R1, o sia que garantim que pugui continuar tenint el tractament de planta de recuperació energètica i no passi a una planta de destí final, que és un abocador. Això té unes connotacions molt importants quant a taxes, i els cànon varien substancialment. El cànon d'un abocador la previsió és que en quatre anys sigui quatre vegades més gran que no pas el cànon de la incineració.

Bé, tot plegat ens ha portat a aquesta opció que no l'hem triat el Govern, sinó que, per una banda, Trargisa, per una altra banda, l'Agència de Residus de Catalunya, i amb les converses que hem tingut amb la gent de Campdorà, bé, és una solució que no agrada a tothom, però és una opció possibilista.

Això no vol dir que la planta que es faci no sigui una planta que tingui les condicions; per descomptat que la planta que es preveu fer en aquest projecte que s'ha de realitzar complirà totes les condicions que hagi de tenir. No és un projecte de mínims, però tampoc és el que a nosaltres ens agradaria.

I dit això, jo sí que començaria també a explicar-li al senyor Navarro que la selectiva ha baixat arreu, senyor Navarro, la selectiva ha baixat arreu de Catalunya. El que passa és que a l'any 2011 aquí en aquest Ajuntament es comptava una selectiva que es diu bruta, la Generalitat compta una selectiva que es diu neta, o sigui, una té en compte voluminosos, l'altra no té en compte voluminosos.

El fet de treure els voluminosos i fer la selectiva neta, que és la mateixa que compta la Generalitat, a mi em va semblar que les dades havien de ser comparatives entre elles. No podríem estar sempre fent ballar el cap a la gent a veure si aquí hi havia selectiva, hi havia voluminosos. Em sembla que per prendre decisions per a projeccions de futur el que s'ha de fer és tenir les dades verídiques i tal com són.

Bé, a nosaltres ens ha baixat molt la selectiva, entre altres coses, pel paper: ens roben molt de paper. Des de l'àrea hem fet un informe que l'hem enviat a la policia, d'una furgoneta que estava a Sant Narcís sud. Aquesta furgoneta hi va cada dia, cada dia va a buidar els contenidors de paper. Què vol que hi fem, que no posem contenidors de paper i que Girona sigui un camp que vinguin els parracaires a buscar el paper i marxin? Bé, escolta, el que no fem nosaltres és fer una vigilància policial, però ens roben molt de paper. Aquest paper, que ha disminuït un 19 per cent, ens fa baixar els índexs de selectiva, un 19,24 per cent exactament, ens fa baixar els índexs de selectiva. Que no els fa baixar arreu de Catalunya perquè Catalunya compten els residus que porten les plantes de recuperació o residus que porten les empreses i els residus que portem els ajuntaments. Nosaltres en aquest Ajuntament comptabilitzem només els residus que genera l'Ajuntament, no anem a les plantes de recuperació a mirar quant de cartró han recuperat. Està clar que aquesta gent que va buscant cartró pels contenidors el porten a un lloc o altre, no el llencen pas, el venen.

O sigui que la selectiva ha baixat de tot arreu. Ara bé, jo el que sí li puc garantir és que des de l'any 2012 els índexs de selectiva que publica l'Ajuntament a l'observatori es poden comparar amb les dades que publica la Generalitat i amb tothom que publiqui les dades de selectiva neta.

Bé, dit això, estiguin tranquils per la incineradora, perquè la Direcció General de Qualitat Ambiental l'any passat ens va fer arribar un document de l'avaluació de la qualitat de l'aire del municipi de Girona, al barri de Campdorà, i diu que la qualitat de l'aire és excel·lent, en l'àmbit de la incineradora de Campdorà. O sigui, dic això també per la tranquil·litat dels veïns, que nosaltres vigilem que les emissions que tingui la incineradora no puguin perjudicar en cap manera la salut.

Ja per anar acabant, senyor Navarro, per fer aquesta incineradora ens refiem dels 25 milions d'euros que l'Agència de Residus ha previst en el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya, que destina 25 milions de pessetes a l'adequació i millora de l'eficiència energètica de la planta incineradora de Girona. Això és el que diu que l'Agència de Residus vol fer l'any que ve. Hem de pensar que ara com ara l'Agència de Residus - ja fa uns quants anys que estem en crisi - ells sabran amb el que compten.

I després, ja per acabar, miri, em posaré una medalla, senyor Navarro, i li diré que l'Estratègia Catalana del Residu Zero, que vostè anomena incansablement, i que diu que nosaltres anem en desacord amb els criteris, senyor Navarro, el 19 de novembre de l'any passat, o sigui, fa quatre dies, «el Fòrum d'Estratègia Catalana de Residu Zero es complau atorgar al municipi de Girona el reconeixement als bons resultats assolits en la recuperació de residus municipals durant l'any 2012 encaminats a

l'objectiu Residu Zero». Li dic aquest diploma perquè no és suspicàcia que l'hàgim comprat.

Dit això estic disposat a fer els aclariments que facin falta per a qualsevol persona que vulgui. I si el senyor Navarro pensa que jo no sóc la persona adient, doncs, que es busqui l'assessor que li sembli. Però, senyor Navarro, les dades s'han de saber interpretar i les dades per si soles diuen el que diuen, i poden dir moltes veritats, però també poden dir moltes mentides.

Intervé el senyor alcalde, només una qüestió, els demano molta brevetat, perquè en el torn anterior m'he oblidat de posar el cronòmetre i veig que no és una bona idea, perquè vostès després es deixen anar. Sí que serem molt exigents, no reiterin arguments, si us plau, que ja els han exposat en la primera intervenció, si us plau, això sí que els ho demano.

Intervé la senyora Núria Terés, qui exposa, només dir que en el Govern anterior es va estar dos anys negociant el nou contracte de selectiva, si ho recorden, totes les condicions d'aquest nou contracte, i vostès, en podien formar part d'aquest seguiment i crec que en van formar part. Ara no hi puc posar les mans al foc. Però van ser dos anys que es van fer reunions amb l'oposició, i aquí poso de testimoni, que no hi és, el regidor Enric Pardo, que en això va tenir molta cura especial de parlar-ne amb l'oposició. Per tant, no diguin que no se'n va parlar.

Segona cosa: comptava amb l'acord de tots els alcaldes del Gironès, suposo que ara també, perquè la majoria són els mateixos, el fet de la planta de Campdorà. Recordin-ho.

Després, em sap molt greu, senyor Jordi Fàbrega, que digui que el 40 per cent que es calculava abans, que aquí es calculava de manera "grollera", no, perdoni, es calculava igual que es calculava a la resta de municipis de Catalunya i es feien les comparatives, i la Generalitat del moment va dictaminar les maneres de calcular-ho i per això podem dir que arribàvem a un reciclatge del 40 per cent.

I, finalment, preguntar si som l'única ciutat de Catalunya on ens roben el paper?

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui diu, seré breu. Intentaré no fer arguments circulars que diu que faig. Senyor Fàbrega, aquest diploma que diu vostè sap qui va estar a punt de recollir-lo? Vostè no era allà present quan es va donar el títol, jo hi era present, era a l'edifici de la Universitat de Barcelona, i em van dir si el volia recollir en nom de l'Ajuntament de Girona. I vaig dir: «Home, jo no em veig amb cor de representar una institució com l'Ajuntament, sóc un simple regidor a l'oposició.» I vaig dir: «Prefereixo que l'enviïn a l'Ajuntament.» Per tant, jo era allà, l'hagués pogut recollir i donar-l'hi a vostè.

I pel que fa al tema dels residus, vostè no parla dels impropis, i sap vostè que és un camp de batalla molt important abordar: el tema dels impropis.

I, finalment, el premi que es va donar, és veritat que Girona ha fet molta feina, però, miri, tampoc es tracta d'anar-se posant medalles. Jo no me'n puc posar cap, perquè no he tingut mai responsabilitats de Govern, però resulta que l'anterior Govern sí que és veritat que va fer una tasca important, el senyor Enric Pardo, important per transformar les coses. I Girona, per desgràcia, en aquest cas, és molt més modèlic que altres municipis que no ho són gens. Encara hi ha molts municipis a Catalunya que no fan recollida de la FORM, de la fracció orgànica municipal. Per tant, sí que és veritat que estem millor que altres municipis, però això no vol dir que ens hàgim d'acontentar; hem de ser més ambiciosos ambientalment.

I quan he demanat la dimissió, ja li he dit que no és fàcil demanar aquestes coses i encara és menys fàcil a nivell personal, jo no sóc persona que m'agradi barallar-me amb els meus companys, en aquest cas, companys de consistori, però pensem que per responsabilitat tenim l'obligació de traslladar el que molta part o una part de la

ciutadania ens exigeix. No s'ho agafi com una cosa personal, simplement una observació política que nosaltres fem.

Penso que l'equip de govern que encapçala el senyor Puigdemont, si més no, n'hauria de parlar. No és que nosaltres haguem de posar un assessor, ni molt menys, penso que ho haurien de resoldre vostès.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, voldria fer algunes consideracions si m'ho permeten. En primer lloc, que quedi clar el que ha dit el senyor Jordi Fàbrega amb relació als veïns de Campdorà: en tot moment, i jo personalment, hem estat en contacte amb ells per explicar-los fil per randa el que avui portem a ple. I a més a més, no d'ara, sinó de temps. Perquè el que portàvem i portem com a compromís número 1, i aquest l'hem complert i ens enorgulleix molt haver-lo complert –perquè de la intervenció de la senyora Terés encara imagino que si vostès governessin continuarien insistint en la macroplanta–, era desprogramar el macrocomplex previst per a Campdorà. I això ho hem aconseguit. I dos, en la mesura que puguem, desmantellar Campdorà. I sempre que hem parlat amb els veïns amb relació a l'escenari de quan és possible el desmantellament de Campdorà, mai els hem dit ni a curt ni a mitjà termini, i hem estat rigorosament clars respecte a això. I en aquest mentrestant, i vaig fer servir l'expressió del «mentrestant», hem de fer algunes coses per ser molt més eficients del que no som, complint amb aquest objectiu que Campdorà no s'expandeix i més aviat Campdorà es comença a deconstruir, que és el que portem avui a Ple. Agradi o no agradi.

I a més, hi ha alguna altra bondat amb relació a algunes altres propostes que vostès volien fer-nos fer quan governaven: aquests 6 milions i escaig que vostès destinaven a la consultora que havia de redactar el projecte –ho recordo– aquests els destinem a inversió, directament a millorar, que em sembla que el guany per a l'erari públic és describable. Com a mínim, no facin dir o fer creure coses que no són.

Per tant, ens mantenim en allò que varem dir: varem prometre que no faríem el macrocomplex de Campdorà i no l'hem fet; al contrari, varem negociar amb l'Agència de Residus, que el mantenien a les seves previsions, que el desprogramés.

I no recordo si varem acabar-ho fent o no, la previsió urbanística la varem completar, vostès havien fet unes passes urbanístiques que les varem fer enrere. Per tant, hem complert amb allò que dèiem. I intentarem que el calendari perquè algun dia Campdorà no hi hagi una incineradora sigui el més breu possible. Però hem estat també molt francs en dir que aquest escenari no és ni a curt ni a mitjà termini. I aquestes paraules les vaig fer servir jo davant dels veïns: ni a curt ni a mitjà termini. I siguem clars en això.

Ara, el mentrestant l'hem de poder fer més eficient, més sostenible, que hi hagi molta més rendibilitat i, per tant, que hi hagi menys amenaça per al rebut futur de les escombraries dels gironins i que, a més a més, hi hagi un guany clar per al territori, que se'l mereix.

I jo no minimitzaria, sincerament, que la xemeneia de Campdorà, que és ara després de la desaparició de la Torras és la més gran, la que colonitza tot aquell paisatge, desaparegui i que l'altra xemeneia s'integri en el paisatge. Francament, jo no ho minimitzaria, perquè vostès no hi viuen i potser no hi aniran ni a la festa major els propers dies, que és d'aquí a pocs dies. Però, creguin-me que per aquell municipi que el símbol que ha estat un equipament, diguem-ne, que marca molt Campdorà pugui desaparèixer tampoc és un tema menor, i probablement, si no hi hagués la voluntat de deconstruir-la, probablement, això tampoc s'hauria posat sobre la taula, perquè és una despesa que haurà d'assumir l'Agència Catalana de Residus.

Jo agraeixo al Partit dels Socialistes que ha expressat el suport en la majoria dels punts, els ho agraeixo, efectivament; agraeixo el suport al Partit Popular, i també als altres regidors que ens donaran suport.

Però, senyor Navarro, vostè ha fet una intervenció molt llarga i estic convençut que cada vegada que portem aquí al Ple alguna cosa que tingui directament o

indirectament a veure amb els residus ens farà el mateix discurs. Jo quan parlava de discursos circulars he volgut fer una broma aprofitant que vostè ens reclamava, crec que ho he entès com a mínim dos vegades al seu discurs, l'economia circular, dic: «Bé, doncs, fem una mica també d'economia del discurs, no?»

Però vostè, més enllà dels seus arguments, que jo els hi respecto tots, vostè hi ha una cosa a la qual jo no dono cap credibilitat: vostè demanava la dimissió d'un regidor de l'equip de govern, jo crec que no és el regidor en si, jo crec que la seva percepció del que som la gent de Convergència i Unió queda ben descrita en un *twitter* que va publicar fa quatre dies, literalment: «convergens fastigosos». Jo crec que amb aquesta expressió queda descrit quina és l'opinió que li mereixem, per tant, ara és el senyor Fàbrega, demà serà un altre, perquè el problema no és qui porta residus, el problema és que som gent de Convergència i Unió. I veig que, per la seva expressió que està en el Twitter, la consideració que li mereixem, fa innecessari que jo li justifiqui el perquè confio en els deu homes i dones que formem el Govern de Convergència i Unió.

Passaríem a votació, amb votació separada.

Ningú més demana la paraula i sotmès l'apartat 1 de la proposta a votació s'aprova per tretze vots a favor dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA i vuit abstencions del grup municipal del PSC i els regidors no adscrits, senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes.

Sotmesos a votació els apartats 2, 3 i 4 de la proposta, s'aproven per dinou vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA i dues abstencions dels regidors no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes.

13. Fixar la subrogació en el valor comptable dels actius pendents d'amortització amb AGISSA.

En data de 7 de maig de 1992, els Ajuntaments de Girona, Salt i Sarrià de Ter, en la seva condició d'Administracions Públiques i la companyia Girona S.A., en la seva condició de Soci Privat, van constituir la societat mercantil d'economia mixta anomenada Aigües de Girona, Salt i Sarrià de Ter, S.A (d'ara endavant, "AGISSA" o la "Societat"), com a forma de gestió més adequada per a la prestació del Servei d'abastament i distribució d'aigua potable.

Atès que el contracte de gestió del servei municipal d'abastament i distribució d'aigua potable, el sanejament i el cicle integral de l'aigua, en la seva accepció més amplia, establert amb l'empresa mixta AIGÜES DE GIRONA, SALT I SARRIÀ DE TER, SA (AGISSA), amb un àmbit territorial d'actuació que es correspon amb el del Sistema d'abastament d'aigua i sanejament de Girona, sense perjudici de l'extensió que tècnicament resulti possible, finalitza el 31/12/2020.

Segons inscripció núm. 44 feta al Registre Mercantil, de data 23/10/2012, es canvia la durada de la societat a 30 anys, el que significa fins el 23/10/2022.

Atès que el servei requereix inversions continuades que no poden ser amortitzades en el període de duració de la societat, i requereixen d'un període d'amortització segons la vida útil que supera aquest període.

De conformitat al que preveuen els arts. 1 i 4 del Reial Decret 1174/1987, de 18 de setembre, de Règim Jurídic dels funcionaris d'Administració Local amb habilitació de caràcter nacional, i art 220 del Reial decret legislatiu 2/2004 de 5 de març, text refós de la llei reguladora de les hisendes locals, dins de la funció de control i fiscalització de la gestió economicofinancera i pressupostària atribuïda a la Intervenció, compren el control financer dels serveis de les entitats locals, amb l'objecte de comprovar el

funcionament en l'aspecte econòmic financer i d'informar respecte de l'adequada presentació de la informació financera, del compliment de les normes i directrius que siguin d'aplicació i del grau d'eficàcia i eficiència en la consecució dels objectius previstos. Conforme a les normes citades, aquest control financer s'ha de realitzar per procediments d'auditoria d'acord amb les normes d'auditoria del sector públic (NASP). Fixar la subrogació en el valor comptable dels actius pendents d'amortització i afectes al servei d'abastament i distribució d'aigua potable a l'ens que gestionarà aquest servei una vegada finalitzat el contracte amb Aigües de Girona, Salt i Sarrià de Ter SA (AGISSA) i liquidada la societat existent.

Presenta la proposta el senyor Jordi Fàbrega, regidor delegat de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, qui exposa, per acord del Ple de data 11 de març del 2013, es va aprovar la pròrroga de la gestió de la societat mixta de servei municipal d'abastament i distribució d'aigua potable en favor d'Aigües de Girona, Salt i Sarrià de Ter (Agissa), per un període de vuit anys, fins al 31 de desembre del 2020.

En l'auditoria financera realitzada a la societat mixta dels comptes anuals de l'exercici 2013, l'empresa auditora ha posat de manifest que l'amortització de l'immobilitzat s'ha d'establir durant el període concessional.

Atès que el servei requereix inversions continuades que no poden ser amortitzades en el període de duració de la societat, fins al 31 del 12 del 2020, sinó que requereixen aplicar períodes d'amortització segons la vida útil, tant l'Ajuntament de Girona, així com els ajuntaments de Salt i Sarrià de Ter eleven als respectius plens municipals la voluntat de continuar amb la prestació del servei més enllà de la vida de la societat Agissa. Així mateix, les amortitzacions durant la vida concessional implicarien la inviabilitat de la societat, per tant, amb aquest acord es dona compliment a la normativa comptable de l'aplicació pel que respecte a les amortitzacions i es garanteix la viabilitat de la societat.

Aquí s'aprova el compromís que un cop finalitzat el contracte i liquidada la societat existent, Agissa, l'ens que gestionarà el servei es subrogarà en el valor comptable dels actius efectius dels serveis pendents d'amortització.

Obert debat, intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, volia comentar que, en primer lloc, nosaltres hem demanat els comptes 2012 per avaluar exactament en quin estat comptable està. En aquests moments s'està fent una auditoria i demanarem també conèixer quins són els resultats d'aquesta auditoria. Però després també els volíem plantejar la necessitat que poguéssim constituir una comissió perquè abans que s'acabi la concessió, i si no és que l'auditoria, diguéssim, ens contradiu o ens planteja algun tema abans, estudiem la remunicipalització de les aigües.

I, per tant, això és un tema que s'ha de fer amb temps. Creiem que un tipus de plantejament com el que fan, esperem que no hipotequi una futura remunicipalització, i per tant, creiem que la constitució d'aquesta comissió ens podria servir per anar fent un seguiment i per entendre quins plantejaments i quins passos s'haurien d'anar fent per fer una municipalització, que tal com varem entendre quan es va plantejar aquest tema, el mateix alcalde va dir que hi estaria d'acord en un futur canvi.

Per tant, demanàriem si fos possible una nova comissió –ja sé que n'estem una mica plens - però sí que nosaltres participem en totes i en tant que això entenem que és important i és positiu.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, abans d'intervenir en aquest tema, és evident que alguna cosa haig de dir amb referència al que vostè ha esmentat, senyor Puigdemont, senyor alcalde. És veritat que jo vaig fer un tuit en aquest sentit i que també és veritat, i no tinc cap mena d'inconvenient a dir-ho, que l'expressió està clar que no va ser afortunada. És un tuit que jo vaig fer de forma reactiva quan el seu grup parlamentari va votar en contra en el

Parlament del dret a l'autodeterminació dels pobles sahrauí, kurd i palestí. Reconec que vaig reaccionar de forma visceral i vaig fer un tuit, doncs, que, és veritat, no era afortunat.

Ara bé, senyor alcalde, no barregi naps amb cols, l'argumentació d'una qüestió no té res a veure amb això altre. Si vol que demani disculpes, no tinc cap mena de problema a dir-ho. Canviaré el tuit i faré servir una expressió més adient i no tan insultant, tot i que probablement tampoc els agradarà, perquè serà també contundent. Però els dono la meva paraula que no serà un insult com ho era aquest.

Dit això, pel que fa a aquest punt, nosaltres ens abstindrem, i ho fem perquè considerem que no podem donar suport a la gestió que s'ha fet de l'aigua durant tots aquests anys a la ciutat de Girona. No podem acceptar que una qüestió tan sensible com és la distribució i subministrament de l'aigua estigui en mans privades i sense transparència per a la ciutadania. Sé que potser a vostès això els semblarà també circular, però, mirin, nosaltres tenim unes idees i les defensem i les intentem defensar de forma coherent al llarg del temps, no canviem així com així la postura quan es tracta de qüestions substancials i bàsiques.

Creiem que la gestió global que s'ha fet aquests anys és, en certa manera, un nyap i que caldria modificar aquesta gestió i obrir les portes a una gestió, més rigorosa, més transparent, més eficaç, per participativa, i penso que la millor fórmula seria la pública.

Dit això, tenim algunes preguntes a fer amb relació a aquesta qüestió. Voldríem saber, doncs, quina quantitat quedarà pendent d'amortització a finalització del contracte a 31 de desembre del 2020, quins ingressos té Agissa, si ens els podrien detallar. Ens estranya molt que hàgim de parlar d'un deute quan resulta que si no tinguéssim aquest famós cànon concessional que tenim a l'Ajuntament de Girona i que tenen altres ajuntaments, potser l'empresa ja tindria els recursos necessaris per haver pogut eixugar aquest deute.

Dit això, doncs, permetin-me que els digui que a nosaltres no ens deixa de sorprendre que Agissa, l'empresa d'aigües, hagi de retornar uns 468.000 euros en concepte de cànon concessional –això està recollit a la clàusula número 8 del conveni de pròrroga– i que automàticament l'estudi de tarifa prevegi o va preveure un increment de tarifa en una xifra similar per a l'any 2013. Aquesta quantitat seria el pretext per tornar a convocar un nou concurs per a la gestió d'aigua o, per contra, es treballarà ja des d'avui per una gestió pròpia a través d'una societat municipal? Sabem que les empreses privades sovint juguen amb aquesta posició de força. Tots i totes sabem que això és un clàssic que fan servir aquestes empreses.

Una altra pregunta o unes altres preguntes que tenim és si l'Ajuntament té clar ara mateix, a hores d'ara, quins són els costos del servei que s'han aprovat amb l'estudi de tarifes o si és que n'hem perdut, de fet, el control.

També voldríem palesar una qüestió que sovint es parla que és que la gerència de l'empresa genera malestar o genera discrepàncies amb més d'un grup municipal, i nosaltres volem preguntar si no seria hora ja de començar a qüestionar aquesta gerència i reclamar canvis.

D'altra banda, com a grup municipal i penso que com una bona part de la ciutadania de Girona, tenim molt d'interès a saber l'estat real de la infraestructura d'abastament i la xarxa de distribució d'Aigües de Girona. Aquesta infraestructura no queda reflectida en les auditories que s'impulsen i es realitzen i aquesta infraestructura és propietat municipal. I per una qüestió de transparència, penso que tenim dret a saber quin és el seu estat. No ens voldríem trobar en la desagradable situació que si un dia el servei es municipalitza, heretem una infraestructura obsoleta i malmesa. Per això, reclamem un control al màxim de rigorós, transparència absoluta i que nosaltres mateixos puguem supervisar –«nosaltres mateixos», em refereixo a la nostra institució que aquí representem– l'estat d'aquesta infraestructura.

Molts dubtes i moltes preguntes, i penso que l'equip de govern i el conjunt de grups municipals haurien, en certa manera –potser la Núria Terés ha expressat una mica el

camí a seguir–, hauríem de traçar una aliança en benefici de la gestió pública, transparent i democràtica de l'accés de la ciutadania a un recurs tan sensible i necessari com és l'aigua. Per això ens emplacem i els emplacem a treballar conjuntament per la recuperació de la gestió d'aquest servei i a tenir-ne el control absolut, que nosaltres pensem que la millor fórmula és la pública.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, molt breument, perquè sobre aquest tema ens varem posicionar i varem argumentar a bastament quan es va portar a ple el debat sobre el nou contracte.

Sabem que el punt que ens porten avui a aprovació és un punt estrictament tècnic i, per tant, que recull unes instruccions que s'han demanat des de la Intervenció General d'aquest Ajuntament a la direcció general tributària, per tant, és un punt estrictament tècnic i no podem votar-lo en contra. Però per coherència amb el posicionament que varem tenir en el moment de l'aprovació del contracte, ens abstindrem per tenir, doncs, el mateix posicionament, atès que teníem algunes, diguem-ne, discrepàncies en la forma concreta del contracte, i per tant, això ho varem expressar en aquell moment. Mantenim, doncs, aquesta coherència amb el vot expressat en aquell moment.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, qui expressa, a la Núria Terés, que demana els comptes de l'empresa, no fa gaire varem donar els comptes de l'empresa dels últims cinc anys als de la CUP, potser més que anar donant informació, potser el que haurem de fer és fer una biblioteca de coses a consultar i així estalviarem paper.

O sigui, per descomptat, els anys que vostè vulgui els hi facilitarem. El que passa és que amb el temps amb què ho varen demanar i el dia d'avui no ha estat possible.

La remunicipalització que demana vostè, senyora Terés, això és un tema que es va tractar ja el primer dia de la constitució del grup de treball de l'aigua. Aquest grup de treball de l'aigua és un grup que es va crear dins de la Taula del Canvi Climàtic i que s'hi pot apuntar qualsevol membre de la taula. I el primer dia de la constitució d'aquest grup de treball varem dir que aquest Govern no descartava que en qualsevol opció, l'any 2020 que s'acaba la concessió, poder remunicipalitzar el servei. No en fem escarafalls. Ara bé, un dels motius pels quals aquest Govern va propiciar la pròrroga nova a l'empresa, la veritat és que la gestió pot agradar més o menys, però la gestió, jo li diria que és impecable, és el servei que menys queixes té de tot l'Ajuntament de Girona: el servei d'aigua. I aquest és un dels motius que va motivar aquest Govern a fer la pròrroga aquesta de vuit anys, precisament, per poder preparar una possible remunicipalització del servei. O sigui que en això no hi estem en contra, al contrari, el que volem fer és fer les coses amb coneixement de causa, i per això a la pròrroga hi havia una persona adjunta a direcció per anar aprenent i per anar fiscalitzant una mica també l'empresa.

I, senyor Navarro, al cap d'uns mesos d'estar nosaltres al Govern, es va fer una visita a la planta potabilitzadora de Montfullà, que jo ara no recordo si vostè va venir o no va venir, però allà hi ha gairebé tots els equipaments de la companyia d'aigües. Bé, les canonades és més difícil veure-les.

Però, en aquest sentit, qualsevol cosa que vostès necessitin, des de l'àrea els l'oferirem. Ara, de totes maneres, avui aquí en aquest punt que estem portant a ple no estem qüestionant la gestió, això és una qüestió només financera de dir les amortitzacions es poden escapar del temps de la concessió, és una qüestió rigorosament econòmica.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, només un aclariment, senyor Navarro: jo no li he demanat en cap moment, perquè vaig molt en compte amb aquestes coses, que canviï d'opinió, no li he demanat ni li demano que retiri cap comentari, perquè contràriament al que potser algun altre grup pensa, vostè té el dret a dir i a escriure el que ha escrit, i no li retiraré mai el dret que té vostè a dir-nos el que consideri que ha de dir, està en el seu legítim ús de la llibertat d'expressió. I jo ho defensaré sempre, ho

faig en aquest Ple com a alcalde i ho faré com a ciutadà que vostè pugui dir el que li sembli; el que jo reclamo és el meu dret a interpretar els seus prejudicis o no amb relació a la gent de Convergència i Unió. I això és el que jo he fet. I jo no li demano ni ara ni abans que retiri res, que corregeixi res, que demani disculpes; té el dret a pensar com pensa, però, òbviament, pensant com pensa, jo puc interpretar una mica quin és el seu capteniment general amb la gent de Convergència i Unió. I ja està, estem aquí, no li demano, i em sembla que tothom ho ha entès, no li censuro fins i tot, perquè fixi's que jo l'he defensat en aquest Ple moltes vegades quan potser vostè ha fet expressions que són incòmodes o que poden ser inclús insultants, però és la seva responsabilitat. Jo crec que mentre no calumniï, mentre no incorri en alguna imputació d'alguna cosa, diguem-ne, perseguible, cadascú fa ús de la llibertat d'expressió com més considera que ho ha de fer.

Per tant, des d'aquest punt de vista que quedi clar davant de tothom que jo no li he demanat ni li demano que retiri res ni que demani perdó per res. He fet servir l'expressió que vostè va publicar per deduir el que em sembla que a vostè li semblem la gent de Convergència i Unió.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipals de CiU, PPC i els regidors no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés i senyor Carles Bonaventura Cabanes, i onze abstencions dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA i la regidora no adscrita senyora Glòria Plana Yanes.

14. Adquirir per part de l'Ajuntament la societat TMG GRUES MUNICIPALS SA i procedir a la seva dissolució i liquidació.

En data 24 de desembre de 1988 es va constituir TRANSPORTS MUNICIPALS DEL GIRONÈS, SA, mitjançant conveni amb l'empresa privada HISPANO HILARIENCA SA que tenia la concessió d'algunes línies de transport urbà, per passar a prestar el servei de transport públic urbà municipal de forma indirecta.

Posteriorment, per acord de Ple del 10 de febrer de 1998 se li va encomanar a TRANSPORTS MUNICIPALS DEL GIRONÈS, SA, la retirada, immobilització, custòdia i desballestament de vehicles de la via pública.

En data 1 de novembre de 1999, es va constituir TMG GRUES MUNICIPALS, SA, societat unipersonal, l'objecte de la qual és gestionar el servei de grua. Per acord de Ple, de data 19 de gener de 2000, es va autoritzar la cessió de la concessió de retirada de vehicles de la via pública a TMG GRUES MUNICIPALS, SA.

TRANSPORTS MUNICIPALS DEL GIRONÈS, SA, és propietari de la totalitat de les accions de TMG GRUES MUNICIPALS, SA, que en els darrers quatre exercicis ha registrat pèrdues.

El passat 30 de desembre de 2013 es va publicar al BOE la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, que conjuntament amb la LO 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat pressupostaria i sostenibilitat financera, estableixen que les entitats de "segon nivell" que tenen pèrdues durant diferents exercicis, com TMG GRUES MUNICIPALS, SA, hauran de passar al "primer nivell" o s'hauran de dissoldre i liquidar dins els 6 mesos següents a l'entrada de la Llei.

El 26 de març de 2014, per tal de donar compliment a la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, es va aprovar per Decret d'Alcaldia, que l'Ajuntament de Girona adquirís la totalitat de les accions de la societat TMG GRUES MUNICIPALS, SA, per llavors dissoldre la societat i iniciar el procés de liquidació.

El 30 de maig de 2014, el Consell d'Administració i la Junta General Ordinària de Transports Municipals del Gironès S.A., varen aprovar vendre la totalitat de les accions de TMG GRUES MUNICIPALS, SA a l'Ajuntament de Girona pel valor de 90.205,19 euros.

La societat TRANSPORTS MUNICIPALS DEL GIRONÈS, SA, està formada pel

99,67% de les accions propietat de l'Ajuntament de Girona i el 0,33% de les accions propietat de HISPANO HILARIENCA, SA.

El Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, regula la prestació de serveis municipals.

1. Donar compliment al que preveu la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local mitjançant l'adquisició per part de l'Ajuntament de Girona de totes les accions de la societat TMG GRUES MUNICIPALS SA a la societat majoritàriament municipal TRANSPORTS MUNICIPALS DEL GIRONÈS SA, amb la finalitat de procedir a la seva dissolució i liquidació.

L'adquisició de les accions de la societat TMG GRUES MUNICIPALS SA es realitza pel valor de 90.205,19€, segons resulta de l'informe econòmic que consta a l'expedient i s'abonarà a l'empresa TRANSPORTS MUNICIPALS DEL GIRONÈS SA, amb càrrec a la partida 2014.210.44000.85090 - Accions TMG grues SA, prèvia transferència de la partida 2014.210.44000.44200 - Transport públic.

2. Acordar la modificació de la forma de gestió del servei públic local de retirada i immobilització, custòdia i desballestament de vehicles que passarà a gestionar-se directament per l'Ajuntament de Girona. Els treballadors de TMG GRUES MUNICIPALS, SA se subrogaran a l'Ajuntament de Girona d'acord amb el termes i condicions previstos en la legislació vigent. Fixar en la data 1 d'agost de 2014 l'efectivitat del canvi de gestió del servei.

Acordar habilitar crèdit per import 52.225,00 euros a la partida 2014.210.13300.22712 - Servei grua i 240.000,00 euros a la partida 2014.210.13310.13000 - Personal laboral grua amb els ingressos previstos a liquidar fins a 31 de desembre a la partida d'ingressos 2014.210.32600 - Servei grua, vist l'informe inclòs a l'expedient i atenent al caràcter ampliable de la mateixa.

3. Aprovar la memòria justificativa, el projecte d'establiment i el reglament del servei.

4. Obrir un termini d'informació pública de 30 dies mitjançant la publicació dels edictes en el BOP, el DOGC, el tauler d'anuncis de l'Ajuntament i la seu electrònica als efectes d'al·legacions i reclamacions.

Presenta la proposta el senyor Joan Alcalà, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública, qui exposa, vostès disposen de tota la informació pel que respecte als inicis de TMG Grues, a la qual es va encomanar la gestió del servei de grues, aprovat en el Ple del 19 de gener de l'any 2000.

Per aquest equip de govern s'ha considerat el servei de grua com una eina per afavorir la mobilitat i evitar abusos. L'activitat comercial de les grues ha baixat, es retiren menys vehicles, de 10.208 l'any 2010 als 8.106 el 2013; això representa pràcticament una davallada d'un 20,5 per cent de vehicles menys retirats. Aquest fet és conseqüència d'una planificació. Hem de tenir en compte que en aquesta línia es va modificar l'ordenança de circulació. La grua actua menys que mai i ho fa de forma racional, també més que mai.

Per altra banda, això té conseqüències econòmiques que ha fet que l'empresa presenti en els últims quatre anys pèrdues. Davant d'aquesta situació hi ha tres opcions: privatitzar, pujar els preus o que la gestió passi en mans directes de l'Ajuntament. Amb aquesta última opció assegurem un servei que prestarà directament l'Ajuntament i no afectarà la situació del personal. Des de recursos humans s'estan mirant les diferents opcions, i entre elles, la figura de personal indefinit no fix.

Ja hem tingut diferents reunions amb el representant dels treballadors de grues per tal de manifestar-li que no han de patir per la seva situació laboral, ans al contrari.

El 30 de maig de 2014, el Consell d'Administració i la Junta General ordinària de TMG va aprovar vendre la totalitat de les accions de TMG Grues a l'Ajuntament per valor de 90.205,19 euros.

Recordar que la societat TMG està formada pel 96,67 per cent de les accions propietat de l'Ajuntament de Girona i el 0,33 de les accions propietat de la Hispano Hilariencia, societat anònima.

La quantitat de 90.205,19 euros surt segons informe de l'assessoria mercantil. Aquests diners aniran a parar a TMG i l'empresa estalviarà que l'Ajuntament, per una altra banda, hagi de finançar el dèficit amb el mateix import.

En principi, en prestar el servei directament l'Ajuntament, aquest deixarà de ser deficitari, deixem de pagar un IVA que abans es pagava, ja que TMG Grues feia una factura a l'Ajuntament i aquest suportava un IVA aproximadament d'uns 125.000 euros, entre altres petites coses.

Entenem que aquesta adquisició ens dotarà d'un millor servei sostenible i eficient, i no posem en risc la situació laboral dels treballadors. Demano el seu vot favorable a l'adquisició de TMG Grues Municipals, societat anònima, la dissolució de la societat, transferència de l'activitat a l'Ajuntament de Girona i la liquidació de la societat.

Obert debat, intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, deu ser d'aquesta manera, però no sé si aquest 20,5 per cent que acaba de dir vostè de menys vehicles retirats porta que l'empresa sigui deficitària, quan aquesta empresa fins ara havia estat una empresa sense dèficit. És més, tots sabem que el transport públic és deficitari i per fer-lo assequible als ciutadanes i les ciutadanes l'Ajuntament el que feia era subvencionar-ne una part, i pagava el dèficit a través de Grues. Per tant, no ho sé, potser la gestió no ha estat del tot correcte.

En tot cas, a l'annex que ens presenta a la proposta, també ens diuen que hi ha uns ingressos provinents de les taxes de la grua que han de compensar les despeses del servei. Per a un any natural, el balanç econòmic de gestió directa del servei per part de l'Ajuntament de Girona, sense incloure el dipòsit municipal i les grues, es preveu el següent: de taxes, els ingressos, 683.000 euros; les despeses de personal, 480.000, i altres despeses, 121.013 euros. Pel que s'entén que el servei de grues municipals, sense incloure el dipòsit municipal i les grues, generaria un benefici de 81.000 euros. No ho sé, potser feia malament els càlculs, però sortiria això. Diners que potser serien suficients per a l'adquisició de les grues i el manteniment del dipòsit municipal.

En tot cas, hi ha els informes dels tècnics, hi ha l'informe d'intervenció: si realment aquesta empresa és deficitària i, per tant, s'ha de complir amb la llei que obliga a dissoldre-la, jo hi votaré a favor.

Intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa dues qüestions: una primera qüestió, que, és clar, tot això que estem fent avui té a veure amb una llei, amb la Llei de Racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, que ens obliga a fer una sèrie de qüestions que potser no faríem si no existís aquesta llei injusta, aquesta llei que no compartim en absolut. Per tant, primera premissa: que no és un plantejament propi de l'Ajuntament, sinó un plantejament obligat per una llei que entenem absolutament injusta.

I després, una segona qüestió que ens ha preocupat moltíssim: perquè vostès han parlat amb els treballadors, però ens consta, i així ens ho han dit, que no han parlat amb el comitè d'empresa de l'Ajuntament ni amb la junta de personal ni amb els sindicats. Que, és clar, és a dir, aquí es fa una operació de traspasar uns treballadors a treballadors municipals, i entenem que és un error greu, que d'aquest fet no en tinguin coneixements representants com són dels treballadors en general municipals. No ho sé, nosaltres els haguéssim demanat, fins i tot de deixar sobre la taula aquest punt per poder-ho consensuar amb tots els que els he comentat. No volem impedir-ho, però ens sembla que és un error important.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui exposa, nosaltres celebrem que un ajuntament com el de Girona recuperi serveis que havien estat, externalitzats en una empresa pública o privada.

Tot i que és veritat que hi ha la paradoxa i la contradicció que hagi estat, en aquest cas, a instàncies d'aquesta llei de racionalització de l'Administració local impulsada pel PP, a la qual nosaltres sempre hem manifestat la nostra oposició.

És cert que TMG és una empresa gairebé cent per cent pública, però nosaltres pensem que igualment el servei té més garanties d'estar més ben gestionat si passa directament a l'Ajuntament. No tots els serveis, però sí uns quants.

Aquesta operació, amb la subrogació dels treballadors –que ens afegim també aquí a les inquietuds pel benestar i les reivindicacions dels treballadors i treballadores–, generarà un estalvi, la qual cosa demostra que l'opció pública municipal tot sovint és perfectament viable i això trenca moltíssims tabús. Es demostra que l'aposta i l'opció per a la municipalització és en molts casos viable i nosaltres pensem que per a la prestació dels serveis públics és fins i tot clau. De fet, és com una mena de gimnàstica i entrenament per quan ens plantegem recuperar més serveis, com ja està passant en diferents indrets d'Europa.

Per això nosaltres hi votarem a favor. I reclamem també una vegada més que s'elabori una mena de full de ruta sobre possibles municipalitzacions que es poden donar en un futur més o menys proper. Pensem que progressivament es pot anar donant, i en aquest sentit, pensem que la prestació d'un servei, des de la proximitat, l'ètica i el respecte a criteris socials i ambientals és molt desitjable.

Precisament, s'ha fet aquests dies molt coneguda la qüestió de Gowex i com ha acabat una mica tot això. I això demostra que l'externalització a grans empreses no sempre acaba bé.

Per tant, donem suport a aquest punt.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, molt breument, nosaltres donarem suport a aquest punt, com ja li hem traslladat a l'equip de govern, la nostra preocupació era amb relació a la temença que tenien els treballadors de TMG Grues amb relació al seu futur. Per part de l'equip de govern i ara el senyor Alcalà ja ha insistit en diversos moments de la seva intervenció, això ja està resolt, es té en compte i no han de patir per res. I per tant, en aquest sentit, nosaltres hi donarem suport.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, nosaltres també hi donarem suport, entenent que s'hauria de donar compliment o s'hauria de donar explicacions, efectivament, al comitè d'empresa i complir el costat sindical de l'Ajuntament que tingués informació amb relació a aquesta operació. Ens agradaria que es fes ben fet.

Amb relació al traspàs del personal de Grues TMG a l'Ajuntament de Girona, nosaltres n'hem parlat, nosaltres tenim en el nostre grup municipal Amèlia Barbero que coneix molt bé la mecànica d'aquest tipus d'operacions amb relació als empleats de les administracions públiques, fins i tot a mi m'ha preparat una petita «xuleta» en el sentit que això es pot fer ben fet i adequadament. I nosaltres, per tant, en aquest sentit, hi donarem suport, però també demanaríem que es fes el camí com més elegant millor, si pot ser, amb els treballadors.

Intervé el senyor Joan Alcalà, qui exposa, senyora Plana, fins ara vostè o el seu grup formava part del consell d'administració i podia veure els resultats: li ho explico, l'any 2010 va tenir unes pèrdues de 23.833 euros; el 2011, -78.267; 2012, -1.483, i el 2013, -47.679. O sigui, estem parlant de pèrdues. Però, bé, se li poden ensenyar els números. Per tant, estaven donant pèrdues. Evidentment, això rau en aquest 20,6 per cent de retirada de menys vehicles.

Senyora Terés, en cap moment a la meua exposició he fet referència a la llei ARSAL, evidentment que també ens hagués impulsat, desconexíem aquesta llei, però ja fa un any es va proposar al comitè d'empresa el que ara portem aquí a terme, perquè ja estàvem veient mals resultats i estàvem buscant opcions de com sufragar aquestes pèrdues a través del que avui hem portat al Ple.

Referent –i també contesto al senyor Navarro amb aquesta resposta– al tema del sindicat i dels treballadors, dir-los que es tracta d'una societat que és TMG Grues, la

qual ells tenen el seu comitè d'empresa i amb el qual nosaltres hem estat parlant, ens hi hem reunit amb més d'una ocasió. I davant del dubte, també fins i tot ens varem reunir amb l'alcalde; per tant, hem estat, senyor Quim Bonaventura, parlant directament amb el sindicat. Sí que potser amb el de l'Ajuntament no, però entenem que són societats diferents, però que també ells han manifestat la seva preocupació i se'ls ha anat informant, em consta també a través de la regidora de Recursos Humans, em penso que amb això queda contestat. Gràcies pel seu suport.

El senyor alcalde pregunta a la senyora Ma. Àngels Planas si vol ampliar la informació.

Fa ús de la paraula la senyora Ma. Àngels Planas, qui comenta, només dir, pel que fa als treballadors, que nosaltres ens varem reunir amb ells, jo em vaig reunir amb els treballadors, amb els representants sindicals de TMG, se'ls va explicar quina era la situació, que la voluntat del Govern era que tots passessin a formar part de la plantilla de l'Ajuntament. S'ha de mirar com es farà, com es materialitzarà. Es va parlar de la figura de l'indefinit no fix, que no cal fer proves per tal de tenir aquesta figura, i la jurisprudència així ho regula i pot haver-hi aquesta figura en els ajuntaments.

I dir que les persones que formen part dels sindicats del TMG algunes estan relacionades amb els sindicats de l'Ajuntament, i per tant els sindicats de la casa ho saben i saben que hi ha aquesta probabilitat, i alguna vegada n'hem parlat.

De totes maneres, nosaltres sempre estem a disposició dels sindicats de parlar-ne i constantment col·laborem amb ells.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

15. Acordar no donar la conformitat a la sol·licitud formulada per l'Ajuntament de Salt, de delimitació de la Trama Urbana Consolidada supramunicipal, amb Sarrià de Ter, Vilablareix i Salt.

El Ple de l'Ajuntament de Salt, en sessió celebrada el dia 16 de juny de 2014, va adoptar acord de sol·licitar a l'Ajuntament de Girona la conformitat a la seva proposta de delimitació de la trama urbana consolidada supramunicipal, que afecta també als Ajuntament de Sarrià de Ter, i de Vilablareix, i el propi municipi de Salt.

L'anterior acord i petició es va fer a l'empara del que disposa l'article 8.1 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, segons redactat de l'article 207 de la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscal, administratives, financeres i del sector públic.

Vist l'informe tècnic desfavorable que consta a l'expedient, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

NO DONAR LA CONFORMITAT a la sol·licitud formulada per l'Ajuntament de Salt, de delimitació de la trama urbana consolidada supramunicipal, amb Sarrià de Ter, Vilablareix i Salt, d'acord amb els informes tècnic i jurídic que consten a l'expedient, que s'aproven a efectes de motivació, i de conformitat amb els principis de sostenibilitat ambiental, cohesió social i sostenibilitat econòmica, així com el seu impacte comercial sobre la ciutat de Girona.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, com a qüestió prèvia només voldria indicar que, efectivament, el dia 16 de juny del 2014 l'Ajuntament de Salt, amb sessió celebrada en el seu Ple, va aprovar la moció que ens van entregar, i en aquesta moció incorporava també l'Ajuntament de Vilablareix i l'Ajuntament de Sarrià. Indicar que l'Ajuntament de Sarrià de Ter no ha aprovat per ple en cap moment trametre aquesta qüestió a l'Ajuntament de Girona, per

tant, entenem que el text que l'incorporava, incloïa un ajuntament que encara no ha fet el pas per poder-ho aprovar per ple.

Amb independència de l'indicat a l'inici d'aquest Ple –i després el senyor Amores hi ha tornat a fer referència–, aquest equip de govern entén que qualsevol element –i la senyora Bosch també quan parlava de l'aeroport– que pot generar un impacte econòmic important per a qualsevol ciutat ha de ser debatut amb la suficient profunditat i tranquil·litat i amb tots els agents podríem dir implicats, no només amb aquells que hi puguin tenir un interès, ja sigui urbanístic o comercial o a vegades quan l'urbanístic impera sobre el comercial. En aquest sentit, el que considera l'Ajuntament de Girona és que molt més enllà de la definició pròpiament d'una trama urbana consolidada amb dos ajuntaments, en aquest cas el de Salt i el de Vilablareix, el voltant de la ciutat de Girona és una àrea estratègica on intervenen altres ajuntaments i entenem que han de jugar, junt amb l'Ajuntament de Girona, un paper molt important per autodefinir aquesta àrea estratègica o aquesta àrea urbana en si mateixa. Perquè, el model comercial que pugui sorgir aquí ha de ser una qüestió que en cap moment ha de perjudicar cap dels elements que puguin conformar aquesta àrea.

Per tant, entenem, en aquest sentit, que no podem donar ara un vot favorable a la petició que fa l'Ajuntament de Salt en aquest aspecte, i de Vilablareix i de Sarrià de Ter, si s'hi inclogués en un futur, en el benentès que entenem que qualsevol model comercial no ha d'estar condicionat a un model de caràcter urbanístic, sinó que a l'inrevés, el que hem de començar a configurar és una àrea on se tingui molt present què és el que ens envolta i partir dels principis bàsics que ha llegit fa un moment la secretària, que són de sostenibilitat ambiental, cohesió social i sostenibilitat econòmica, per a tota l'àrea estratègica que estem comentant.

Obert debat, intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, una ciutat activa, moderna, europea ha d'apostar per l'equilibri entre el petit comerç i les grans superfícies, o com és la ciutat de Girona té el valor afegit de la proximitat amb el client. Això s'ha de potenciar i promocionar, a la vegada que s'ha de complementar amb el comerç de grans superfícies i amb els mercats.

Defensem el model de comerç de Girona dels darrers anys, el comerç de proximitat amb el just equilibri de les grans superfícies. Cal estar al costat del petit comerç, com no, perquè forma part de la nostra ciutat, de la nostra convivència i de la nostra cultura on té lloc el comerç. Aquest tipus de polítiques comercials han contribuït a la dinamització de l'economia i a la cohesió social dels barris.

Dit això, he de dir que considero que hem de ser una ciutat moderna i veure amb obertura de mires, no quedar-nos tancats amb nosaltres mateixos, perquè sabem que Girona no és només la ciutat com a tal, sinó que l'envolta una àrea urbana que representa una complementarietat pel que fa a l'oferta i a la demanda, i en la qual Girona té un paper de lideratge.

La ciutat real, no ens enganyem, és tot un urbà que integra els municipis de Salt, Vilablareix, Sarrià, Fornells, i per tant, existeix un espai econòmic en el qual han de començar a existir unes sinergies de col·laboració a tots nivells: a nivell social, ocupacional, educatiu, cultural i fins i tot comercial, que Girona, hi insisteixo, la ciutat de Girona hauria de liderar per tal que la ciutat i també la seva àrea augmenti el creixement del seu benestar.

Potser aquest seria un primer element, un primer pas, aquesta proposta, per arribar a aquest objectiu. En tot cas, entenc que es podria arribar a un acord de col·laboració a nivell comercial o a altres nivells per tal que suposi un benefici i millori el model comercial de Girona i de la seva àrea urbana, perquè allò que pugui beneficiar l'àrea urbana, els pobles del voltant, també, en definitiva, beneficia Girona.

Per tant, el meu vot serà l'abstenció.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui expressa, nosaltres entenem que aquesta iniciativa que ens arriba de l'Ajuntament de Salt té o pot tenir al

darrere un caràcter especulatiu perillós i que si obtingués el nostre vistiplau podria acabar tenint unes conseqüències molt negatives per al teixit comercial de la ciutat de Girona en benefici dels interessos de les grans superfícies.

Per tant, el vot de la nostra formació serà favorable a no donar conformitat a la sol·licitud formulada per l'Ajuntament de Salt.

Intervé el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, probablement ens puguin estar veient ciutadans de Salt i ciutadans de Girona, i per tant, anava donant voltes al tipus d'intervenció, perquè voldria que s'entengués i que s'entengués què estem fent aquí.

La llei dona a la ciutat de Girona una potestat que no dona a altres ciutats i pobles veïns –no solament a Girona, també ciutats similars a altres llocs de Catalunya– i això es podria veure com un privilegi, es podria veure com un privilegi que un és primer que l'altre i l'altre voldria tenir el que té l'altre. És fàcil acabar amb una frase: «Girona ens roba», i ho torno a repetir «Girona ens roba», és a dir, hi ha algú que té quelcom que té la paella pel mànec. I el perill seria semblant, joestic segur que no és així, però el perill seria semblant, també la història no hi ajuda, perquè el ciutadà de Salt veu una realitat social i econòmica pitjor probablement que la de Girona vista globalment. És clar, si a Girona la veiem barri per barri, probablement, la comparança podria ser diferent o similar.

Jo he rebut una documentació, he rebut una cartografia, i sobre el que se m'ha explicat hi veig un perill, és cert, cartografia sobre la taula i proposta com es fa, faria que aquesta decisió d'avui, si fos favorable a Salt, seria l'última decisió que podria prendre aquest Ajuntament. Ho entenc així, així se m'ha explicat i entenc això. És clar, això no és treball metropolità, entenc el treball metropolità com quelcom que es fa en comú, fins i tot diria allò que treball metropolità vol dir que si algú no hi està d'acord, no es pot avançar.

Jo no sé si hagués estat bo, i com se m'ha ocorregut tard, que haguessin vingut aquí aquí els alcaldes de Salt i de Vilablareix, hi he pensat tard, però com he rebut trucades d'uns i dels altres, també potser millor que se m'expliqui, en lloc de per telèfon, s'expliqui aquí al conjunt dels ciutadans i poguéssim veure si la nostra cartografia és la seva cartografia i si la proposta que es dona és la mateixa que es pot donar a partir de donar per bona la proposta que ens fa Salt.

Votaré a favor d'aquesta proposta, però també desitjaria que fos un suma i segueix, és a dir, que votem la proposta concreta feta per moció, a la qual o «tragues» o no, i/o que ho retornéssim en taula rodona, ho retornéssim en asseguem-nos i vegem en què en clau metropolitana aquest Ajuntament de Girona pot facilitar el creixement econòmic sostenible de Vilablareix, Salt i de la mateixa Girona.

Jo penso que això, ens poden entendre els ciutadans de Salt i els de Girona, això no és una negativa a res, ho és, en tot cas, a un procediment que considerem que no va en la via del consens. M'agradaria que l'alcalde, en nom d'aquest consistori, si es produeix una votació en la qual la proposta que fa Salt no surt aprovada, emplacés aquests alcaldes, potser fins i tot els grups municipals, i intentéssim trobar un mecanisme pel qual determinada proposta concreta que necessiti l'acord de Girona per fer compatible nous llocs de treball i millores en el comerç de determinat lloc, se'ns convenci, i jo penso que convençuts donarem el cop de mà que faci falta. Però no un xec en blanc, almenys ho he entès així, pel qual, amb aquest xec en blanc, algú que comprés "x" nombre de metres quadrats després pogués fer el que li donés la gana sense que aquest Ajuntament pogués dir-hi la seva.

I jo penso que amb això estem. Hi han decisions difícils que s'han d'explicar bé. Sempre he pensat que el que la gent no entén és que està mal formulat, i per tant, s'ha de tornar a replantejar. Jo ho he entès d'aquesta manera, en funció d'això votaré. I obro les portes a partir de demà a replantejar el que faci falta perquè anem de bracet els dos que estan, Vilablareix i Salt, Girona que està avui aquí i Sarrià i Fornells, que estan en un altre àmbit.

Parlem d'àrea metropolitana, parlem de necessitats, i que no ens obnubili estar a deu mesos de les eleccions, que no ens obnubili això. I que, al contrari, ho mirem de forma estratègica.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, més d'una vegada en aquest Ple he manifestat que jo sóc d'origen saltenc i en moments com aquest és, doncs, quan la meua vessant saltenca pesa molt. I com que sóc d'origen saltenc sé perfectament les rivalitats històriques entre els nostres dos municipis, veïns i amics, però sovint amb una relació a vegades complexa, turbulenta i a vegades, bé, fins i tot passional. I això pesa, pesa a l'hora de prendre decisions. Pesa i no és fàcil, no és fàcil prendre decisions, perquè a vegades no ho analitzem amb el rigor que potser ho hauríem d'analitzar tots.

Jo penso que els municipis que integren l'àrea urbana del pla de Girona són molt diversos, són molt plurals en història, en diverses tradicions, en urbanisme, però també tenen moltíssimes coses en comú, compartim moltíssimes coses: aquesta trama, densa trama urbana, concentra serveis públics, comerç, indústria, oferta d'oci i aquesta àrea urbana ha acabat desbordant els límits municipals. Això és un fet normal que es dona aquí, que es dona a altres indrets de Catalunya, que es dona arreu d'Europa. És un fet universal. Els municipis són una herència amb molt de pes de la història, però la dinàmica de les activitats econòmiques ha configurat estructures i àrees urbanes, que han desdibuixat límits i que han replantejat moltíssimes coses: fluxos, fluxos d'energia, fluxos comercials, fluxos d'ocupació, etcètera. I tot això pesa aquí, en aquesta decisió que avui estem prenent.

Jo sé que ara mateix ens està mirant gent de Salt, també ens està mirant gent de Vilablareix, de fet, ja ho ha dit el senyor Olòriz, hem rebut trucades d'uns i d'altres, alguns per manifestar els seus dubtes, les seves preocupacions i d'altres per demanar coses. Per tant, és veritat que el que decidim avui aquí no serà gratuït i tindrà unes conseqüències. En aquest sentit, nosaltres volem deixar clar que per part de la CUP no estem gens a favor de fomentar els enfrontaments entre municipis. Per desgràcia, la política territorial en aquest país... –i aquí l'error l'hem comès tots, també ens hi apunto a nosaltres encara que no hàgim tingut responsabilitats de govern, però a vegades potser també hem potenciat això, i aquests conflictes no s'haurien de potenciar, no s'haurien de generar.

Hem viscut molts episodis d'aquests conflictes, d'enfrontaments entre municipis en la passada onada d'especulació immobiliària. En aquest sentit, jo també m'afegeixo al prec que ha fet el senyor Olòriz que potser estaria bé que féssim una trobada –ja sé que n'hi ha hagut diverses–, potser que en féssim una altra posant el marcador a zero: grups municipals... Bé, crec que ho haurien d'encapçalar i liderar els alcaldes, potser també amb els regidors d'urbanisme amb una presència destacada. Però potser tampoc estaria de més fer-hi anar els grups municipals, tot i que penso que és més important que hi vagin els qui tenen responsabilitat de govern. Fer aquesta trobada i tornar a aclarir coses.

Nosaltres no estem d'acord de vegades ni amb la prepotència que exercim sense adonar-nos-en les capitals ni estem d'acord amb el victimisme municipal que exerceixen els més petits. A vegades el peix gros es vol menjar el peix petit i a vegades el peix petit també vol un pastís més gros del que pot pair. I això penso jo que no és un bon full de ruta.

Està clar, per això, que la planificació d'un territori de les seves activitats, allò que deia abans l'àrea urbana es configura, doncs, la planificació s'ha de fer en escales segurament de graus superiors. No pot ser que cada municipi, si em permeten l'expressió, vagi una mica a la seva, ja hem vist a on ens porta això en la darrera onada que els esmentava d'especulació. I probablement, tal com diuen i expliquen els que van impulsar els plans directors urbanístics, hem d'anar a planificacions més consensuades, més d'escala, que tinguin en compte la complexitat i la continuïtat dels

sistemes que hi han en el territori, cosa que només tirant de l'autonomia municipal de vegades no es té en compte.

El model de ciutat que nosaltres defensem no és partidari ni de grans centres comercials ni d'ikeas, i és per raons diverses: per raons ambientals, territorials i socials. Pensem que una empresa sí que és veritat que pot crear llocs de treball i pot portar molta gent, però de vegades es perden els límits, i nosaltres som més partidaris de la qualitat que de la quantitat. Saben aquell famós debat que si qualitat, que si quantitat, doncs, mirin, nosaltres ens decantem per la qualitat.

Pensem que activitats econòmiques amb molta força que apareixen a un territori, grans superfícies comercials que apareixen en un territori poden desfigurar, poden fer molt de mal al teixit local del comerç, poden tenir molts impactes energètics, en mobilitat, per exemple, i això a nosaltres, ens amoïna i ens preocupa.

El concepte de trama urbana, de fet, vol dir donar continuïtat física, cohesió territorial i social. I una trama urbana que sembla es proposa és la de seguir implantant àrees discontinües, la qual cosa el que fa és crear illes de territori i trencar sistemes. I nosaltres aquí no ho acabem de veure gens clar.

En definitiva, un mal ús o un abús d'aquesta eina ens pot portar a consumir molt de territori i a trencar la cohesió social, a trencar el teixit econòmic, el molt fràgil teixit de comerç de barri, i això nosaltres no ho veiem bé en absolut.

També s'ha de tenir en compte que el Pla director urbanístic de l'àrea urbana de Girona preveia aquestes figures de creixement comercial en alguns àmbits, però també preveia les àrees residencials estratègiques, perquè això implicava un augment dels habitants en un territori, però és que això ha quedat apartat, ha quedat obsolet. Per tant, pensem que als municipis que volen fer aquests creixements se'ls ha d'explicar que probablement no és el millor ni la més sostenible de les opcions.

Per tot això, nosaltres votem a favor de la proposta que avui es porta.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, a mi sincerament em preocupen les intervencions que he escoltat, i sobretot em preocupa la intervenció del senyor Ribas, i em preocupa el que vostès han estat venent aquest temps.

A veure, dins d'una activitat com són les relacions institucionals, també dels regidors, i en aquest cas dels portaveus dels grups, encara que estiguin a l'oposició i no estiguin al Govern, considero que també hi ha la de parlar amb els alcaldes d'altres municipis, en aquest cas, amb els tres alcaldes afectats pel que avui debatem. I, sincerament, els recomano que parlin amb l'alcalde de Sarrià, que els deixarà molt clar quina és la seva posició, que és la mateixa que la de l'alcalde de Salt i l'alcalde de Vilablareix, malgrat vostès s'encapritxin a intentar fer veure que aquí n'hi ha un que no ho veu clar i que va sol i n'hi ha dos que fan veure que s'entenen. Doncs no, són tres municipis, tres visions iguals, tres que demanen trama urbana consolidada amb Girona.

L'Ajuntament de Vilablareix tampoc l'ha passat pel Ple, senyor Ribas, la passa avui, no sé a quina hora tenen el Ple, però la passa avui. I el senyor Roger Torrent de l'Ajuntament de Sarrià té el Ple d'aquí a dues setmanes i, per tant, ell deu saber quan li toca passar la trama urbana consolidada. No vulguem manar tant, com per fins i tot, dir-li a l'alcalde de Sarrià quan ha de fer les coses, que és passar aquesta petició.

Per tant, primer punt: per què ens porten avui aquest punt a l'ordre del dia quan saben perfectament que l'hauran de portar dues vegades més? L'hauran de portar dues vegades, perquè quan l'Ajuntament de Vilablareix ho demani, vostès l'hauran de tornar a portar, i quan l'Ajuntament de Sarrià de Ter ho demani, vostès l'hauran de tornar a portar. Per què no s'esperen a portar-ho tot en un mateix? O és que tenen alguna cosa en contra de l'alcalde de Salt o el municipi de Salt? Els hi ho pregunto perquè em sorprèn, perquè l'acord té tres mesos, no sé si és que m'he descomptat, però del 16 de juny, tres mesos, és el 16 de setembre; per tant, hi hauria perfectament temps perquè vostès portessin aquest punt en el Ple del mes de setembre, en què segurament tindrien les peticions dels altres dos municipis. Llavors, potser, es veuria

massa clar que són tres municipis que volen tenir trama urbana consolidada amb Girona i no pas aquest c d'intentar fer una mica de màgia, que si un sí, però l'altre no, però no sé que. Paraules textuais seves. Vostè ho ha dit, Sarrià no, Sarrià sí. He parlat amb els tres alcaldes, per relacions institucionals, perquè volia saber el seu parer, la seva posició i què és el que realment demanaven.

I que demanin que el que ja tenen unir-ho a Girona, no veig que estiguem fent grans operacions urbanístiques, amb tota sinceritat. La senyora Plana, iestic totalment d'acord, deia, i és així, que ha de coexistir, hi ha d'haver-hi un equilibri entre el petit comerç i les grans superfícies. En aquests moments Girona pot seguir fent grans superfícies o mitjanes superfícies, altres municipis no.

El senyor Olòriz deia: - No pot semblar, que sembla, que volem perdre això de la paella pel mànec-, doncs senyor Olòriz, és la sensació que té el meu grup, és la sensació que té el meu grup que aquí només hi ha una por, i és deixar de controlar.

M'he llegit atentament del dret i del revés l'informe que justifica que diguem que no a Salt i la conclusió a la què arribo és que perdem el control. Volem liderar àrea urbana o volem imposar i controlar àrea urbana? Crec que aquesta és la qüestió. Per nosaltres vostè hauria de liderar, senyor Puigdemont; i no lidera i ho sap. A més sap perfectament que peticions de reunió n'ha tingut, que n'ha fet una i poques més, sap perfectament que li han dit i li han traslladat els alcaldes afectats que estan d'acord a parlar de tot i que si hi ha algun número de metres quadrats que vostè no veu bé o que té algun dubte o que té alguna por, que estan disposats a parlar-ne, a seure en una taula, a rectificar, a millorar, a dialogar, en definitiva, a dialogar i a consensuar, perquè vostè és l'alcalde de la capital i estan d'acord que lideri l'àrea urbana vostè. Però és que crec que a vostè no li interessa l'àrea urbana, bé, o li interessa amb Fornells, que aquesta també és una cosa que ens haurien d'explicar, perquè mentre diguem que no a Salt i a Vilablareix, que ja avancem que diem que no, i a Sarrià direm que ja veurem, què li direm quan ens ho digui, el senyor Ribas va a un mitjà de comunicació i diu - i, si no, ho farem amb Fornells- i es queda tan ample. Com si fer-ho amb Fornells no perjudiqués amb temes de grans superfícies al petit comerç de Girona, i que vostès avui vénen a defensar. Per què amb uns sí i amb altres no? No, amb tots, àrea urbana, amb tots. I si Fornells presenta una petició igual que ha presentat Salt, presentarà Vilablareix i presentarà Sarrià, doncs també l'hem de tenir en compte i també l'hem d'incloure. Àrea urbana, obrim la ment, no ens tanquem, no tinguem por a perdre el control, no tinguem por. I no arribem a dir que llavors ja res dependrà de nosaltres. El que es faci en terme municipal nostre dependrà de nosaltres, perquè el planejament urbanístic del nostre municipi depèn d'aquest Ple, no depèn del ple del municipi del costat. El municipi del costat anirà en funció del seu planejament.

Però el més bo de tot és que, a part, no és veritat que es perd el control ni que deixarem de saber què passa, d'entrada perquè els que han d'aprovar tota la trama urbana consolidada i, per tant, què es podrà fer, què no es podrà fer, quants metres quadrats d'espai comercial, quants metres quadrats no, és la direcció general de la Generalitat. Per tant, és la Generalitat finalment la que dirà si sí o si no, en quins termes i fins a quin punt.

I sincerament vostè va fer venir aquí l'alcalde de Sarrià, tots li varem donar el nostre suport, tots, i a més crec que ho varem fer de manera sincera. Si la primera possibilitat que té l'alcalde de Sarrià de demanar ajuda a Girona és que l'incorporem a la trama urbana consolidada, perquè si perd la Torras, si perd aquest sòl industrial i no troba una altra indústria que es col·loqui o que es vulgui instal·lar en aquesta zona, només tindrà una salvació que són els usos comercials, i vostè li denega? Sincerament, perquè va dir tot el que va dir el dia que va venir aquí el senyor alcalde de Sarrià? Crec que en aquest sentit, senyor Puigdemont, vostè hauria de ser molt més humil i dir als altres municipis que, i tant que es poden unir a Girona amb la trama urbana consolidada. Ara bé, que no xec en blanc, clar que no, però per això hi han els diàlegs, per això hi ha les taules de negociació, per això la gent pot seure i discutir, debatre i arribar a un consens, per això podem arribar a presentar un projecte de trama urbana

consolidada a la direcció general de la Generalitat, que és qui finalment ho ha d'aprovar, que hi estiguem tots d'acord.

Ara bé, tancar la porta, que és el que fan avui. El senyor Olòriz diu -tanquem la porta, però després parlem-. Sincerament, si ja tanquen la porta, potser que ja haguessin parlat posant, com ho deia el senyor Olòriz, - posem les coses en comú i treballem en comú-. Penso que això és el que ja s'hauria d'haver fet fins a dia d'avui i el que a mi em traslladen és que ells ho han intentat i no se n'han sortit. Bé, doncs no tanquem la porta, ja els ho dic i he començat la meva intervenció, per què passem avui aquest punt de l'ordre del dia quan teníem tres mesos, ens donava temps a fer-ho al setembre i podíem fer la dels tres municipis de manera conjunta? Tindríem una visió global molt millor, molt més clara. Deia el senyor Olòriz que li han donat planells, la planificació, però has d'anar-los ajuntant per veure clar com queda. Si haguéssim fet això amb la petició dels tres municipis a sobre la taula i, per tant, tinguéssim una idea global, segurament els ciutadans de Salt que ens estan mirant, els de Vilablareix i els de Sarrià, juntament amb els de Girona, i els de Sarrià, juntament amb els de Girona, entendrien que possiblement la trama urbana consolidada ben feta, ben consensuada, ben treballada i amb un lideratge de la ciutat de Girona és pas previ per tenir una àrea urbana com la que tots desitgem i per la qual tots sempre ens omplim la boca que hi treballem.

En aquest sentit, nosaltres no li donarem suport en aquest punt.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui manifesta, he de dir que comparteixo moltes de les coses que s'han dit fins ara i per part dels diferents grups. Hi ha una qüestió que crec que està molt i molt, diguem-ne, consensuada a nivell de tot Europa i és que és necessari per poder planificar correctament no només la mobilitat, la mobilitat també, però tot el que fa referència als elements estratègics del desenvolupament d'un territori, treballar no en termes municipals petits, sinó treballar tenint en compte àrees urbanes, àrees en les quals es produeix la mobilitat de les persones i les mercaderies i, per tant, estudiant la realitat del territori establint aquests espais que van més enllà, en el nostre cas, en el cas de Girona, del que seria el terme municipal.

Això fa molt de temps que ho diem i, de fet, quan en Josep Oliver va escriure aquest llibre que tots varem llegir i varem analitzar, "*De la «Gran Girona» a l'àrea urbana de Girona*" ja ho deia, crec que l'any 2000, no em voldria equivocar, però de llavors ençà ha anat plovent i hem anat fent diferents tasques i diferents feines, en aquest sentit, que totes han anat a dir: hem de treballar, hem de planificar conjuntament les coses, hem d'anar fent feina d'àrea urbana i això s'ha fet de diferents maneres i s'està fent arreu d'Europa de diferents maneres. En alguns països s'ha proposat l'agrupació de municipis, en altres països s'ha proposat crear organismes supralocals que fan aquesta feina. En el cas de França, aquí al costat mateix, doncs el que fa referència a l'àrea de Perpinyà, hi ha una d'aquestes "*agglomération*" que la legislació francesa preveu i treballen amb les "*agglomération*". Bé, és una manera de fer-ho que genera un ens, una institució, que gestiona la mobilitat, la gestió dels residus, la gestió dels serveis, diguem-ho així, que necessiten una planificació supralocal, també els serveis a les persones, etcètera.

Això en el cas de Girona és necessari i crec que tots ho varem dir, en el nostre programa electoral nosaltres ho portàvem, dèiem que el pacte per Girona, el pla estratègic que s'havia de fer s'havia de fer amb un àmbit supralocal i varem apostar i varem dir-ho molt durant la campanya i en varem parlar molt. L'equip de Govern també ho portava en el seu programa, deia que establirien un espai de cooperació i diàleg amb els municipis de tota l'àrea urbana en benefici de l'activitat econòmica, els serveis, l'eficiència, la multiplicació de potencialitats i que impulsarien un pacte d'àrea urbana que establís les bases d'una cooperació permanent, etcètera.

Per tant, no m'he dedicat a buscar tots els programes electorals, però almenys he mirat el que deia el programa de l'equip de Govern, el nostre el recordo perfectament

perquè el tinc molt interioritzat, perquè el varem redactar entre tots nosaltres, per tant, que això es necessita ho dèiem tots. No només ho dèiem tots, si no que ho va dir el «denostat», injustament «denostat» Govern tripartit, que l'any 2010, en el marc d'una estratègia de planificació a tot Catalunya, va aprovar el Pla director urbanístic de l'àrea urbana de Girona, que també ha estat molt «denostat» altres vegades per part de l'equip de govern, en canvi, aquesta vegada en l'informe que acompanya la proposta que ve al Ple es reivindica.

Bé, benvingut sigui, val més tard que mai i ens alegrem que finalment aquest pla director urbanístic de l'àrea urbana de Girona, que va elaborar la direcció general corresponent del Departament de Política Territorial, que va ser fruit d'uns treballs previs d'un gran urbanista que havia estat regidor d'aquest Ple, en Xavier Canosa, i que va ser fruit de la participació de molts dels agents de l'àrea urbana, ara avui es reivindica en aquest acord que ens porten al Ple. Ens n'alegrem, ens n'alegrem i gairebé els diria «benvinguts al club». Perquè tantes vegades amb tantes coses nosaltres hem trobat a faltar una reflexió d'àrea urbana, hem trobat a faltar la reivindicació del Pla director urbanístic quan parlàvem d'hospitals, el Pla director urbanístic preveia tres àrees hospitalàries a la zona de l'àrea urbana, la de Salt, la de Girona-Sarrià, allà on hi ha el Trueta, la de Fornells i, quan hem parlat d'hospitals, d'aquest tema no n'hem parlat, no hem parlat de què diu el Pla director urbanístic. Hem trobat a faltar la reflexió d'àrea urbana i la referència al Pla director urbanístic quan hem parlat de temes de mobilitat, de vials de viabilitat principal, l'hem trobat a faltar quan hem parlat de planificació ferroviària, quan hem parlat ara mateix d'incineració i de gestió de residus i, bé, ara reivindiquen i ens agrada que així ho facin i intentaré resumir-ho una miqueta, aquest Pla director urbanístic.

Però el que hem trobat a faltar molt és que al llarg d'aquests darrers tres anys en què vostès estan governant no s'ha fet un treball d'àrea urbana, no s'ha fet. Aquesta promesa que vostès feien en el seu programa electoral d'establir un espai de cooperació i diàleg, doncs no s'ha fet. I aquesta absència del lideratge de Girona segurament ha generat que avui arribi al Ple una proposta que nosaltres no desitjàriem que hagués arribat, no ens agrada gens que acabem aprovant que hem de dir que no a una proposta que ha fet un ajuntament veí i que faran dos ajuntaments veïns més que ens mereixen tot el respecte i que, per part nostra, no ens agrada dir que no.

No ens agrada dir que no, però també estem d'acord que això no es pot aprovar d'aquesta manera, perquè el que ens proposa l'Ajuntament de Salt no ha estat suficientment dialogat. L'única cosa és que per a nosaltres aquesta absència de diàleg segurament es deu al fet que Girona ha mancat a una obligació que té que és que com a ajuntament més gran de l'àrea urbana hauria de ser el que liderés aquest diàleg, el que liderés aquesta voluntat de tractar conjuntament tots aquests temes, alguns són actius i d'altres són passius, els ho deia el regidor, el Xavier Amores quan ha parlat de la incineradora, i s'han de tractar tots, no només uns o no només els altres. I si no rebutgéssim aquesta proposta que ens ve del Ple de Salt, doncs més n'estàriem tractant un.

Hem dubtat molt de si en absteníem o votàvem a favor d'aquesta proposta que ens porten. Li demanem una cosa: nosaltres estem disposats a votar a favor de la proposta que ens porten sempre que vostès es comprometin a immediatament iniciar i engegar aquest espai de diàleg amb la resta d'ajuntaments de l'àrea urbana. Si és així, crec que a la Junta de Portaveus vostè ens va dir que tenia aquesta disposició, nosaltres votarem a favor de la proposta que ens porten entenent que hi ha d'haver en aquest moment un inici i una acceleració d'aquesta feina que s'hauria d'haver fet abans, que per a nosaltres no s'ha fet suficientment i que és imprescindible que Girona hi tingui un paper de lideratge, però d'un lideratge generós i no només que incorpori aquests tres ajuntaments, sinó que incorpori els catorze municipis que en el Pla director urbanístic de l'àrea urbana de Girona estan considerats àrea urbana de Girona.

Per tant, aquests catorze municipis, que es veurien tots afectats per decisions com la que avui estem considerant, haurien d'estar presents en aquest espai de diàleg. Sí

aquest és el compromís de l'equip de Govern, nosaltres votarem a favor del punt que avui ens porten.

Intervé el Sr. Ribas, regidor portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, he intentat a la meua primera intervenció no generar un debat que comportés una confrontació amb els municipis que en el seu dia van consensuar una moció, recordem que és una moció, ho ha dit el senyor Olòriz, que entra de caràcter formal a l'Ajuntament de Girona, en què fa una petició molt concreta, que és poder accedir a la trama en virtut de la legislació vigent a la disposició transitòria de municipis de més de cinquanta mil habitants, doncs poder-s'hi adherir i, a partir d'aquí, configurar la seva trama.

Actualment ja no només es parla d'àrea urbana, es parla de zones estratègiques, d'àrees estratègiques, que amplien a més de setze inclús de municipis. És a dir, hi ha una configuració, que ho hem vist i el senyor Navarro ho ha dit fa un moment, que a vegades determinats *booms* comercials, de caràcter immobiliari, han defenestrat i han fet molt mal a determinades àrees. Llavors el que es pretén en el moment actual és que la configuració de qualsevol estratègia entre municipis propers sigui racionalitzada i vagi amb els principis que estableix l'informe i que s'ha portat avui a votació. És a dir, una coherència i que hi hagin uns principis realment equitatius entre totes les parts. Perquè si ens enlluernem fàcilment en qualsevol avanç de caràcter urbanístic i que això comporti també un avanç de caràcter comercial, evidentment pot generar realment greus perjudicis de cara al futur i potser qüestions que es veuen realment molt avantatges d'inici no ho acaben sent realment.

faria una pregunta com a àrea estratègica del voltant, ja que han tret el nom del municipi de Fornells de la Selva, com s'ha de sentir un municipi que té configurada una àrea totalment urbanitzada, totalment pagada, totalment a punt, veure com altres municipis van a configuració i a requalificació de terrenys rústics i ell es veu retardat amb aquest aspecte? I crec que el diàleg és de tots, és sumar el diàleg amb l'Ajuntament de Fornells, que va fer una cosa molt diferent, molt diferent que l'Ajuntament de Salt i Vilablareix, que és que va entrar una petició directament a la regidoria de planejament i d'urbanisme de la ciutat de Girona fent la proposta de començar a parlar i creació de la taula. I evidentment se li ha contestat que evidentment ens asseurem i començarem a parlar de configuració d'àrees. I també se li ha dit: «Però hem de convidar tots els altres municipis del voltant.» Perquè qualsevol acció que es dugui a terme amb planejament i amb configuració dels espais de tota les ciutats tindrà una afectació directa a totes i a cada una d'aquestes ciutats. I no podem començar a créixer en determinats punts obviant la realitat que ens envolta. Diguem-li àrea metropolitana, i ens n'emplenarem la boca i me l'emplenaré moltes vegades, o li diguem àrea estratègica, evidentment hem de caminar.

Per què es porta ara? Home, es porta ara perquè hi ha una petició d'un ajuntament i per respecte al mateix ajuntament que ens entra la petició reaccionem immediatament i en el següent Ple ho portem a debat. Per què hem d'esperar a setembre? Quina necessitat hi ha? Quina necessitat hi ha? Per fer-ho tot junt als altres municipis? No hi veig raó de ser, donem resposta immediata a un ajuntament que evidentment ens fa aquesta petició.

I només una puntualització: portem des de principi de legislatura treballant en configuració de mirar cap enfora i d'àrea metropolitana, el que passa és que abans hem hagut de cosir la ciutat, és a dir, hem hagut de pressionar barris al centre, del centre cap a fora, i necessitàvem cosir això abans de començar a parlar de coses enfora.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, intentaré ser breu, però és que un tema com aquest em preocupa que s'intentés tergiversar opinions i que algú volgués ser *adalió* dels municipis veïns, perquè els municipis veïns tenen els seus representants, i ho fan molt bé, i se saben defensar sols. A mi

m'agradaria, m'hauria agradat que la senyora Concepció Veray hagués estat a la comissió informativa d'urbanisme i m'hagués pogut explicar aquestes opinions, és així. I allà aparèixer la documentació i poder ella podria haver aportat documentació complementària que pot haver arribat a aquests alcaldes que diu que no s'ha dit el que és real, i això a mi m'ofèn. Perquè, ho torno a repetir, una decisió com aquesta intento fer-la de forma ponderada sabent que el dia després em trobaré amb gent que em demana responsabilitats. I, atenció, no solament els representants, on hi ha diner hi ha molta pressió i alguna cosa hauríem d'haver pres d'aquests trenta últims anys. On hi ha possibilitat de negoci, hi ha molta pressió i és per això que aprenent dels errors intentem crear una relació urbana, no, com ho diré, a veure, no genèrica, sinó concreta. L'únic que faltaria és que els diguessin que faríem un pla estratègic junt de tot, amb els deu mesos de les eleccions. Va, home, va!

En tot cas, sí que hem de respondre el concret que se'ns demana, que penso que sí, que tenim l'obligació de respondre el concret, però respondre sense pressions d'una mena, ni de l'altra, i mirant els interessos comuns. Si aquesta és la via, ens trobaran, tenint present que nosaltres som l'antítesi. És veritat, és a dir, el tema d'especulacions que genera riquesa i dóna molts llocs de treball i després desapareixen, d'això n'estem vacunats, però vacunats fins a dintre de tot.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, penso que, bé, tots els portaveus han fet intervencions molt interessants que escolto i analitzo des de diverses perspectives, perquè és una disciplina que m'apassiona, aquesta de l'ordenació territorial. Penso que vostè, senyora Veray, ha fet, és veritat, una intervenció molt plausible, molt pautada, molt coherent, però penso que una mica el senyor Olòriz l'ha desfet una mica.

En definitiva, nosaltres som dels que pensem que els municipis tenim dret a preservar la capacitat de preveure les necessitats comercials, diverses necessitats que tenim als nostres municipis. Això és l'autonomia municipal i això és un valor molt preuat per als municipis i per la mateixa democràcia, i ha de ser-hi. Ara bé, també és cert que l'àrea urbana s'ha de planificar amb visió de conjunt i això és un canvi de paradigma, és un canvi de paradigma, al nostre país no hi ha gaire tradició en aquest sentit. Precisament Oriol Nel·lo va fer molta feina en aquest sentit, li va dir va tocar gestionar una època molt difícil, on proliferaven els plans urbanístics com bolets a tot arreu; ja hem vist com han acabat en alguns llocs. Però penso que va traslladar el que en altres països amb molta més tradició en aquest sentit, com és França, ho va traslladar a Catalunya i ens va donar eines i instruments per començar a posar una mica d'ordre en tot plegat. Ara bé, això és un canvi de paradigma i és una transició que no és fàcil de fer, perquè això, les velles rivalitats municipals hi són.

Puc entendre que dos municipis veïns que es toquin, que tinguin certes rivalitats, que hi hagi una mira d'estira-i-arronsa, això es pot entendre, això en bona mesura és normal, de rivalitats entre ciutats n'hi ha a tot arreu. Saben allò famós que entre Girona i Barcelona hi ha rivalitat, que entre Donosti i Bilbao hi ha rivalitat, entre Sevilla i Màlaga n'hi ha, això és molt famós. Però no oblidem que qui vol planificar aquí són els *lobbies* i els *lobbies* tenen molta força i al final el que acaba passant és que planifiquen ells i això és el que és inacceptable. Només fer aquesta puntualització.

Fa ús de la paraula la senyora Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el que m'ofèn és vostè a mi. Primer de tot, no vaig venir a la Comissió d'Urbanisme per un tema de salut. Primer punt. Ja sé que últimament els agrada molt, tant a vostè com al senyor alcalde, criticar-me perquè no vinc, no vaig venir dilluns a les comissions, però, bé, que sàpiguen que vaig haver d'anar d'urgència per una lipotímia. Però, bé, sincerament no crec que el meu estat de salut sigui d'interès d'aquest plenari. Les persones que volien saber per la qual cosa no vaig assistir-hi i s'han preocupat per mi ho saben, perquè m'han trucat i personalment els he dit què és el que m'havia passat. Per tant, el que m'ofèn és, primer de tot, vostè a mi.

Segon, no he parlat per ningú ni he defensat ningú, he defensat una cosa que és el concepte d'àrea urbana i crec que aquest era el primer pas per realment demostrar que tots creiem i volem l'àrea urbana.

Segon punt. No li he de fer la feina, si vostè vol parlar amb els alcaldes, hi parla i si no vol, no hi parla, li he dit quan he entrat en aquest plenari que l'alcalde d'un d'aquests municipis avui l'ha estat trucant perquè el buscava i vostè m'ha contestat que li era igual, que ja sabia el que volia i que tampoc li hagués fet cas.

Per tant, escolti'm, en aquesta comissió que no vaig poder venir per raons de salut tampoc tenia simplement, ahir vaig dedicar ahir i tot avui a mirar-me l'expedient perquè l'informe que es dona en una Comissió d'Urbanisme no són els informes que hi han a l'expedient, sinó que s'ha d'anar a l'expedient i demanar els informes, els he demanat aquest matí i he parlat amb els alcaldes. Si vostè no ho ha volgut fer, doncs, escolti, és la seva responsabilitat. Ara, no em demani a mi que faci la feina i que vingui a una Comissió d'Urbanisme a explicar-li la informació que tinc, que tampoc la tenia, ja li avanço.

Ara bé, si vostè vol dialogar amb els alcaldes, ho fa; si no vol dialogar-hi, no hi dialoga. ho he fet perquè creia que un tema important i, hi insisteixo, ni defenso ningú, ni parlo en nom de ningú, defenso la idea d'àrea urbana, perquè crec que és bàsica. Aquest era el primer pas que podíem fer tots junts i hem estat incapaços de fer-lo. En aquest cas i en la nostra modesta opinió l'alcalde no ha sabut liderar l'àrea urbana de Girona, ho ha demostrat amb el que avui els demana, que és rebutjar la petició del municipi de Salt, com els demanarà que rebutgin la petició del municipi de Vilablareix i de Sarrià, quan arribin en aquest plenari.

Intervé la senyora Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, simplement per reclamar la resposta a la meva petició.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, que no hem acabat el torn i no prejutgi que no hem respost abans que no s'hagi acabat la ronda de portaveus.

Fa ús de la paraula la senyora Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui contesta, que d'acord. Per tant, em permetrà manifestar-me un cop m'hagi contestat la meva pregunta.

Intervé el senyor alcalde, dient-li a la senyora Bosch, quan li hagi contestat el senyor Ribas, però, en tot cas, fixin-se que vostès ara s'estaven interpel·lant i ara les interpel·lacions les admeto, segons i tercers torns per reargumentar quan encara no hi ha hagut la resposta del ponent, quan a mi m'agradaria dir algunes coses també.

Intervé la senyora Bosch, dient el següent, he sentit una intervenció del senyor Ribas i en la intervenció del senyor Ribas, després de la meva, en què havia formulat una pregunta a l'equip de govern, no he rebut resposta. Per tant, reclamo la resposta i dret a la rèplica en aquesta resposta, simplement, si m'ho permet, per poder acabar al posicionament del grup.

Fa ús de la paraula el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, que exposa, sí, en certa manera, potser no m'he explicat prou bé, he fet una diferenciació entre l'Ajuntament de Salt i l'Ajuntament, en aquest cas, de Fornells. Un ha presentat la moció, l'altre l'ha presentat per escrit, se li ha contestat afirmativament que ens asseurem, però també se li ha dit, ens d'asseure amb tots els municipis del voltant. Per tant, configurarem tot el municipi al voltant de Girona i anirem parlar amb tots ells, evidentment.

Intervé el senyor alcalde, dient, deixin-me fer, si us plau, unes reflexions, perquè aquest és un tema que no és d'ara, és un tema que ve de lluny. Cadascú defensa els

interessos legítims que cadascú vol defensar i creu honestament que defensa, no és més o menys legítim un argument pel fet que s'emboliqui o no amb el discurs d'àrea urbana, perquè no prejutja l'existència d'un discurs d'àrea urbana en sentit afirmatiu o negatiu d'una proposta que ens ve formulada d'una part.

Només demano, primer, a tots els portaveus un punt de prudència i de responsabilitat, perquè crec que hem de poder expressar lliurement l'opinió sense necessitat d'atiar confrontacions innecessàries i inexistents. I aquí hi ha hagut alguna intervenció i algun èmfasi que crec que ha fregat perillosament un àmbit que no ens hem de permetre per responsabilitat, perquè capitalitat i lideratge de capital es fa de moltes maneres, des del Govern i des de l'oposició, des del treball tècnic fins al treball de l'opinió pública. I en el passat, en aquest Govern i en anteriors, i en aquest hi ha exemples, i en el futur, hi continuarà havent espai d'acord i de concrecions d'aquesta voluntat compartida de treballar amb una realitat que és molt complexa, però que és una realitat reconeguda per tothom. Punt número u.

Punt número dos. no diré moltes de les coses que podria dir ara perquè vull ser fidel a aquest compromís que m'he autoimposat en aquest debat en aquest assumpte des de fa molts de mesos. Per tant, no desvetllaré coses que farien envermellir alguna portaveu, que en 24-48 hores s'ha format opinió, i no ho faré, i poder farien envermellir algun alcalde, i no ho faré. sé el que he fet, el que he dit i el que he ofert. I si algun dels alcaldes aposta per una línia que em sembla que no és l'adequada, per un interès general de mantenir un espai transversal, de diàleg i d'acords futurs no entraré en un pim-pam-pum com sembla que els agrada a alguns de vostès o a alguna de vostès, no hi entraré i recomano, si us plau, que el debat es faci en els termes de màxima responsabilitat, com crec que ha estat així, la maria dels portaveus han observat.

He formulat la proposta explícita, i això sí que ho puc desvetllar perquè ho he dit públicament i ho he dit no només als alcaldes, ho he dit també a altres membres interessats en aquest assumpte. He formulat la proposta als alcaldes que si hem de parlar en la línia del que deia el senyor Joan Olòriz d'una cosa concreta que és bona per al conjunt de l'àrea urbana i que potser no hi pot cabre a Girona per les circumstàncies que siguin, naturalment no només no posarem pals a les rodes, sinó que l'estudiarem amb l'entusiasme que allò, si és beneficiós per al conjunt, es faci. Li he de dir que no he obtingut resposta a aquesta petició, no he obtingut resposta. En canvi, sí que li puc dir i vostè, senyora Veray, que diu que ha fet tan bé la feina, li recomano que parli amb la PIMEC, que parli amb la cambra de comerç, que parli amb les associacions de comerciants no només de Girona, que amplii el seu ventall de contactes a tots aquells actors territorials i no territorials, sinó sectorials, que poden veure's afectats o seriosament compromesos per una decisió d'aquesta envergadura. I, un cop es conformi l'opinió de tot aquest conjunt, crec que madurarà una mica més la seva posició o menys, matisarà una mica més la seva vehemència.

I, finalment, no parlem en el buit sobre aquesta qüestió, avui no és només un rebuig a una proposta, per cert, no consensuada, d'unificar trames urbanes consolidades, perquè és evident, vostè ho ha dit molt bé, senyora Veray: quin mal fa que ajuntem dues trames urbanes que ja són existents? Si no fa cap mal, tampoc deu fer cap bé aprovar-ho, perquè no canviarem pas res. La pregunta que ens hem de fer és: i això per fer què? I quan a la ciutat de Girona se li explica el per fer què, i aquest per fer què, cregui'm, no la veig a vostè defensant-lo, sincerament, és quan hem de ser més prudents que mai. I només impera un principi de prudència en aquesta votació. No hi ha un principi de rebuig a res, i ho saben els alcaldes, i ho saben altres actors que si es tracta d'asseure'ns perquè a l'àrea urbana hi hagi una implantació d'un element determinat que jutgem col·lectivament que és positiu per al conjunt del model social, econòmic, comercial de la ciutat, estem absolutament disposats a asseure'ns i Girona no serà un obstacle per al progrés econòmic o per a la superació de la crisi d'algun d'aquests espais, sempre que naturalment això casi amb els interessos generals d'un

bé a protegir, que és la realitat existent. Això és possible, i tant, i en això ens mantenim, i avui no estem tancant cap porta a ningú.

El que diem, com li ha dit molt bé el senyor Ribas, perquè ens hem assegut també amb molts alcaldes, és que mirem d'identificar exactament de què estem parlant, perquè?, i amb això tenia molta raó el senyor Olòriz, venim d'unes èpoques que n'hauríem d'aprendre. És a dir, planificar, diguem-ne, a la carta, així, pel que pugui ser, a mi em fa l'efecte que aquest temps ha passat. Si hi ha una petició concreta o hem d'anar cap a una inversió concreta, o hem d'anar a canviar, ja ho hem fet algunes vegades en aquest Ajuntament quan hem hagut d'encabir projectes empresarials que requerien alguna modificació urbanística, ho hem fet. I si està justificat, podem defensar que es torni a fer. Però, creguin-me, les figures urbanístiques que intervenen en aquest assumpte ens recomanen molta prudència. I és objectivament cert que Girona ha de poder mantenir una clau en la determinació del conjunt de desenvolupament comercial de l'àrea urbana, perquè l'afecta més que a ningú. I no m'és una garantia que aquest control el tingui la Generalitat, no ho és, l'ha de mantenir la ciutat de Girona, que és el que diu la llei, i estem fent una cosa absolutament d'acord amb la llei. Per tant, als debats poden ser-hi tots, demano que no es faci molt dramatisme intentant preservar al màxim el respecte per als interessos legítims de cadascú, també els de l'Ajuntament de Girona, o els que ens sembla que defensem la marxa de l'Ajuntament de Girona, i amb l'obertura al diàleg permanent, no l'hem negat mai i el reitero.

Per tant, una de les feines que vostè demanava, senyora Bosch, ja l'hem feta, la vaig fer el mateix moment que a mi se'm planteja la possibilitat d'ampliar la TUC. Vaig dir - Escolta'm, per a determinats projectes, no; per a un projecte concret important, rellevant, parlem-ne, disposat- I ho he dit a tots els alcaldes, a tots, els que signen mocions i els que encara no l'han signat ni l'han aprovat, a tots. I en el cas de Sarrià em permeto dir-li que amb més èmfasi que mai. I la conversa amb l'alcalde de Sarrià me la quedo per a mi, i no crec que n'hàgiu de fer un espectacle de tot això.

El que els demano és que hem portat a aprovació aquest acord, perquè quedi clar que ningú es creï enganys i evitem terrenys d'especulació, quina és la posició de l'Ajuntament de Girona. I això no tanca la porta a la negociació en l'àmbit de l'àrea urbana de projectes concrets que ens puguin a tots col·lectivament semblar positius en el saldo final de guany i pèrdua, que òbviament tot té unes conseqüències, i planificar sobre els criteris que la realitat ha marcat ja com a obsolets, crec que no estaríem fent un bon servei a la ciutadania. I probablement, si avui votéssim tots que endavant, les conseqüències tampoc les veuríem a curt termini, no veuríem res i potser algú podria dir que per què fèiem tants escarafalls si finalment han passat tres anys o dos i no ha passat res, però a llarg termini o a mitjà termini, crec que hi hauria un punt d'inflexió que tenim l'obligació de mirar-lo avui, hi insisteixo, amb molta prudència sense prejutjar res més.

Dit això, passaríem a la votació.

Intervé la senyora Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui expressa, es que no m'ha contestat la pregunta, si m'ho permet. No la dec haver formulat correctament, perquè el que vostè m'ha respost ara, i això té impacte perquè nosaltres votarem una cosa o una altra en funció de la seva resposta, per això li demano torn, és si vostès estan disposats a obrir una taula no només per tractar aquest tema concret, sinó per tractar del desenvolupament del Pla director urbanístic de l'àrea urbana de Girona amb els catorze municipis que en formen part, és a dir, el treball d'àrea urbana. El treball d'àrea urbana que vostès es comprometen –també vostès en el seu programa– a començar-lo, i aquest tema s'ha de tractar òbviament, però se n'han de tractar d'altres. li preguntava si estan disposats a fer el treball d'àrea urbana, a començar el treball d'àrea urbana o no, i no en el sentit de parlar unilateral o bilateralment un a un amb els municipis, sinó d'obrir una taula de treball, la que vostès crec que preveien quan deien que establirien un espai de cooperació i diàleg amb els municipis, per poder treballar

aquests temes d'àrea urbana. La meua pregunta, no sé si l'he formulat ara amb prou concreció, és aquesta.

Intervé la senyora Veray, portaveu del grup municipal del PPC, dient, no he parlat de feina ben feta, li dic que crec que vostè no ha liderat el que hauria d'haver liderat i, per tant, he parlat amb els alcaldes que era avui el que vostè ens portava aquí en aquest plenari i els que vindran seguidament. I si considerés que la feina l'he feta tota bé i que vostè ho ha fet tot malament, li votaria en contra; simplement li he dit que no li donava suport, per tant, m'hi abstindré. Per tant, en aquest sentit, ja li he dit i li insisteixo: no és un xec en blanc, hi estic d'acord, però que se n'ha de parlar, sí, i tancant la porta com vostè tanca avui no ho és la manera de parlar-ne.

I dues coses molt ràpides. Vostè sempre té gran vehemència però després amb altres coses és bastant lax i deixa fins i tot que s'insulti i es falti al respecte en aquest plenari, i sap perfectament per què li dic.

I, segona cosa, en quaranta-vuit hores no m'he creat opinió, fa molt de temps que estic parlant amb aquests alcaldes. Ara, sí que només tinc quaranta-vuit hores per poder consultar l'expedient, que és el temps que em dóna aquest equip de Govern per poder veure de què va el Ple.

Intervé el senyor Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, manifestar l'agraïment a aquells que realment s'han pogut asseure i amb aquella paciència que pertocaria amb un tema tan complex com aquest, doncs no intentar, com deia l'alcalde fa un moment, posar pals a les rodes en el camí, sinó senzillament ser capaços de poder respirar amb tranquil·litat i valorar les coses amb una perspectiva una mica diferent. Senzillament segueixo opinant que per a mi l'àrea –i ho deia el nostre programa electoral– és molt important i evidentment en aquest sentit seguirem treballant

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, només per aclarir-li-ho, senyora Bosch, nosaltres el que hem pensat quan hem parlat amb alguns alcaldes i amb la resposta de l'alcalde de Fornells de crear un espai, ho hem fet en aquells ajuntaments que són directament, estan directament concernits en la possibilitat d'ampliació de la TUC, i és aquí on ara estem circumscriuim el debat que és on crec que s'ha de circumscriure, que sincerament vol dir Sarrià, vol dir Fornells, vol dir Vilablareix, vol dir Salt, vol dir Quart, vol dir Sant Gregori, vol dir això. Perquè crec que si ho hem de mirar, si aquesta és una opció que l'hem de mirar, l'hem de mirar des d'aquest punt de vista i hem de treballar-ho conjuntament per intentar que tot el conjunt, si és que n'ha de resultar una fotografia diferent, surti el més equilibrat possible, també des del punt de vista d'implantació de superfícies i des del punt de vista social, perquè potser efectivament fa uns mesos no teníem una realitat a Sarrià que ara l'hi tenim i això obre unes portes i l'hem de contemplar.

Per tant, el que estem oferint és aquest marc de diàleg, que és una manera de dir que no ens agraden els conjunts a mida, els vestits a mida, per intentar encaixar sota l'excusa benaurada del discurs de l'àrea urbana alguna cosa que ja poder s'ha cuinat abans que existís el discurs d'àrea urbana. Per tant, diríem, no, comencem des de zero, parlem-ho, hi ha un interès acreditat d'algú de venir a l'àrea urbana de Girona a fer què? Doncs parlem-ne i que puguem, ja que la llei atorga a Girona la possibilitat de tenir la responsabilitat de decidir o no, exercim-la, dic això. No que pel fet que, com que ve de l'àrea urbana, ja hem d'acceptar perquè és que si no serem acusats de no tenir discurs d'àrea urbana. No, la llei ens dóna aquesta responsabilitat, exercim-la amb responsabilitat; crec que ho estem fent tots aquí. I si aquí ens trobem els diferents municipis que potencialment podem consolidar la trama urbana, millor. També estem mirant què està passant en altres realitats de Catalunya, això ho estem mirant amb molta atenció, què estan fent altres ciutats en el cas de Girona amb les TUC respectives. I, per tant, el que fem s'està fent al conjunt del país. I em sembla que no

desvetllo res que no pugui ser entès des d'aquest punt de vista, tot inspirat en un principi de màxima prudència.

No sé si això li respon la pregunta, en el cas concret que portem avui a aprovació. No estem aprofitant que ara l'Ajuntament de Salt presenta una moció, dir, doncs ara farem, diguem-ne, un pla estratègic metropolità o una taula amb els catorze municipis de l'àrea urbana, que no dic pas que no s'hagi de fer. El que dic que en aquest cas que ens ocupa l'espai de treball crec que és aquest diàleg amb els municipis que són ben bé veïns, amb els quals hi ha la possibilitat d'ampliar la trama urbana consolidada, és això el que li diu el regidor Ribas i el que, de fet, proposem als alcaldes.

Intervé la senyora Bosch, manifestant que, parla de relació bilateral o conjunta? Això és el que no entenc. Parlarà d'un en un o hi haurà una taula?

Intervé el Sr. Alcalde, contestant-li, de les dues maneres, però, vaja, em sembla que la metodologia no l'hem de desvetllar ara, però hi haurà moments que s'haurà de parlar bilateralment i hi haurà moments que s'haurà de parlar col·lectivament, però estem encara, diguem-ne, a l'inici d'una proposta, no sé si tot el que s'ha fet, s'ha fet bé, perquè trobar-nos amb coses prejudicades o coses ja prefetes, la veritat és que el paper de Girona, cregui'm, vostè al meu lloc faria el mateix, ja li avanço.

I, per tant, només demano que aquest és un debat que tots plegats el tinguem amb la màxima cura i responsabilitat per ni ferir susceptibilitats, ni deslegitimar les opcions legítimes de cadascú. És clar que Salt té tot el dret del món, i Vilablareix, i Sarrià, a fer les propostes que vulguin, només faltaria. I tenim el deure d'escoltar-les molt bé, tots, i al revés també. crec que també Salt, Vilablareix, Sarrià saben que les nostres posicions són legítimes i tenen el deure d'escoltar-les molt bé. I és en aquest deure mutu que trobarem els espais de diàleg que poden arribar a acords o no, no ho prejudicem tampoc, però que la voluntat hi és i estic convençut que si els alcaldes, vostès hi parlen sovint, acabaran també entenent que aquesta és la posició compartida. Per tant, si li sembla, parem ja el debat.

Intervé la senyora Bosch, exposant que, hi ha un punt concret que l'informe recull, si m'ho permet, que és el següent, vostè diu en l'informe «la realitat d'àrea urbana no té empara legal ni institucions que la gestionin». Aquestes meves preguntes van només en el sentit de dir: vostès volen, no hi ha res que impedeixi que es comencin a treballar espais d'institucions futures que la gestionin, no hi ha res que ho impedeixi, hi han figures diverses, hi han mancomunitats, hi han figures i existeixen, res impedeix que això s'hi pugui avançar.

La nostra voluntat és saber si vostè té voluntat que això vagi avançant i si ho farà i ho farà activament o simplement resoldrem aquest problema per ara i tot allò que vostès deien en el programa i que nosaltres dèiem en el programa i que, per tant, és un element que se suposa que ens interessa a tots i és que s'avanci en el fet que existeixin aquests instruments de què parla l'informe, que estan a l'expedient, no m'ho invento, l'informe que fa el tècnic diu «la realitat d'àrea urbana no té empara legal ni institucions que la gestionin» i aquest és un dels elements que li porta a fer la proposta de rebutjar la proposta de l'Ajuntament de Salt.

Per tant, no és un tema menor, d'aquí la meva insistència, perquè no és un tema menor, no és un tema de metodologia, és un tema de dir: hi ha voluntat d'avançar en el fet que Girona exerceixi una funció de lideratge no només amb la TUC, sinó amb la TUC i amb altres elements. I n'hem parlat de diversos avui en el Ple, hem parlat de l'aeroport, hem parlat de la incineradora, hem parlat de la gestió dels residus, hem parlat de molts temes que només tenen sentit mirar-los en el futur si el que volem és pensar el futur de la ciutat i de l'àrea urbana i no anar passant i anar saltant tanques i tenir una política de qui dies passa anys empeny, només es poden fer si es fan d'àrea urbana i la nostra voluntat és que Girona tingui aquesta ambició de futur no només pròpia, sinó de tota l'àrea urbana. I aquest és un punt de l'ordre del dia que ens ha suscitat, com tantes altres vegades, aquesta necessitat.

Per això la pregunta, que no és capciosa ni malintencionada, és una pregunta que el que intenta saber és: vostès tenen la voluntat de liderar, d'exercir aquest paper des de Girona i ho faran o ens demanen que saltem aquesta tanca d'avui, qui dies passa anys empeny i ja ho anirem arreglant parlant d'un en un? La voluntat nostra és saber quina és aquesta, què van a fer. I quan sapiguem què van a fer, ens podrem posicionar amb una votació, que ja entenc que és limitada, però ens abstenim i no volem participar amb un anar tapant forats o volem votar a favor i volem que això vagi endavant amb una voluntat més àmplia, més ambiciosa i amb més futur.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, no sé si vostè està dient que aprofitem ara que parlem d'una cosa molt concreta per fer un compromís de, no sé si era exactament això. No hi ha ningú en aquest Ple que no tingui la voluntat de treballar conjuntament en la creació d'àrea urbana. Si la creació d'àrea urbana a la llarga ha de portar la creació d'una mancomunitat, d'un consorci o de la figura que la llei prevegi, crec que això ho dirà el temps, no depèn de la voluntat. La voluntat crec que hi és per a tothom, perquè, si no, no parlaríem de molts debats amb el compromís que ho estem fent.

Avui portem a aprovació una cosa molt concreta que està perfectament acreditada i que em sembla que està perfectament argumentada, i que porta associada, com li ha dit el regidor Ribas, i li torno a reiterar, una voluntat de treballar conjuntament en el territori de l'àrea urbana. No em faci dir si això necessitem una mancomunitat o hem de fer un pla estratègic, no m'ho faci dir, perquè crec que això és passar moltes pantalles de cop. Ara en toca una que és més senzilla que la tenim a l'abast, que és: estem disposats que això no sigui un tancament de porta i recollir i ajudar l'Ajuntament de Girona a emprendre aquest lideratge perquè hi hagi un diàleg col·lectiu de tots els municipis TUC de la ciutat, sí o no? És això, la primera resposta que ens hem de preguntar és aquesta, o si no és que sí, passem a la votació i acabem aquesta discussió, perquè em sembla que els elements per a la discussió d'aquesta proposta han estat ja més que clars.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CIU, PSC, CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit, senyor Carles Bonaventura Cabanes i quatre abstencions dels grups municipals PPC, el regidor no adscrit, senyor Carlos Palomares Safarrés i la regidora no adscrita, senyora Glòria Plana Yanes.

16. Aprovar inicialment la Modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 51-PA 89 l'Aurora.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta.

En sessió plenària del dia 14 de gener de 2013, es va adoptar acord d'aprovació de l'avanç de la modificació puntual del text refós del PGOU núm. 51 de delimitació del Pla Especial l'Aurora, així com sol·licitar a l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació (OTAA) dels Serveis Territorials de Girona, del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, el document de referència.

La motivació de l'esmentat avanç queda explicitada en el propi document objecte d'aprovació i en l'informe jurídic que consta a l'expedient.

No obstant l'anterior, s'ha considerat convenient modificar l'àmbit objecte de l'avanç, pels motius que consten en la memòria de la modificació que es preveu aprovar inicialment redactada pels serveis tècnics municipals, previ encàrrec, que es concreta en la voluntat de reconduir els canvis urbanístics del sector, al llarg dels dotze anys que han transcorregut des de l'aprovació del vigent pla general, per a garantir la viabilitat del planejament, i millorar l'entorn de l'àmbit objecte d'actuació.

Vist l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

“Primer.- SUSPENDRE la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, pel termini d'un any, dins l'àmbit afectat per la present modificació del PGOU núm. 51, delimitat gràficament en el plànol d'àmbit obrant a l'expedient, de conformitat amb el que disposen els articles 73 i 74 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Segon.- Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 51 - PA 89 l'Aurora, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 febrer.

Tercer.- Sotmetre l'expedient a informació pública, pel termini d'un mes, prorrogable per un altre mes, d'acord amb el que estableix la disposició addicional desena del DL 1/2010, de 3 d'agost, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i en la premsa local; i sol·licitar els informes sectorials corresponents.”

Exposa el senyor alcalde que aquest punt queda retirat tal i com es va acordar a la Junta de Portaveus.

(Es fa una pausa de cinc minuts i es reprèn la sessió).

MOCIONS ENTITATS CIUTADANES:

17. Moció que presenta l'entitat FAPAC contra la Llei d'Educació LOMCE.

Atès que l'aprovació de la Llei d'educació (LOMCE) suposa, entre d'altres coses:

- * Obrir la porta a la privatització de l'educació pública.
- * Atacar el model d'immersió escolar vigent a Catalunya, un model d'èxit des de fa 30 anys, i menystenir el català qualificant-lo d'assignatura "específica".
- * Centralitzar i espanyolitzar el sistema educatiu.
- * Obrir la porta a una selecció prematura entre els alumnes.
- * Recuperar l'obligació de què les famílies hagin de triar entre l'assignatura de religió catòlica i una altra assignatura que s'anomenarà "Valores Sociales y Cívicos". Això suposa una greu vulneració del què el Tribunal Suprem ha establert reconeixent el dret dels alumnes a no haver de fer una alternativa concreta a l'assignatura de religió.
- * Atemptar contra el dret de participació democràtica de famílies, alumnes i professorat en el govern del centre. Converteix el consell escolar en un òrgan consultiu sense cap capacitat decisòria.

Per tots aquests motius, proposem els següents acords:

Que el Consell Plenari de l'Ajuntament de Girona considera que la nova Llei d'educació (LOMCE) del ministre Wert és inacceptable perquè proposa una contrareforma educativa retrògrada, recentralitzadora i inútil que vulnera les competències en matèria d'educació recollides en l'Estatut d'Autonomia i la Llei d'Educació de Catalunya (LEC).

Que el Consell Plenari de l'Ajuntament de Girona manifesta que donarà suport a la comunitat educativa del districte en totes aquelles accions de caràcter reivindicatiu, i pacífic, i de desobediència a la LOMCE que tinguin per objectiu garantir l'educació pública, de qualitat i en català.

Llegit per la secretària l'enunciat de la proposta i per a la seva defensa l'alcalde demana que el senyor Lluís Pi, en representació de la FAPAC, es personi i l'informa que disposarà de cinc minuts. Acabada aquesta exposició, els grups intervindran per

posicionar-se, després vostè podrà fer un petit torn de rèplica als grups abans de passar a la votació. Molt benvingut.

Pren la paraula el Sr. Lluís Pi, en representació de la FAPAC, qui exposa, bona nit, senyors regidors i senyores regidores, no sé si a aquesta hora sóc prou capaç de defensar gaire coses, però ho intentarem. Vinc aquí en representació de FAPAC i de totes les AMPA de la ciutat per presentar-los aquesta moció de rebuig contra la LOMCE, perquè els pares pensem que no ens podem quedar de braços plegats davant un atac tan fort contra el nostre model educatiu.

Avui estem a 14 de juliol o poder quasi 15, ja, i dintre de dos mesos justos comença un nou curs escolar, però aquest no serà un curs normal, perquè és el que s'inicia la implementació de la LOMCE i els pares estem molt preocupats per com afectarà això els nostres fills i també com influirà en la societat en què els tocarà viure. Per això venim a demanar el suport a aquest Ajuntament en contra d'aquesta llei.

Des de FAPAC i des de la maria d'AMPA de Catalunya sempre hem defensat una escola catalana, de qualitat, integradora, laica, democràtica, participativa, inclusiva i equitativa, i tot això que pot semblar molt retòric no ho és gens, perquè són característiques molt importants a la nostra escola i per les quals s'ha treballat molt els últims anys. Però totes aquestes característiques són totalment el contrari del full de ruta de la LOMCE i dels objectius que persegueix aquesta llei, i no ho diem nosaltres, que no som professionals d'ensenyament, ho diuen la gran maria dels professionals que es dediquen a ensenyament.

Per què rebutgem, doncs, la LOMCE com a pares i, per tant, també com a representants de la societat dintre de les escoles en aquests moments? Doncs, en primer lloc, perquè és una llei feta sense cap tipus de consens, és rebutjada per totes les forces polítiques de l'oposició que ja han dit que la derogaran quan el PP no tingui maria absoluta, és una llei rebutjada per tots els sindicats i associacions de professionals de l'ensenyament, és una llei rebutjada per totes les associacions de pares, és la llei rebutjada per totes les comunitats autònomes que no són del propi partit que la impulsa, poques vegades crec que una llei ha tingut un grau de consens en contra tan ampli. Com es pot fer una llei d'educació en aquestes condicions, quan una llei d'educació hauria de tenir precisament obligatòriament un consens molt ampli? Perquè, si no, el resultat és el que tenim, que en els últims quaranta anys portem set lleis d'educació diferents. Els països que tenen uns bons resultats acadèmics una de les característiques essencials és que tenen una estabilitat i un consens molt ampli respecte al sistema educatiu.

I un segon motiu pel qual rebutgem la LOMCE és perquè és una llei feta amb criteris polítics i no amb criteris professionals, està feta amb uns criteris polítics molt clars i totalment d'esquenes als professionals de l'educació sense tenir-los en compte per res ni demanar-los opinió a ningú.

Evidentment no puc estendre'm explicant tots els múltiples aspectes de la llei amb els quals no estem d'acord, perquè cinc minuts no donen per tant, però sí que vull citar, només citar, els principals aspectes que pensem que ataquen el nostre model d'escola, perquè sovint es parla només d'algun d'aquests aspectes i això en tapa d'altres que també són importants. I moltes d'aquestes opinions evidentment les fem en base a l'opinió qualificada dels professionals de l'ensenyament, no només dels pares.

Un primer tema molt important evidentment és el fet que la LOMCE ataca el model d'immersió lingüística de Catalunya. És molt important d'aquest tema, se n'ha parlat, però és que és molt important. El model d'immersió lingüística és un model que ha fet no només possible la supervivència del català en aquests moments a la societat catalana, sinó que també ha treballat molt, ha aconseguit molt la integració dels nous nadius sense distingir si a casa seva es parla català, castellà, romanès o qualsevol de les cent setanta llengües que es parlen avui dia a les escoles catalanes. I, a més a

més, tots els nens catalans acaben la seva etapa educativa sabent català, castellà i anglès. Per tant, la immersió lingüística, en aquest sentit, ha aconseguit moltes coses. Però hi han altres punts que també voldria citar com a importants, com el fet que la LOMCE afavoreix la privatització del centre i el sistema educatiu. Amb la LOMCE les administracions ja no estan obligades a oferir places públiques suficients, només places suficients, i l'educació deixa de ser un dret i passa a ser un servei que es compra i es ven, hi han uns agents que venen i uns beneficiaris que compren, amb terminologia totalment de mercat.

Un altre aspecte important és la recentralització total del sistema educatiu, el control total dels continguts i de les proves per part de l'Estat, traient moltes d'aquestes potestats a la Generalitat. Un altre punt, que promou l'exclusió social i la segregació per capacitats, per possibilitats econòmiques, per sexe i per llengua. Un altre, que torna la religió a les aules, la qual torna a ser assignatura avaluable i obliga a escollir una alternativa amb continguts no polèmics. Un altre, que es blinden els concerts econòmics, inclosos els que segreguen per sexe, contradient així les mateixes sentències del Tribunal Suprem. Un altre aspecte que podríem dir, que limita la participació de les famílies, dels docents i dels mateixos ajuntaments en l'educació.

Per acabar podríem citar breument que també és una llei que defensa un model de societat competitiva i mercantilista que intenta inculcar aquesta llei, que defensa un rànquing de centres que el que fa és promoure la competència entre centres i no la col·laboració, que defensa un model pedagògic basat únicament en exàmens i no en coneixements, i també podríem parlar de la incidència econòmica que té per a les famílies el tema aquest de la LOMCE.

I com que el temps ja s'ha acabat, acabo només demanant-los l'aprovació de la moció, per una banda, per deixar clara la posició de l'Ajuntament de Girona de rebuig a la LOMCE, també per expressar el suport des d'aquest Ajuntament a les accions que es puguin emprendre a les escoles de la nostra ciutat per mostrar el rebuig clar i contundent de tota la comunitat educativa –pares, alumnes i professors– en aquesta llei. I finalment perquè arribi a la conselleria, des dels diferents àmbits possibles, l'opinió generalitzada que no caldria aplicar aquesta llei a Catalunya, quan ja tenim la nostra pròpia llei d'educació.

Intervé la senyora Plana, regidora no adscrita, qui manifesta, en primer lloc, agrair al senyor Lluís Pi i a tota la FAPAC la presentació d'aquesta moció en aquest Ple. L'educació és l'instrument per aconseguir la igualtat d'oportunitats real entre totes les persones, per això cal una educació gratuïta en totes les etapes de la vida des de l'escola bressol fins a la universitat i fins i tot després també. Cal treballar per un sistema educatiu que garanteixi l'equitat i l'excel·lència per a tothom i, per tant, en aquest sentit, és una prioritat que cal esmerçar-hi recursos i fer una bona previsió de futur. És bàsic treballar tots a la una per aconseguir un model educatiu de progrés, en el qual es reclami l'educació com un dret universal, inclusiu i laic, que es blindi la immersió lingüística, que s'eviti la segregació escolar i que la gestió dels centres sigui democràtica.

L'escola catalana i la immersió lingüística han estat una política de consens a Catalunya i un factor d'integració per a la ciutadania catalana de qualsevol origen. En aquest sentit, no s'ha de permetre la fractura social que pot suposar la LOMCE al permetre llengües vehiculars diferents reduint el pes del català al sistema educatiu. Aquesta llei no promou la formació del professorat i del conjunt de la comunitat educativa, ni la investigació, ni la transferència del coneixement, diferencia els centres educatius públics i privats concertats, fet que allunyarà els infants i els ves de la igualtat d'oportunitats, factor bàsic del model educatiu. Així mateix es limita la capacitat de cada territori de definir continguts, cosa que farà que no es pugui fer la definició que cal a cada realitat.

Com deia, l'escola catalana ha estat una política de consens, cosa que s'ha passat per alt també pel Govern de l'Estat, que ha aprovat aquest text sense comptar amb el

consens de la comunitat educativa, ni amb els agents socials, ni amb els governs autonòmics, ni locals, ni tampoc amb els partits de l'oposició. Sense la millor educació, el futur que ens espera és molt qüestionable. És per això que dono ple suport a la vostra moció, us encoratjo a seguir treballant amb tots els **actors** del sistema educatiu per aconseguir garantir una educació pública de qualitat i en català. Em poso a la vostra disposició pel que calgui.

Intervé el senyor Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, també agrair a la FAPAC la seva presència avui en el plenari gironí i encoratjar-la perquè continuï treballant en la defensa del model educatiu català. I, en segon lloc, dir ja d'entrada que donarem el nostre suport a la moció, amb la qual des de Reagrupament compartim el cent per cent.

Crec que la intenció del Govern espanyol amb la LOMCE s'expressa clarament en el tercer punt de l'exposició de motius del text de la moció, concretament en el que diu «centralitzar i espanyolitzar el sistema educatiu». Aquest, des del nostre punt de vista, és el primer objectiu del Govern del Partit Popular, el qual no se centra només en el model educatiu, sinó en tots els àmbits. El PP vol convertir la nació catalana en una regió espanyola més sense identitat pròpia i no estalvia esforços per aconseguir-ho. En aquest sentit, i com sempre es diu cada divendres a la roda de premsa del Consell de Ministres, tenim coneixement d'una decisió que atempta contra l'autogovern català, una més.

Aquesta política centralitzadora del nacionalisme espanyol que representa el Partit Popular pot tenir en l'àmbit de l'educació conseqüències devastadores si no l'aturem a temps, ja que atempta contra el model d'escola catalana tant pel que fa a la llengua com als continguts i significa un pas enrere inacceptable al qual hem de fer front des de Catalunya, des de la unitat del sector de l'ensenyament i des de la unitat també de tot el país.

Malauradament ja hem vist quin és el model educatiu i el model lingüístic del Partit Popular, aquells que aplica allà on governa a dins del territori dels Països Catalans, un model que també li agradaria imposar al Principat de Catalunya i que cal combatre amb totes les nostres forces.

Per acabar, la llei d'educació del ministre Wert amenaça el nostre model educatiu, un model integrador i que no segrega per raó de llengua i, a més a més, vulnera les competències que en matèria educativa té el Govern de la Generalitat. Per tant, des de la nostra formació, no tan sols donarem suport a la moció, sinó que fem una crida a la desobediència contra la imposició d'aquesta llei clarament anticatalana.

Intervé el senyor Palomares, regidor no adscrit, qui explica, donar les gràcies al senyor Pi i a la FAPAC per la seva intervenció. Vagi per endavant el meu vot favorable. No m'estendré, només ratificar i afegir-me a tot el que ha dit vostè i també em poso a la seva disposició per al que necessitin.

Fa ús de la paraula la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, també em sumo als agraïments cap al representant de la FAPAC, en Lluís Pi, que ha defensat enèrgicament aquesta moció. Ens sumem a aquesta declaració institucional que promou la FAPAC, les mares i els pares dels nois i noies que estudien al nostre país. I gràcies a la FAPAC, la FAPAC que està sostenint amb més del 50 per cent l'educació pública del nostre país, Catalunya també. La implicació que ha tingut la FAPAC tradicionalment en el nostre país és molt important, ha liderat moltes lluites i és una veu sovint poc escoltada. Aquesta declaració institucional animant els consells escolars i també els ajuntaments a fer un posicionament clar de rebuig a la LOMCE és una molt bona iniciativa. Una llei, la LOMCE, que ja ho heu dit, ho heu repetit tots, una llei centralista, està una llei uniformitzadora, que fa de l'obsessió d'un ministre, i amb la complicitat de la seva parella, una falsa llei d'educació.

La FAPAC ha promogut un manual de resistència activa en els centres, en el territori i en la societat, és una molt bona iniciativa que recomano també que llegiu. Resistència activa, insubmissió, desobediència, oposició frontal, són conceptes sinònims que estan escampant-se i impregnant totes les entitats, les associacions, els partits, sindicats, moviments educatius del nostre país. És el que tenim i ho defensem amb orgull. Ho torno a dir: resistència activa, insubmissió, desobediència, és el que ens queda.

FAPAC ha confluït, conjuntament amb moltes altres entitats, en el que penso que també és un gran èxit en el nostre país, que és la recuperació del MUCE, el marc unitari de la comunitat educativa, on hi són presents no només la FAPAC, sinó els sindicats educatius, hi són presents sindicats d'estudiants, hi són presents partits polítics i és des d'aquesta unitat que es va fer la marxa del 14 de juny amb el lema «Per un país de tots, decidim escola catalana» i tot el que això representa. Doncs això ha portat que la FAPAC en aquest marc conjunt del MUCE prengui també molta més força i faci aquest pas agosarat i radical, el de demanar-nos suport des d'aquest i des de molts ajuntaments. I crec que també hem de demanar clarificació en les posicions de Convergència i Unió i de la conselleria, de la consellera Irene Rigau, volem una posició clara, sí o no. No pot ser al dematí escriure instruccions d'inici de curs que contemplin coses que diu la LOMCE i a la tarda anar darrere d'una pancarta en aquesta manifestació. Necessitem anar tots junts en aquesta lluita contra aquesta llei absolutament injusta i, per tant, necessitem un lideratge també clar i contundent que en aquests moments no estem tenint. També el missatge contundent com el dels nostres companys i companyes de ses illes, que aquests sí que van tenir un posicionament clar i contundent. I, des d'aquí, un gran reconeixement a les famílies i al professorat, especialment a en Jaume Sastre, que s'hi va jugar solidàriament la vida.

La LOMCE és un tema de vulneració de drets lingüístics, però també –i ho heu repetit tots– és la vulneració dels drets més bàsics i fonamentals democràtics i de creure que l'educació és l'eina de progrés i l'eina d'equitat en el nostre país. Per tant, no podem fer més que sumar-nos a aquesta proposta i, evidentment, a disposició i a continuar la lluita allà on sigui, i en la resistència, la insubmissió, la desobediència, el que convingui.

Intervé la senyora Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui manifesta, reiterar també l'agraïment a la FAPAC i al senyor Lluís Pi per la presentació d'aquesta moció i per tot el nivell de mobilització i d'activitat que estan mantenint per lluitar en contra d'aquesta llei. Nosaltres donem ple suport a la moció, compartim la necessitat de presentar-la i els acords que s'hi proposen. A més a més, compartim tots els arguments que el senyor Pi ja ha anat esmentant, per tant, no em repetiré amb l'argumentació.

Nosaltres també esmentar que som crítics també amb la LEC, perquè considerem que en algunes coses s'assembla massa a la LOMCE, en tot el que fa referència a la gestió, que a vegades s'està apostant perquè l'escola pública s'assembli més a la gestió d'una empresa privada i no pas a una institució pública com l'escola en temes de selecció de personal, de la gestió vertical, el poder que es dona a la direcció. Però a part que nosaltres també siguem crítics amb la LEC, entenem que la moció el que demana és la unitat d'acció contra la LOMCE i nosaltres estem al cent per cent per aquesta unitat d'acció de tots els sectors contra aquesta llei injusta i espanyolista de la LOMCE.

I només per acabar, per anar ràpid, voldríem acabar amb un missatge positiu perquè davant de tot aquest context, davant de tota aquesta ofensiva que està patint l'escola catalana, tant per les retallades, pels canvis constants de llei, els informes PISA, que tot acaba tirant pedres contra l'escola, doncs nosaltres volem reivindicar la bona feina que s'està fent des de les escoles, per part de famílies, pares i mares implicats a les escoles, per part de mestres, professors i professores compromesos a les escoles que han estat capaços –hem estat capaços entre tots– d'assumir reptes molt difícils en aquests últims anys, mantenir la qualitat a les escoles i mantenir les ganes de seguir,

de voler continuar millorant, perquè evidentment de coses a millorar n'hi ha moltíssimes, però també reivindicar aquesta unitat.

I, per tant, moltes gràcies per la feina a la FAPAC, ànims i endavant.

Pren la paraula la Sra. Veray Cama, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc, agrair l'exposició que ha fet el senyor Pi d'aquesta moció que presenta la FAPAC, suposo que és més que conegut quin és el posicionament del meu grup municipal amb relació a la LOMCE i, per tant, no li sorprendrà quan li diré que nosaltres no li donarem suport. Sincerament li dic, senyor Pi, que aquesta és la setena vegada que es debat la LOMCE en aquest plenari, no és una cosa nova, per tant, no m'estendré molt perquè tothom coneix ja quin és el nostre posicionament i què en pensem de la LOMCE, però sí que m'agradaria matisar alguna de les coses que vostè ha dit.

En primer lloc, sí que és veritat que aquesta llei ha sortit només amb els vots del meu grup al Congrés dels Diputats, això és veritat. El que no és veritat és que no s'hagi escoltat i no s'hagi parlat. Vostè diu que no s'ha parlat i no s'ha escoltat ningú, i això no és veritat. Miri, vaig participar en la comissió d'educació en què va tramitar aquesta llei al Congrés dels Diputats com a diputada i li he de dir que en van venir moltes de compareixences. Vostès poden dir que després nosaltres varem acceptar recomanacions que venien d'aquells que ens presentaven un model amb relació a la nova llei d'educació que nosaltres ens havíem compromès a nivell electoral a fer i a redactar perquè sortia en el nostre programa electoral, els varem fer més cas que a aquells que distava molt del model d'educació que nosaltres proposàvem. Això ens ho pot dir; el que no pot dir és que no varem escoltar. I crec que s'han de matisar les coses, i penso que s'ha de parlar amb raó de la veritat i ser fidel a la veritat.

Vostè presenta una moció on l'exposició de motius és curta, però Déu n'hi do la concentració de coses que hi consten. Miri, ja no entraré en això de centralitzar i espanyolitzar, perquè és el gran debat que tenim sempre i llavors penso que fugim del que realment és important de la LOMCE, que és una llei de qualitat de l'educació i, a més, amb les dades que tenim de fracàs escolar i d'abandonament escolar a Espanya i a Catalunya, sincerament crec que tots ens hauríem de replantejar la idoneïtat de fer una llei de qualitat de l'educació, perquè sincerament no tenim ni molt menys la qualitat d'educació que tots, estic convençuda, desitjaríem.

Però sí que vull desmentir dues coses. Primer punt, la LOMCE no segrega per raó de llengua, vostè ho ha dit i això no és veritat; vaig més enllà: és mentida. La LOMCE precisament prohibeix i evita que se segregui per raó de llengua. En aquests moments és precisament la LEC i la Generalitat de Catalunya qui donant atenció individualitzada a aquells alumnes que demanen ensenyament en castellà separa per raó de llengua. La LOMCE això no ho permet.

La LOMCE el que fa és defensar el dret constitucional que tenen els pares a decidir i a escollir quina és l'educació que volen per als seus fills. La LOMCE no ataca ni nega la immersió lingüística a Catalunya, el que fa és demanar-li a la Generalitat que s'asseguri que en els municipis on hi hagi demanda d'educació bilingüe, aquests nens, aquests alumnes que la demanin la puguin tenir. I, per tant, els pares puguin escollir si els seus fills que són educats en una escola bilingüe o monolingüe, només en català. Per tant, no s'està prohibint, ni s'està retirant la immersió lingüística a Catalunya. I crec que ja seria hora que es parlés amb relació a aquesta llei sent fidel a la veritat. Respecto que no els agradi, respecto que no la comparteixin, però no puc estar d'acord que no expliquin la veritat de les coses.

Crec que això és molt important que quedi clar. Vostès no han parlat, ni vostè en la seva presentació, ni cap dels portaveus que m'ha precedit, amb el respecte del dret que tenen els pares d'escollir l'educació que volen per als seus fills. I vostès, que representen els pares i les mares dels alumnes, haurien de ser els primers de defensar també els pares que volen un ensenyament i una educació per als seus fills bilingüe.

També parlen que es degrada, vostè diuen que es degrada el català. Bé, això no és veritat, el que fa la LOMCE precisament és diferenciar el castellà: els continguts de la

llengua castellana els decideix l'Estat, els continguts de la llengua catalana els decideix la comunitat autònoma. Per tant, es respecta la comunitat autònoma i se li demana en aquest cas a la consellera Rigau, perquè és la consellera que avui té les responsabilitats amb relació a l'educació, que digui quines assignatures es poden fer en castellà i quines en català amb una proporció raonable, zero a cent per cent no és raonable. A partir d'aquí, decidim entre tots quina és la proporció raonable. El que està clar és que zero-cent, això no és raonable, però no amb aquest tema i amb aquesta llei i en qualsevol aspecte de la vida, un zero-cent no és una proporció raonable i això crec que tots hi estaran d'acord.

Per tant, sincerament els insisteixo que no els agradi la LOMCE, que no la comparteixin, ho respecto, puc i ho respecto, ara, que faltin a la veritat en certes coses per intentar així que més gent es posi en contra d'aquesta llei, crec que no és raonable i que no és responsable.

Pren la paraula el senyor Quintana, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, en primer lloc, agrair al senyor Lluís Pi, en nom de la FAPAC, per aquesta contundent declaració institucional i per la força d'aquesta moció contra la LOMCE. No és veritat que hem votat set vegades contra la LOMCE, n'hem votat tres, en tres plens diferents, en el ple del mes de juny de 2013, fa un mes amb una moció que va presentar Reagrupament, però de totes les mocions presentades crec que aquesta moció és una moció especial. I és especial perquè és una moció que presenta una associació de mares i pares de Catalunya i crec que, com vostè ha dit el paper de les mares i pares que tenen a l'escola és que representen la societat civil i crec que és una qüestió important.

Ha resumit molt bé alguna de les raons per les quals hem d'estar contra la LOMCE i que vull insistir sobretot per tornar a recordar-li a la senyora Veray la importància que té votar contra aquesta llei. Primer, perquè es centralista; en segon lloc, perquè estableix una selecció de classes socials; en tercer lloc perquè atempta contra la cohesió social; en quart lloc, perquè intervé contra un model d'èxit que hem dut a terme a Catalunya durant molt de temps i que ens ha funcionat i que ha enriquit l'educació dels nostres fills; i un altre punt que vostè ha dit i que em sembla importantíssim és perquè es mercantilitza l'educació, crec que no podem parlar d'educació en els mateixos termes que parlem de mercat.

De totes aquestes raons, però crec que hi ha una raó fonamental que vostè no ha dit, però crec que és molt important, que és la idea que l'educació és sobretot una herència de futur i per això m'agrada molt que sigui la FAPAC que presenti això, perquè la FAPAC representa els pares i els pares que hem de vetllar pel futur dels nostres fills, en el sentit que l'educació és la clau per crear la nova societat democràtica del futur. Que triïn lleis com la LOMCE el que farem serà impedir posar pals a les rodes per al desenvolupament d'aquesta societat democràtica de futur. I per acabar, recordar i insistir que crec que també ha dit que queden dos mesos perquè s'apliqui la LOMCE, demanar a la consellera d'educació que actuï de manera més ferma contra aquesta llei.

Res més, moltes gràcies i encoratjar-los amb la seva resistència activa i amb la seva lluita activa contra la LOMCE. El nostre vot, com queda clar, serà afirmatiu i per al que calgui.

Intervé la senyora Muradàs, regidora delegada d'Educació i Esports, qui expressa, també m'afegeixo, com els regidors que m'han precedit, a donar les gràcies al Lluís Pi per aquesta presentació que ens ha fet de la moció i a la FAPAC per haver-la presentat. I, en tot cas, també afegir-me a un fet que ja també s'ha comentat anteriorment i és que no es pot legislar en contra de tothom, contra els centres, contra les famílies, contra tota la comunitat educativa, comunitats autònomes, és en general el clam i el crit en contra d'aquesta llei i que no s'ha escoltat ningú. Sento no estar d'acord amb el que deia la regidora Veray, però crec que, en tot cas, es poden haver

fet les comissions, però no s'ha escoltat ningú, perquè no s'ha fet ni un sol canvi dels que es demanaven. I no és ni molt menys acceptable que una llei ataquí el model d'immersió escolar, com dieu a la part expositiva, vigent a Catalunya, un model d'èxit des de fa trenta anys i que menystingui el nostre bé més preuat, que és la nostra llengua. I, a més, que es vulnerin totes les nostres competències en matèria educativa. Com has dit tu, Lluís, abans, no ho diem nosaltres, ho diuen tots, absolutament tots els professionals del món de l'educació. Des del Consell Escolar ja es va manifestar en l'últim plenari que nosaltres donàriem, que es donava suport, i en el mateix plenari, a aquesta proposta, i es va proposar a la FAPAC que féssiu aquesta presentació com una moció en el Ple. Com ha dit abans també el regidor Àngel Quintana, una moció com aquesta no s'havia presentat fins ara i, per tant, crec també que és molt oportú que s'hagi presentat i, per tant, el nostre vot també serà absolutament favorable. El que també crec que és del tot necessari és deixar ben clar i no deixar cap tipus de dubte al lideratge que està portant a terme el Govern amb relació a aquest aspecte de lluita i de defensa pel nostre model educatiu i en primera persona per banda de la consellera d'educació. Gràcies i endavant.

Pren la paraula el senyor Lluís Pi, representant del FAPAC, qui exposa, només volia agrair a tots els grups que han donat suport a la moció. I contestar les afirmacions de la senyora Veray. Intentaré, amb les mateixes paraules, dir que no es falti a la veritat quan es diuen segons quines afirmacions. Diu que es va escoltar molta gent, això em sembla que ja la senyora Muradàs ho ha contestat, per tant, passo a la següent.

El fracàs escolar, què el que intenta la LOMCE és reduir el fracàs escolar? Senyora Veray, el fracàs escolar dels últims cinc anys s'ha reduït un 9 per cent. Si deixéssim que les lleis educatives evolucionessin una mica i tinguessin una certa continuïtat, potser faríem molt més per reduir el fracàs escolar que no pas canviar-les cada cinc o sis anys, quan canviem de partit polític.

Tercera qüestió que ha dit, que no segrega per raó de llengua. Evidentment des del moment que la llengua vehicular, que els pares puguin triar la llengua vehicular, això comença a segregar per raó de llengua. Li agradi o no a vostè la llengua pròpia de Catalunya és el català, però no perquè ho sapiguem tots, sinó perquè ho diu l'Estatut i ho diu la LEC. A totes les escoles del món la llengua vehicular és la llengua pròpia del territori on està l'escola, no hi ha cap escola que la llengua vehicular no sigui aquesta. Però, a més a més, és que la LEC ja hi afegeix que a Catalunya és obligatori aprendre castellà i aprendre una tercera llengua. Per tant, tenim una escola trilingüe o podríem dir ja gairebé multilingüe, per tant, tots els alumnes, com ja he dit abans, surten aprenent català, castellà i anglès. Què passa? Què al senyor Wert un d'aquests tres idiomes li sobra? però a nosaltres potser no.

I per si té algun dubte quant a què és una llengua pròpia, una llengua oficial, una llengua comuna, perquè són coses diferents, pot llegir la Declaració Universal dels Drets Lingüístics, que ho especifica molt bé.

I el tema que sobretot, més important trobo de defensar la llibertat d'elecció dels pares, que aquí és on el Partit Popular sempre fa molt d'èmfasi amb aquesta llei. A veure, la llibertat d'elecció dels pares evidentment que hi és i que la defensem també nosaltres i per això tots els pares tenim la llibertat d'escollir a quina escola portem els nostres fills i les nostres filles —a la privada, a la concertada o a la pública—, i ningú ens impedeix ni un petit gram d'aquesta llibertat. Ara bé, una vegada hagi escollit a quina escola porto el meu fill, qui decideix com es fa aquella educació seran els professionals de l'educació, com a pare no ho puc decidir, perquè no em puc posar amb la feina dels professionals, que per això hi són. Per tant, són els professionals, les administracions amb les seves autoritats educatives i els professionals que decidiran com ha de ser aquesta educació. Perquè, és clar, si els pares hem de poder escollir la llengua vehicular, doncs també a mi personalment m'agradaria que les meves filles estudiessin més història que no pas la que els ensenyen. I a un altre li agradarà que ampliïn

filosofia, i així podríem anar fins a l'infinit. Per tant, la llibertat d'escollir la tenen, però a partir d'aquí els professionals són els que han de decidir.

I última cosa: l'espanyolització, els continguts de l'Estat i els continguts de la Generalitat. Fins ara l'Estat decidia el 50 per cent dels continguts de totes les matèries i la Generalitat l'altre 50 per cent. Això com que no ho podien canviar s'ha mantingut aquest 50 per cent, però el que han canviat és que l'Estat decideix el contingut del cent per cent de les assignatures troncales. Que les assignatures troncales, què són? Castellà, història, geografia, totes les assignatures importants. I la Generalitat què decideix? Els continguts de l'educació física, la plàstica, la música i, si queda temps per fer-ne, del català. Vull dir, si això no és centralitzar els continguts ? i, a més a més, se centralitzen totes les proves i tots els exàmens per verificar aquests continguts. Si això no és centralitzar. Res més.

Intervé la senyora Concepció Veray Cama, qui expressa, miri, senyor Pi, no vull polemitzar, però a Catalunya hi ha dues llengües cooficials, el català i el castellà i, per tant, els pares tenen el dret a escollir l'educació que vulguin per als seus fills amb relació a aquestes llengües i si els pares, hi ha uns pares, només que n'hi hagin uns, que vulguin que els seus fills utilitzin el castellà com a llengua vehicular, aquest dret el tenen i se li ha de respectar. I, per tant, també s'ha de vetllar per ells. Parlem de la llengua vehicular, no de si vol fer més història o vol fer més filosofia, vostè aquí ho intentava barrejar tot. No, parlem de la llengua vehicular amb què es desenvolupa l'educació. A Catalunya, dues llengües.

Vostè deia: -És que aquí no n'hi ha cap que no tingui la seva llengua cooficial, la seva llengua pròpia.- És que aquí n'hi han dues: el català i el castellà. L'he deixat fer tota la seva intervenció. Català i castellà. Catalunya, Girona, té dues llengües pròpies, català i castellà, llengües pròpies. Considero el castellà la meua llengua pròpia i com milers de ciutadans catalans i se'ls ha de respectar. I, per tant, si vostè no li vol respectar, escolti, està en el seu dret, nosaltres sí. I, per tant, la realitat és la que és. Hi ha persones a Catalunya que se senten molt catalanes, però consideren que tenen dues llengües pròpies i volen que els seus fills siguin educats en aquest bilingüisme integrador i amb normalitat, no amb confrontació com estan intentant vostès.

Segon punt, i ja acabo. Catalunya té la taxa més alta de fracàs escolar, un 22 per cent. Vostè pot intentar negar-ho, però el té i s'ha de lluitar contra aquest 22 per cent de fracàs escolar, i s'ha de lluitar contra un 27 per cent d'abandonament escolar. I s'ha de fer no només amb una llei, s'ha de fer des de molts fronts, però s'ha de fer. El que no es pot fer és negar-ho, el que no es pot fer és parlar-ne quan ens convé i oblidar-ho quan no ens convé.

Li he dit, a vostès no els agrada la llei, ho respecto. Ara, intentar faltat a la veritat perquè hi hagi més gent que no vegi bé de llei, crec que no és responsable. Nosaltres escoltar, hem escoltat a molta gent, van haver-hi moltes compareixences de tots els colors polítics, demanades per tots els grups polítics, per tant, escoltar s'ha escoltat molt i s'ha escoltat a la comunitat educativa. I després s'han pres les decisions amb relació al model educatiu que el meu partit defensa, ha defensat sempre i ho portava en el seu programa electoral. Això no pot agradar, ho respecto, però això no vol dir que no s'ha escoltat. O sigui, no pot ser que es consideri que se l'escolti només quan se li dóna la raó, no. S'escolta i després es prenen decisions, sinó també podria pensar que aquest equip de Govern m'escolta poc, perquè sincerament el seu vot me'l dóna poc a les mocions. Bé, no ho he dit mai que m'escolti poc, escoltar, m'escolta, després estarà d'acord o no, però escolta. Doncs això és el mateix, no només s'escolta quan a un li dóna la raó, s'escolta quan s'escolta, i després es prenen les decisions que toquen.

Intervé el senyor Lluís Pi, representant del FAPAC, qui reitera, una cosa, distingir llengües oficials i llengües pròpies.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, ha quedat clar. Pot tornar al seu lloc i ara passaríem a la votació.

Torna a intervenir el senyor Lluís Pi, qui diu, hi ha una cosa que se'n diu "Declaració Universal dels Drets Lingüístics", la pot llegir quan vulgui.

Pren la paraula el senyor alcalde, qui expressa, senyor Pi, crec que ha quedat clara la seva exposició i, en tot cas, crec que tothom ha entès que quan es parlava del concepte de llengua pròpia es feia referència a les lleis vigents en aquest país com que les lleis parlen de llengües pròpies, les identifiquen, feia referència no al sentiment de pertinença, perquè evidentment en aquest terreny cadascú que parli una llengua sentirà aquella com a pròpia sense cap mena de dubte i aquí sí que no ens limitarem a dues llengües, tantes llengües com parlants hi ha. Però ens referíem, i entenc que vostè ho ha dit així, al concepte legal que la llei orgànica determina com a llengua pròpia.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals CIU, PSC, CUP, ICV-EUiA, el regidor no adscrit Carlos Palmares Safarrés, el regidor no adscrit Carles Bonaventura Cabanes i la regidora no adscrita Glòria Plana Yanes i dos vots en contra del grup municipal PPC.

MOCIONS:

18. Moció que presenta el grup municipal del PSC per impulsar un pacte de ciutat per la infància.

Els problemes derivats de la crisi en la qual estem immersos danyen severament les nostres estructures socials, polítiques i econòmiques; i molt especialment impacten sobre els més febles de la nostra societat. Des del grup socialista hem portat a plenari diverses iniciatives en aquest sentit, i aquesta vegada volíem posar el focus, novament, sobre els problemes específics dels nostres infants.

A mode d'emmarcament, més enllà de les fronteres de la ciutat, durant la darrera setmana del mes de juny UNICEF va fer públic l'informe "La infància en España 2014", en el qual es recollien diverses dades preocupants sobre la situació dels nens a l'Estat espanyol, especialment pel que fa a la pobresa i a les desigualtats -un 27'5% dels nens viuen en risc de pobresa- i al fracàs i l'abandonament escolars -ambdós per sobre del 23%-.

A la nostra ciutat no tenim dades específiques de caràcter representatiu, però pels diferents estudis i recerques duts a terme -coneixem el grup de treball sobre pobresa i exclusió social en la infància-, tot ens fa pensar que la realitat gironina no dista massa de la que dibuixa UNICEF en el seu informe.

Per aquestes raons, doncs, creiem que cal un gran pacte de ciutat amb l'objectiu de vetllar per la protecció de la infància, que hauria de lluitar contra la pobresa i l'exclusió social, fomentar la participació cívica dels infants i donar visibilitat a les seves opinions en la mesura en què sigui possible, apostar per una educació de qualitat i inclusiva atenent-nos a les competències municipals en aquest àmbit; així com establir metes, indicadors de seguiment i una avaluació pública i periòdica dels objectius del pacte.

Alhora, podrien estudiar-se altres qüestions en el marc d'aquest pacte com promoure Plans d'Infància Municipals o intentar adherir-nos al programa "Ciutats Amigues de la Infància" d'UNICEF, convertint-nos en la sisena ciutat catalana que s'hi adhereix, després de Barcelona, Lleida, Cornellà de Llobregat, Mollerussa i Sant Cugat del Vallès.

Per tot l'exposat, proposem a aquest plenari el següent ACORD:

Que l'Ajuntament de Girona impulsi un Pacte de Ciutat per la Infància que abordi les qüestions relatives a la protecció dels infants de Girona i al desenvolupament dels seus drets, en la línia del que es proposa a la part expositiva de la present moció.

Presenta la proposta la senyora Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, un cop més volem parlar d'infància en aquest Ple. Es compleixen aquest any vint-i-cinc anys des que es va aprovar la Convenció Universal dels Drets dels Infants i la va aprovar l'Assemblea General de les Nacions Unides i, malgrat els avenços que s'han produït a tot el món en la situació dels infants, continuen persistint en molts llocs del món situacions que ens preocupen.

En el nostre cas volem parlar del nostre entorn més proper i de la nostra ciutat, i de les dades que darrerament han anat apareixent. N'apareixen a nivell de Catalunya, en van aparèixer, normalment, com cada any, al voltant del 20 de novembre, que és el Dia Internacional dels Drets dels Infants, dades preocupants. I darrerament a final del mes de juny la secció espanyola d'UNICEF ha fet públic el seu informe 2014 de la situació dels infants. I hem constatat un cop més una situació preocupant, i és que les desigualtats que s'estan incrementant arrel de la crisi que estem vivint a l'Estat espanyol es fan més evidents en el cas de la població infantil i estan creixent d'una manera accelerada. Sabem ja, i això també passa a la ciutat de Girona amb tota certesa, que més d'una quarta part dels infants viuen en aquest moment en risc de pobresa i que les llars amb infants són significativament més pobres que les altres i la distància entre unes i altres s'ha incrementat d'una manera notable en els darrers temps, en els darrers set-vuit anys.

També sabem que tenim uns percentatges elevats de fracàs i abandonament escolar i que el nivell d'estudis i la transmissió generacional de la pobresa i l'exclusió estan fortament lligats. Els estudis ens diuen que el risc de pobresa dels infants els pares dels quals han acabat com a màxim l'ensenyament obligatori és quatre vegades superior que el dels infants els pares dels quals han acabat estudis superiors. I sabem també que a la pobresa infantil hi ha la llavor d'una societat més pobra i més desigual en el futur.

Totes aquestes dades han portat a UNICEF a demanar que a l'Estat espanyol es fes un pacte per la infància, com també s'ha demanat en d'altres estats per part de les organitzacions mundials que s'ocupen de la defensa dels drets dels infants. En el cas del nostre entorn i també a altres llocs del món hi ha, a més a més, iniciatives que el que intenten és impulsar pactes autonòmics o compromisos municipals de defensa dels drets dels infants, de defensa activa dels drets dels infants. Tota aquesta acció amb la idea que els nens importen i el seu valor social va molt més enllà de l'àmbit domèstic o familiar. Són un assumpte de les seves famílies evidentment, però són un tema que ens afecta a tots i, com diu una frase famosa d'un infant que va comparèixer a l'Assemblea de les Nacions Unides, els infants diuen: «Doneu-nos un bon futur, un bon present i nosaltres us donarem a vosaltres un bon futur.»

És amb aquesta idea que nosaltres avui podem tornar a parlar d'infància en aquest Ple i volem proposar que en un moment en què tenim constància que s'estan empitjorant d'una manera accelerada les condicions de vida dels infants i de les famílies amb infants, també a la nostra ciutat, fem un nou impuls a les polítiques coordinades d'infància. Hem anat impulsant en el pacte per a l'aprovació dels darrers pressupostos la partida dels 200.000 euros per a pobresa infantil, però ens sembla que hi ha una idea més global que hauríem d'impulsar i que reculli tot allò que ja es fa i tota aquella bona feina que ja es fa, anem una mica més enllà, fem un esforç de posar-nos d'acord també amb els diferents nivells de l'Administració que actuen sobre el tema i treballem sobre les tres pes de la protecció a la infància –la prevenció, la promoció i també la participació– i que fem un nou esforç per avançar en la línia que algunes altres ciutats catalanes han anat fent, que pot ser la de ciutats amigues de la infància, és igual, que fem alguna acció conjunta que faci que Girona faci un nou esforç i, per tant, proposem un pacte per la infància.

I és en aquest sentit que els demanem el suport a aquesta moció, però també sobretot que en el cas que s'aprovi, doncs això es converteixi en una actuació, diguem-ne, que a més a més de recollir allò que ja s'està tirant endavant, signifiqui un pas endavant per atendre aquelles situacions dels infants que en aquest moment ja estan patint situacions de vulnerabilitat importants, però també per prevenir i per gestionar una millor forma de participar dels infants en la vida de la ciutat de Girona.

Obert debat, intervé la senyora Plana, regidora no adscrita, qui exposa, en primer lloc, dir que donaré suport a la moció presentada pel Grup del PSC, els governs locals per la seva proximitat han operat amb els principals espais d'innovació i canvi de model amb les polítiques d'infància sobre les necessitats de cada moment. Cada vegada més es porten a terme polítiques transversals que actuen de manera integral segons les característiques i necessitats especials dels infants i dels adolescents. Cal ara més que mai, com explicava la regidora Bosch, per la situació econòmica en què ens trobem trobar mesures de protecció per als més dèbils, i aquí s'inclouen els infants i també els adolescents.

El Pla director de la infància i de l'adolescència ja estableix que cal desenvolupar i fomentar serveis inclusius i de qualitat i l'exercici dels drets dels infants i dels adolescents. Aquest pla director ha de baixar a nivell local en el sentit que hauria d'anar lligat amb actuacions reals, que no es quedi només amb una declaració d'intencions. I, per tant, la proposta del Pla d'infància municipal com d'adherir-nos al programa de ciutats amigues de la infància, crec que són dues bones iniciatives i dues bones propostes que caldrà que vagin lligades, com deia, amb actuacions reals, que també ho deia la senyora Bosch, i aplicar els nous pilars que proposa UNICEF per ser ciutat amiga.

Per tant, com ja he dit al principi, el meu suport a aquesta moció.

Intervé el senyor Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, com ja hem dit altres vegades en aquest plenari, la crisi econòmica que ja fa uns anys que ens afecta comporta greus conseqüències per a molts sectors de la nostra ciutat i de Catalunya en general, aquestes conseqüències són especialment dures amb les persones i les famílies més desfavorides i, en aquest sentit, creiem que l'Administració mai se'n pot desentendre i que ha de centrar els seus esforços en aquests àmbits en aquells que reben amb més virulència els efectes de l'actual situació econòmica.

Sabem, com és evident, que els recursos són limitats, sabem també que el fet que el nostre país no disposi d'un estat propi ens perjudica tant políticament com sobretot econòmicament a l'hora de prendre les decisions que ens tocaria per fer front a aquesta situació. No obstant això, cal prioritzar, i ajudar els sectors més vulnerables de la nostra societat és evidentment una prioritat en aquests moments.

Pel que fa a la moció, la nostra formació hi votarà a favor, creiem que impulsar des de l'Ajuntament de Girona un pacte per la infància, un d'aquests sectors més vulnerables al qual abans feia referència, va en la bona direcció i afegixo que també estaria bé que a part del consistori gironí també s'hi afegissin altres administracions.

Intervé el senyor Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, és impossible no estar d'acord amb un pacte per la infància, és impossible no estar d'acord que els recursos per als més dèbils, la gent gran i els infants, es necessiten amb urgència. També és cert que aquest Ajuntament des de fa anys en l'àmbit de les seves competències ha fet un gran esforç, abans i ara, per trobar els mecanismes més adients per poder treballar especialment, és cert, la infància en risc, que és en el marc en què se situen bona part de les nostres competències. És una moció, per tant, que no es pot dir que no.

Ara bé, crec que hi ha una qüestió en política, però també en altres àmbits, que és l'espai i el temps. Estem a deu mesos de les eleccions, jo no sé si en aquests moments serà possible fer un pacte d'aquest tipus, sempre es pot encetar. I, en tot

cas, sí que estaria d'acord amb dues, que són les qüestions concretes que planteja aquesta moció. Una, la necessitat de més informació sobre la infància a la ciutat. Jo penso que aquest és un problema que segur que el Govern em donarà la raó que la informació és imprescindible i, per tant, saber realment, a part d'aquests números més generals, quins són els números concrets, la situació en la qual viu la nostra infància. Per tant, sí que estaria bé, i això sí que ho podem fer en aquests propers mesos, i aniria bé per als futurs governs que puguin haver-hi en aquesta ciutat, tenir un bon diagnòstic de la situació de la infància, especialment de la infància en risc.

I, per tant, a partir d'aquest diagnòstic podríem en el futur implementar noves accions, noves línies de treball, sempre tenint molt clar que des d'un ajuntament hi tenim molt bona voluntat, però sovint no tenim els recursos ni les competències adients. Bona part dels recursos que haurien d'anar a infància i de les competències les té la Generalitat de Catalunya, les té el Parlament de Catalunya. A vegades es diu que fem mocions que no tenen a veure amb la ciutat, en aquest cas jo portaria aquesta moció al Parlament de Catalunya, perquè evidentment el Parlament de Catalunya sí que hauria de treballar amb un pacte per la infància a nivell de Catalunya, que ens ajudaria a nosaltres a fer el nostre. Diuen que a vegades es fan les cases per dalt, en aquest cas, és imprescindible tenir sostre, tenir llei, tenir programes a nivell català per poder fer aquelles habitacions necessàries a la nostra ciutat.

I no entenc que no estiguem en les ciutats amigues de la infància. Aquest Ajuntament des de sempre ha estat interessat a formar part de totes aquelles xarxes que podien ajudar-nos en la perspectiva de fer conèixer la nostra ciutat i de conèixer el que fan altres ciutats. I, per tant, sí que em sembla que no estaria malament que la nostra ciutat entrés en aquesta xarxa, tot i que si hi han tan poques ciutats, algunes raons hi hauran. Però en tot cas, si més no, entendre què està passant i què podem fer.

Fa ús de la paraula la senyora Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres també, en la línia del que han dit els portaveus que m'han precedit, estem d'acord amb aquesta preocupació que expressa aquesta moció i no podem votar en contra de buscar una manera possible per posar-hi solució o per anar treballant.

Però sí que potser no sabem si el fet de demanar o d'impulsar un pacte de ciutat per la infància, si és la millor fórmula, no ho sabem. Ens sembla bé de moment explorar aquesta, però a vegades ens fa una mica de por abusar massa d'aquests pactes o d'aquests plans, perquè de feina se n'està fent ja i potser encara entorpeixen més. Nosaltres pensem que, segons com, encara ho podem acabar simplificant i que si realment pensem, com sembla que sí que compartim tots els que som aquí, que hi ha temes prioritaris, doncs el que s'ha de fer és destinar-hi recursos, que al final és amb els recursos que s'hi destinen com se solucionen els problemes més complicats.

Nosaltres referent a aquesta moció hem rebut una carta d'una ciutadana d'aquí Girona que ens sembla que potser també l'han rebut altres grups d'aquest Ajuntament que tot i que ella expressava, aquesta persona, expressava opinions personals que nosaltres no acabem de compartir, sí que ens ha fet reflexionar una mica, perquè és una persona que pel que sembla coneix bastant bé la ciutat i els serveis socials que fem des de l'Ajuntament i ella feia reflexions que ens convidava o ens demanava als diferents grups municipals que cooperéssim més, que ens asseguéssim més a definir una visió compartida de ciutat i que entre tots busquéssim solucions a problemes complexos. Potser aquesta..., tot i que a ella no li semblava bé aquest pacte de ciutat per la infància, bé, nosaltres pensem que també pot ser una oportunitat per trobar-nos tots els diferents grups per fer una mica aquesta feina de cooperar i, si més no, la reflexió que ens ha fet arribar a nosaltres ens ha fet pensar. Nosaltres, ja ho he dit, votarem a favor d'aquesta moció.

Intervé la senyora Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, nosaltres també votarem a favor d'aquesta moció, compartim la part expositiva de la mateixa i,

per tant, el que després demanen. El senyor Olòriz deia: «És difícil no estar-hi d'acord.» És veritat. I el senyor Olòriz també, i el senyor Bonaventura li deia, i també possiblement necessitem la implicació d'altres administracions. I, en aquest cas, penso que la implicació de la Generalitat és la més important. Per tant, simplement amb aquesta matisació que no ens quedem només amb una cosa d'Ajuntament, sinó que demanem i busquem altres implicacions i altres complicitats perquè ens ajudin a fer aquest pacte de ciutat per millorar la situació de la infància aquí a Girona, nosaltres hi votarem a favor.

Fa ús de la paraula el senyor Berlosó, regidor de l'àrea de Serveis a les Persones, qui exposa, senyora Bosch, en la part expositiva de la seva moció, en el paràgraf quatre, parla de lluitar contra la pobresa i l'exclusió social, i en el paràgraf cinquè parla de promoure plans infància municipals. Bé, referent a la lluita contra la pobresa i l'exclusió social, recordar-li que dins del Consell de Cohesió i Serveis Socials en el grup 2 de treball, pobresa infantil, quinze entitats estan treballant a fi de redactar un pla integral contra la pobresa infantil. Senyora Glòria, vostè parla actuacions reals, doncs miri, a l'hora ja s'està intervenint en tres accions de protecció i set accions de prevenció.

D'altra banda, s'estan iniciant els treballs redactar un pla integral del Sector Est, on es tindrà especial atenció per la infància. Jo em pregunto, aquests dos plans integrals aprovats per aquest Ple no és un pacte de ciutat per la infància? I quant al paràgraf cinquè de promoure els plans d'infància municipals, crec que està contestat amb allò que ja he dit anteriorment.

Es refereix també a adherir-nos al programa ciutats amigues de la infància UNICEF la regidora Muradàs informarà, però no deixa de ser curiós que de les ciutats que posa com a exemple, Lleida, Barcelona i Cornellà, Lleida s'hi va adherir el 2004, Barcelona s'hi va adherir el 2007, Cornellà s'hi va adherir el 2010. Qui governava en aquest Ajuntament en aquests anys? Senyora Bosch, aprofitar l'escenari de crisi que es viu per escenificar una preocupació sobre una qüestió que ja està debatuda, parlada i en la qual ja s'hi està treballant, com a mínim, és oportunista i crec que simplement busca la foto, i li recordo que algú del seu partit li va recordar que l'etapa de fer-se fotos ha passat. Algú altre també del seu partit ens va recordar que no s'actuï a base de simbolismes, sinó de realismes, i això és el que practica vostè: simbolismes.

Així i tot, el nostre grup s'abstindrà.

Intervé la senyora Muradàs, regidora d'Educació i Esports, qui exposa, tal com ha comentat el regidor Eduard Berlosó, des dels serveis d'educació d'aquest Ajuntament estem treballant ja des de fa temps en la possibilitat que Girona pugui ser una ciutat amiga de la infància, tal com s'ha comentat. No tant per tenir el segell en sí, sinó perquè es valora per sobre de tot, i em sembla que també ja s'ha comentat aquí, el procés que suposa arribar fins aquí i sobretot el resultat de les accions que s'han de portar a terme. Bàsicament són dos: el Pla d'infància i adolescència de Girona i especialment el Consell d'Infants i Adolescents de la ciutat. I per tot això comunicar-los que estem comunicant en aquesta fita per tal de poder presentar-nos a la propera convocatòria.

Intervé la senyora Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, en primer lloc, agrair el suport dels grups que han valorat positivament la nostra proposta. I, per tant, sortirà aprovada i això ens en congratulem.

Per altra banda, doncs al senyor Berlosó dir-li que pel que fa a les ciutats amigues de la infància, com deia ara la senyora Muradàs, jo no sabia que vostès estaven treballant sobre això, nosaltres ho portàvem en el nostre programa electoral i havíem dit que en el cas de governar ho tiràriem endavant. Ens alegrem que vostès ho hagin incorporat en el seu programa de govern com una acció que per a nosaltres és interessant. I ho deia la senyora Muradàs, no tant per l'acreditació, pel fet d'obtenir l'acreditació, sinó pel procés que això suposa.

El senyor Olòriz preguntava, per què hi ha poques ciutats? Doncs perquè no és una xarxa a la qual un s'adhereix, simplement manifestant la voluntat, sinó que s'han de complir tota una sèrie de requisits i alguns són accions molt concretes que s'han de fer amb relació a la infància. Per tant, ha de ser la comissió que valora si una ciutat que fa la petició compleix aquestes condicions, la que finalment decideix donar-li l'acreditació, i és una comissió d'UNICEF, per tant, que segueix uns estàndards i aquests estàndards no són sobre el fet de tenir papers o plans sobre paper, sinó de fer accions molt concretes, algunes de les quals costen diners, òbviament, i d'altres no costen exactament diners, sinó voluntat. Com és el fet d'establir de manera estable espais de participació per als infants, que és una manera d'aconseguir que, com que els infants tenen espais de seguiment i de decisió sobre les polítiques que s'hi adrecen, es faci una vigilància més activa d'aquestes polítiques.

Pel que fa a les ciutats que vostè m'ha esmentat, jo crec que els han governat diferents partits en els diferents moments, per tant, deu ser una cosa que té més a veure amb la voluntat dels equips de Govern que hi ha, que no pas concretament amb un partit o un altre, que això, diguem-ne, se suposa que tots els diferents moviments polítics han d'estar interessats a protegir la infància i a complir la convenció dels drets dels infants.

Per tant, en aquest sentit, ens n'alegrem i ens alegrem que vostès tinguin aquesta intenció de tirar-ho endavant, perquè encara que el Ple ho aprovés, si la intenció seva no fos la de tirar endavant el pacte, doncs ja sabem que tampoc tiraria endavant. Per tant, si això s'aprova i vostès assumeixen o tenen aquesta voluntat, doncs ens n'alegrem perquè això serà segur, obrirà algun espai de millora i això és el que a nosaltres ens interessa.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, només per ampliar la informació. El 15 de maig jo em vaig reunir amb la gent de la UNICEF, que ja em van traslladar a aquestes peticions, estem treballant des d'aleshores, també amb els actes que estan previstos per al mes de novembre. Hi estem treballant colze a colze, és a dir, ja fa un parell de mesos que estem treballant amb aquestes idees. I el que li venia a dir al senyor Berlosó i la senyora Muradàs és que benvinguda la moció, però de fet que el Govern ja ho té en compte i, per tant, d'aquí una mica el nostre sentit del vot, no perquè estiguem en contra d'això, sinó perquè, de fet, ja portem un cert temps i un cert recorregut.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per quinze vots a favor dels grups municipals del PSC, PPC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Sr. Palomares, Sr. Bonaventura i Sra. Plana i deu abstencions del grup municipal de CiU.

19. Moció que presenta el grup municipal d'ICV-EUiA per instar al govern local a iniciar les accions legals per garantir el finançament de les escoles bressol per part de la Generalitat.

L'educació en la primera infància ha despertat en els darrers anys un interès creixent que ha portat al convenciment col·lectiu que les Escoles Bressol, des d'una perspectiva educativa i social, són el millor model que aquest país podia haver adoptat. Des d'aquesta perspectiva, l'escola bressol ha estat qualificada com a espai educatiu, espai de socialització i garantia d'equitat sobretot per als infants fills i filles de famílies més desfavorides. Permet atendre adequadament tant els interessos dels infants com els de les famílies i de la comunitat.

A Girona, des del primer ajuntament democràtic de la ciutat, s'ha fet una aposta decidida per l'educació 0-3 a través de les Escoles Bressol municipal, en aquests moments en són 7. Treballen en xarxa amb les 2 Llars d'Infants de la Generalitat, alhora que totes elles desenvolupen programes educatius 0-6 amb les escoles de primària més properes.

Els ajuntaments han estat una institució clau en el desenvolupament de polítiques educatives de proximitat, de manera especial, en l'àmbit dels serveis educatius a la petita infància i a les seves famílies. El Departament d'Educació va elaborar el Mapa de 0-3, tenint en compte la complexitat i les característiques de cada municipi, i va establir les fórmules de finançament per als ajuntaments per tal de facilitar la creació i el manteniment de les places previstes a la Llei.

Així, es va considerar que el finançament local era essencial per garantir que els ajuntaments poguessin desenvolupar eficaçment la seva gestió, i s'incrementà, a partir del curs 2005-06, dels 1.100 € d'aleshores fins als 1.800 € anuals per contribuir a les despeses de funcionament de les llars. Els darrers anys, però, la Generalitat no compleix amb els acords signats i pressupostos acordats (com el conveni d'escoles bressol 2011-2012 signat l'any 2013) passant d'una aportació de 1.800 euros per alumne i any, a zero.

Actualment la Generalitat té pendent la majoria de les subvencions del curs 2011-2012, totes les del curs passat 2012-2013 i les actuals 2013-2014.

El dimarts 8 de juliol de 2014 la Generalitat ha signat un conveni amb les quatre Diputacions catalanes per destinar, entre el 2014 i el 2015, 34.2 milions d'€ (a Girona 4.1 milions d'€) a eixugar el 50% del deute que té amb els ajuntaments en relació a les escoles bressol. Creiem que aquest no és el model, ja que és una desviació del pressupost del PUOSC (inversions), no garanteix que el model de subvenció de cada Diputació sigui com era la subvenció de la Generalitat ni assegura el compromís educatiu de la Generalitat.

És per això que el Fòrum d'alcaldes i alcaldesses per l'educació a Catalunya han iniciat accions jurídiques per reclamar a la Generalitat el compliment d'aquests compromisos per via de recurs contenciós administratiu si la Generalitat no respon a la sol·licitud de pagament.

Per tot això proposem prendre els següent acords:

Primer.- Refermar-nos en el model d'escola bressol pública de la ciutat de Girona com a referent de l'educació infantil de 0 a 3 anys, que remarca el caràcter d'etapa educativa de les escoles bressol d'atenció a la primera infància. En aquets model la presència de la Generalitat de Catalunya és imprescindible i indelegable.

Segon.- Fer arribar per escrit a la Generalitat de Catalunya la reclamació del compliment dels acords econòmics pendents que no pot anar més enllà del desembre del 2014. En cas que no es faci efectiu iniciar un recurs contenciós administratiu per assegurar-ne el cobrament.

Presenta la moció la senyora Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, aquesta moció està pensada per defensar, per una banda, el model d'escoles bressol i tot el que significa i ha significat amb relació a l'educació en la primera infància, en la conciliació entre la feina de les famílies i l'educació i, per tant, la vida familiar i laboral. També que molts estudis recents sobre equitat educativa demostren que en famílies amb baixes capacitats de poder adquisitiu i amb baixa situació personal es poden aprofitar d'haver portat els fills a l'escola bressol, perquè això els permet una progressió d'èxit escolar més alta que no pas els que no hi han anat. En definitiva, defensar aquest model, un model que partia d'un compromís compartit i coresponsable entre la Generalitat i els ajuntaments.

Aquest model de coresponsabilitat, de polítiques compartides, pressuposava que la Generalitat donava un marc, que està recollit en la Llei d'educació de Catalunya, i també donava uns recursos econòmics que es gestionaven, per una banda, en el manteniment dels edificis escolars i, per una altra banda, en el funcionament habitual de les escoles bressol. Això s'ha incomplert, s'ha abandonat els ajuntaments i això ha generat desigualtats importants. Hi ha municipis que han pogut continuar mantenint les escoles bressol, en canvi, hi ha ajuntaments, i sobretot els petits, que no ho han pogut continuar mantenint, fins i tot han precaritzat el treball de moltes educadores, i parlo en femení perquè és evident que són moltes educadores, que vostès ja deuen saber que

fins i tot n'hi ha en municipis molt propers a Girona que les mateixes educadores es queden unes hores extres més per fer la neteja, es posen els guants i netegen i fan de dones de la neteja de les seves mateixes escoles. Vull dir que hem arribat a una situació francament complicada.

Aquest tema dels incompliments de la coresponsabilitat també s'ha fet amb temes d'ensenyaments musicals i ja s'està fent per part de la Generalitat amb les subvencions que no han arribat, a molts ajuntaments encara no han arribat del curs 2011-2012, ni del 12-13, i evidentment no han arribat a l'actual.

I, mentre estàvem preparant aquesta moció, existeix un acord que signa la Generalitat el dia 8 de juliol amb les diputacions de Catalunya pel qual es demana que les diputacions a través del PUOSC inverteixin diners en aquest manteniment de les escoles bressol que representarà eixugar el deute en un 50 per cent.

Nosaltres, doncs, estem, això, denunciant aquesta situació, creiem que hem d'exigir a la Generalitat la seva part de coresponsabilitat i és per això que des del Fòrum d'alcaldes i alcaldesses per l'educació a Catalunya s'han iniciat accions jurídiques per reclamar a la Generalitat el compliment d'aquests compromisos per via de recurs contenciós administratiu, si la Generalitat no respon a la sol·licitud d'aquest pagament. I és amb això que els demano que hi donin suport.

Intervé la senyora Plana, regidora no adscrita, qui exposa, dir que en els darrers anys les retallades aplicades pel Govern de Convergència i Unió ha posat en perill tant el model educatiu de zero a tres anys com la seva sostenibilitat financera. Aquestes retallades han suposat una disminució molt important en l'aportació de la Generalitat al sosteniment de les places públiques afectant els ajuntaments titulars de les escoles bressol, així com les aportacions de les famílies que en molts casos han sofert un increment en la seva quota. Cal assegurar l'urgent i necessari finançament de les escoles bressol i garantir l'accés de tota la població a un servei educatiu de zero a tres anys de qualitat, en condicions d'igualtat social i territorial atenent al principi de coresponsabilitat, que deia la senyora Terés també, amb els ajuntaments i la comunitat educativa, i també respectant els projectes educatius consolidats tot desenvolupant la xarxa d'escoles bressol de titularitat pública de Catalunya.

Per tant, el meu vot serà a favor.

Intervé el senyor Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, només dir que el meu vot serà favorable.

Intervé el senyor Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, votaré a favor.

Intervé la senyora Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui manifesta, només dir que considerem molt important l'educació zero-tres, que reconeixem la gran qualitat de les escoles bressol de Girona, que per a nosaltres és un motiu d'orgull que les escoles municipals tinguin el grau de qualitat que tenen.

I nosaltres, això, que donarem suport a la moció perquè pensem que demanar a la Generalitat que faci el que li pertoca per poder garantir aquest dret a aquesta educació zero-tres als infants de Girona i ja que per això paguem tots els ciutadans i ciutadanes els nostres impostos doncs ens sembla perfecte, per això hi votarem a favor.

Intervé la senyora Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, nosaltres donarem suport a aquesta moció. I efectivament estem totalment d'acord que el model d'escola bressol pública de la ciutat de Girona és un referent i, per tant, cal mantenir-lo i, com deia la senyora Pujolàs, el que demana la moció és que la Generalitat faci allò que li pertoca i, per tant, no podria ser d'altra manera que tingués el nostre suport.

Intervé la senyora Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, com que aquest també és un tema, a més, que ha treballat el nostre grup parlamentari, a finals de maig vam entrar una moció en aquest sentit, nosaltres evidentment hi donarem suport.

I per «gironitzar» una miqueta el tema, recordar que en positiu l'equip de govern va treballar tot el tema de la tarifació social, que volem tornar a valorar com un tema molt positiu d'ajustar la quota a la capacitat econòmica de les famílies. Com a negatiu, tornem a recordar el tema de la concertació de places públiques en escoles privades sense tenir en compte el projecte educatiu, que amb això ja hi vam fer èmfasi, sense consolidar el projecte educatiu de les escoles bressol públiques que tant d'èxit han tingut.

Per tant, crec que aquí bàsicament hi ha tres problemes. Un problema d'estabilitat pressupostària, la Generalitat no només ha canviat les quantitats, sinó com ens recordava la senyora Terés, bé, com que li reconeixia la senyora Muradàs, quan les coses es fan bé també s'han de dir, per això em dirigia a ella. Per tant, crec que hi ha tres temes, deia. El de l'estabilitat pressupostària, s'han canviat no només les quantitats, sinó com ens recordava la senyora Terés recentment el canal a través del qual es financen les escoles bressol. I crec sincerament que aquí la Generalitat té un problema també de no creure's massa aquest model de zero a tres, veient les últimes actuacions. I també crec que hi ha un problema de deslleialtat, perquè algunes d'aquestes retallades s'han fet de manera unilateral i, a més a més, quan el servei ja estava donat. D'aquest tema també ja n'havíem parlat.

Per tant, jo també crec que hem d'arribar a la conclusió que la Generalitat no està apostant d'una manera decidida i, per tant, no es creu aquesta etapa de zero a tres.

Intervé el Sr. Ribas, qui explica, el que li dic amb tots els respectes, crec que es confon el concepte de model educatiu amb el model econòmic o com finançar aquest model educatiu. És a dir, jo crec que el Govern de la Generalitat ha manifestat molt clarament no només el seu suport al model del zero a tres, que a Girona no tenim cap mena de problema i això és el que primer hem de destacar. És a dir, la ciutat de Girona no té cap mena de problema respecte al finançament de l'educació de zero a tres, sinó que quan es parla de coresponsabilitats amb mi m'agradaria també que la gent fes una mica de memòria del que s'ha trobat el Govern de la Generalitat quan ha arribat. Perquè el que no podem defugir és de la realitat econòmica que es troba el Govern de la Generalitat quan arriba en aquell moment.

Tampoc podem defugir que hi havia un programa que era Educa 3, que era per als nanos de tres a sis anys que també s'elimina. I el que ha de fer el Govern de la Generalitat és assumir per si mateix el cost econòmic del que representa mantindre un sistema educatiu que hi creu, que és de zero fins a sis anys. I això comporta, davant d'un ofegament econòmic, ser prou hàbil per intentar poder cobrir tota aquesta realitat. I això és la realitat que ens trobem en el moment actual, no n'hi ha cap altra. I la Generalitat creu amb aquest sistema educatiu, però que no hem d'obviar que aquest sistema educatiu que va imperar, que era el 30-30-30, sempre primava en tot moment que l'Ajuntament havia de fer l'esforç principal. Jo recordo quan governava el tripartit, que el model era 45 Ajuntament, 30 Generalitat i 15 les famílies. I aquest era el model quan estava aspirant-se al model 30-30-30, que no s'hi va arribar mai en absolut.

En el moment actual estem amb un model que està el 28 la Generalitat, 43-45 els ajuntaments i les famílies estan a un 25. Però tenint en compte, com deia abans, que evidentment es vol mantenir aquest model educatiu del zero a tres anys, perquè es considera prioritari i es considera importantíssim, però alhora ens veiem obligats a haver també de sostenir i mantenir el model de tres a sis anys, davant d'un ofegament econòmic real i evident. Llavors el que es fa és s'intenta ponderar i s'intenta poder donar a aquest servei la màxima eficiència possible. Evidentment, de 1.200 hem passat a 890, també recordo la plaça construïda de cinc mil euros, que tampoc va arribar mai a realitzar-se de forma adequada. És a dir, el fet que sigui la diputació qui

ara estigui col·laborant no detreu que qui ha de donar el servei primer que és l'Ajuntament estigui al davant i estigui tirant del carro. I el que ens ha de preocupar és si l'Ajuntament ho fa o no ho fa, i l'Ajuntament hi és i, quan parlem de l'Ajuntament de Girona, està davant de tot i complint.

Respecte al deute, jo els faré una menció, perquè avui ens hi hem posat i hem anat a mirar a veure si realment el que estàvem manifestant, el deute del 2010 al 2011 ingressat el 30/11/2013. El del 2011-2012 està pendent i en breu es farà efectiu. El del 2012-2013, ingressat en dos trams, 19/12/2013 i 3 de febrer de 2014. I el 2013-2014 està pendent de sol·licitud i el termini finalitza el 30/9.

Evidentment davant la confusió del que és el sistema educatiu, que el defensem plenament, d'una qüestió del sistema financer davant d'una realitat concreta que no em poden defugir, perquè en són plenament coneixedors, el nostre grup votarà en contra.

Intervé la senyora Terés, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, miraré de ser molt ràpida. En primer lloc, doncs això, agrair la sensibilitat dels grups que hi votaran a favor.

I després, clar, comentar-li algunes qüestions al senyor Ribas: 30, 30 i 30 fan 90, vostè volia parlar de terços, que era el primer plantejament, el plantejament inicial que s'havia fet la Generalitat, però que nosaltres estem contents, les mates no són lo seu, ja n'haviem parlat un altre dia, estem contents, diguéssim, poder sí, m'equivoco, doncs estem contents que aquest desequilibri, perquè és veritat que les famílies havien d'aportar menys a aquesta proporció. Miri, aquí plantejem que la Generalitat no paga, no paga els seus deutes pels quals es va comprometre, ja no parlem que no paga allò que havia acordat el principi, que s'havien arribat a parlar de 1.800 euros per plaça d'infant per al seu funcionament, d'infant i per any. Però és que no tan sols va anar reduint aquesta quantitat, que llavors això hipotecava molt més els ajuntaments, és que ni tan sols ho paga. Que ho paguin altres és molt còmode, però és que ho paguin altres no pot manar sobre altres.

Miri què ha passat en els consells comarcals, miri què ha passat d'històricament, la Generalitat, el Departament d'Ensenyament delegava competències en els consells comarcals pel que fa al tema educatiu i quin desgavell no hi havia, cada consell comarcal posava les seves normes i els seus criteris. I s'ha arribat a un moment que ara la Generalitat diu que ho ha ordenat per a tots igual i, en realitat, només ha ordenat per les beques el tema de criteris d'adjudicació de beques, però continua havent-hi que cada consell comarcal decideix molts altres criteris.

Imagini's, ara es fa un conveni amb les diputacions perquè paguin aquests diners que deuen, qui no es diu que cada diputació farà i arbitrarà, perquè a més a més és un conveni, no és ni una delegació de competències, cada diputació els administrarà com li semblarà, què prioritzarà la Diputació de Girona? Com sempre, els ajuntaments més petits. Entén? Vull dir que tot aquest tema és, delegar competències o conveniar-ho amb altres és desentendre's, perquè no tens el «mando» d'aquestes decisions, i és una responsabilitat de la Generalitat de Catalunya, conjuntament amb els ajuntaments. Per tant, discrepo obertament del que vostè diu. I, per cert, la Generalitat ha doblat el deute que tenia, la Generalitat actual ha doblat el deute que tenia el tripartit, darreres dades, darreres notícies.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per 15 vots a favor dels grups municipals del PSC, PPC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Srs. Palomares, Bonaventura i la Sra. Plana i deu vots en contra del grup municipal de CiU.

20. Moció que presenta el regidor no adscrit Sr. Carles Bonaventura Cabanes perquè l'Ajuntament de Girona destini un espai de la ciutat a la memòria de Salvador Puig Antich.

Aquesta proposta queda sobre la taula per a un major i detingut estudi:

Moció que presenta el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes perquè l'Ajuntament de Girona destini un espai de la ciutat a la memòria de Salvador Puig Antich.

21. Moció que presenta el grup municipal de la CUP pel canvi de nom de la plaça Poeta Marquina i la recuperació de la memòria històrica.

Aquesta proposta queda sobre la taula per a un major i detingut estudi:

Moció que presenta el grup municipal de la CUP pel canvi de nom de la plaça Poeta Marquina i la recuperació de la memòria històrica.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, em deixen fer una petita reflexió en relació a les mocions números 20 i 21, a veure què els sembla, amb relació al que ja havíem comentat a la Junta de Portaveus a veure si fos possible que aquestes dues mocions que tenen a veure amb alguna cosa similar poguessin quedar a sobre la taula.

Arriben molt sovint propostes de ciutadans, de donar noms a carrers de la ciutat, tot i que cada vegada queden menys carrers o pràcticament no queden carrers, de donar noms a espais públics o a equipaments públics a persones o situacions. Jo crec que tot està molt ben rebut, però portem ja una acumulació de candidats i candidates molt llarga.

Jo els anava a proposar una cosa, el poder actuar davant de mocions com la 20 i com la 21, crec que ens convindria que hi hagués una comissió tècnica en què hi participessin els tècnics del Museu d'Història i de l'Arxiu Municipal, que són els que tenen a veure amb els temes del nomenclàtor i potser també de la UMAT, que fes una anàlisi de la situació actual, que ens digués quins espais, carrers, equipaments estan pendents de batejar, quina és la llista dels noms ja aprovats en el seu temps per assignar a algun espai o carrer, quina és la situació actual també de la paritat que tots plegats havíem dit que anàvem a buscar en aquest tipus d'iniciatives i que alhora establís uns criteris marc a partir dels quals poder orientar-nos a l'hora que el Ple o l'òrgan corresponent, prengui aquestes decisions. Criteris com del tipus: ha de transcórrer un temps o no després, que es vulgui dedicar el carrer a una persona que ha mort? Es pot dedicar un carrer en vida? Caldria un consens mínim del Ple per evitar que potser una moció, com podria ser el cas, pogués quedar aprovada per una majoria molt simple, molt bàsica. Fora bó que hi hagués uns criteris bàsics que poguéssim compartir a partir, no dic un reglament, crec que han de ser uns criteris a partir dels quals tots els grups poguéssim formular les propostes i anar-les ordenant, perquè si no podrem fer propostes d'anar batejant noms de carrers quan els carrers potser farà temps que se'ns hauran acabat.

Només ho dic això a veure si els sembla als dos grups proponents de la 20 i la 21 de deixar-ho a sobre la taula amb el compromís que ja varem insinuar a la Junta de Portaveus de fer aquesta comissió.

Intervé el senyor Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, jo per la meva part no hi hauria problema sempre que es pugui participar en aquesta comissió tècnica.

Intervé el senyor Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, a nosaltres ens agradaria que hi hagués una mica de calendari, perquè la cosa no es perpetués en el temps i poguéssim participar en aquesta comissió.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, el calendari és molt senzill, perquè de fet, si m'apuren, al tornar de vacances estaria fet l'estudi de la situació actual, què tenim pendent, què tenim aprovat que no està adjudicat a l'espai públic o a equipament. Això és una cosa que hem de saber tots i que la podem compartir i això és senzill. Dos, què

queda pendent exactament d'adjudicar, és a dir, quins espais queden pendents. Tres, quines peticions s'han fet avui i en el passat de canvis de nom, que és una altra problemàtica, perquè té una complexitat diferent. I quatre, que ens orientés una mica amb criteris generals, perquè els puguem tenir tots plegats i compartir, de com es procedeix o quins criteris observem davant d'una proposta d'aquest tipus. I això és fàcil de fer, una primera versió tècnica i després, si volen, la podem tractar en una Junta de Portaveus ampliada que puguin venir regidors no adscrits, en aquest cas, perquè són alguns proponents de mocions i que allà discutíssim i ens poséssim d'acord sobre propostes d'aquesta envergadura.

Pensin que batejar un carrer si totes les coses van bé, aquell carrer pot estar un segle amb aquell nom, de manera que crec que és una decisió que la prenem generalment per unanimitat i estaria bé que hi reflexionessin.

Fa ús de la paraula la senyora Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, la nostra moció no és ben bé donar el nom d'un carrer nou, va més lligada amb la memòria històrica, però ens sembla bé esperar-nos si això es fa ràpid i tornant de vacances aquesta comissió ja funciona. I nosaltres estaríem disposats a presentarla al setembre i si els criteris d'aquesta comissió ja estan definits, ho podem decidir segons aquests criteris.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, crec que estaria bé, perquè no és el primer cas que tenim de canvi de nom d'un espai, en tenim d'altres en el passat i veure potser si hi ha obsolescència o no d'algun tipus de nomenclàtor que potser ha quedat despistat i que ara potser ningú no reconeix a l'espai públic. Crec que els tècnics ens haurien d'ajudar una mica a orientar-nos en aquest sentit.

Intervé el senyor Quintana, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, només un petit matís, perquè és que les notes que jo tenia apuntades com a intervenció en les dues mocions anaven en aquest sentit, la nostra idea era que hi havia hagut moltes mocions en aquest sentit i que creiem que s'havia de posar una mica de fre amb el sentit positiu, és a dir, d'intentar-ho estudiar i reglamentar-ho d'alguna manera.

Fa ús de la paraula el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, entenc que la comissió planteja com posar noms, però també com treure noms.

Intervé la senyora Veray, qui manifesta, com deia el senyor Quintana, nosaltres era una de les coses que volíem plantejar tant en el debat d'una moció com en l'altra, més que res perquè hi ha, per exemple, un precedent com és l'Ajuntament de Figueres, que des de fa temps funciona així i jo he parlat amb els diferents grups polítics i sembla que és una de les millors maneres i els funciona adequadament.

Intervé el senyor alcalde, qui explica, si els sembla, fem això, ens posem a treballar i, tornant de vacances, que vostès tinguin aquest document amb aquestes dades i a partir de la qual faríem una Junta de Portaveus ampliada per posar-nos d'acord i prendre un acord al respecte. I, a partir d'aleshores, cadascú que defensi les mocions que consideri que ha de defensar.

22. Moció que presenta el grup municipal de la CUP contra la Llei General de Telecomunicacions.

En els últims 15 anys hi ha hagut un augment exponencial d'una nova contaminació ambiental, provinent dels camps electromagnètics artificials d'alta freqüència, fàcilment constatable en l'expansió de les radiofreqüències per la implantació de les xarxes de telefonia mòbil i una interminable llista de dispositius de tecnologia sense fils.

Especialment rellevant és l'impacte local provocat per les antenes base de telefonia mòbil, visible en la preocupació ciutadana reflectida en l'"Eurobaròmetre especial sobre camps electromagnètics" del 2010, en les nombroses denúncies de conglomerats de càncer a l'entorn de les antenes i en les innumbrables mobilitzacions i peticions veïnals.

Aquesta preocupació ciutadana va d'acord amb les nombroses crides des de diferents àmbits (científics, institucions europees i internacionals, jurídics), que insten a les administracions públiques a aplicar el principi de precaució (recollit en la Llei 33 /2011, de 4 d'octubre, general de Salut Pública), davant d'aquests contaminants ambientals alertant-nos del seu risc potencial per a la salut de les persones, especialment en la infància, la joventut, les dones gestants i altres grups sensibles.

Entre les recomanacions i alertes des del camp científic, des dels sectors en clara absència de conflicte d'interessos, destaca la revisió bibliogràfica de més 3.800 estudis científics i treballs sobre l'exposició a Camps Electromagnètics (CEM) del grup internacional de científics del Grup Bioinitiative (2007/2012), que constaten (igual que a la Monografia de la International Commission for Electromagnetic Safety -ICEMS- del 2010 sobre els efectes no tèrmics dels camps electromagnètics), que els nivells existents de seguretat pública són inadequats per protegir la salut pública.

Així, aquests treballs documenten les evidències científiques actuals sobre la relació causal dels camps electromagnètics, abordant evidències sobre els efectes biològics i efectes adversos a la salut en els gens i en l'ADN (genotoxicitat), en les proteïnes de l'estrès, en la melatonina i el sistema immunològic, en la fertilitat i la reproducció, els efectes fetals i neonatals, l'alteració de la barrera hematoencefàlica, les evidències d'autisme, les alteracions neurològiques i del comportament (memòria, aprenentatge, comportament, atenció, trastorns del son), la leucèmia infantil i altres càncers infantils, tumors cerebrals i neuromes, càncer de mama o Alzheimer, entre d'altres.

Des de 1998, conferències i declaracions mèdiques i científiques "precaucionistes" de tot el món criden a aplicar el principi de precaució en la línia del principi ALARA (tan baix com sigui raonablement possible), amb límits i criteris més restrictius davant d'una creixent evidència dels efectes no tèrmics de l'exposició a la radiació no ionitzant en totes les freqüències.

La classificació (maig del 2011) de l'Agència Internacional d'Investigació sobre el Càncer (IARC) de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) de les radiofreqüències (com les de la telefonia mòbil) com a possiblement cancerígen per als humans tipus 2B, és considerada ja desfasada en l'última actualització (2012) de l'informe BioInitiative que, en base a les últimes investigacions, considera que ja hauria de ser qualificat com a cancerígen conegut tipus 1, la màxima classificació (igual que el tabac i l'amiant).

Des de l'àmbit professional, científic i de diferents administracions sanitàries (com la Health Protection Agency del Regne Unit o el Comitè Nacional de la Radiació No Ionitzant de la Federació Russa) s'alerta també de l'expansió d'una síndrome que cada vegada afecta més persones arreu del món: l'electrohipersensibilitat, que és la intolerància a l'exposició als camps electromagnètics no ionitzants. El Parlament Europeu (en el punt 28 de la Resolució A60089/2009) sol·licita als estats membres reconèixer-la com discapacitat funcional igual que ja es va fer a Suècia el 2000, "per tal de garantir una protecció adequada i igualtat d'oportunitats a les persones que la pateixen".

A més de la classificació de l'OMS de les radiofreqüències com a probablement cancerígenes al maig de 2011, destaquen les declaracions de l'Agència Europea del Medi Ambient (des del 2007 fins a l'actualitat), les del Parlament Europeu (al 2008 i 2009) i la de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa (al 2011), en la línia d'aplicar ja mesures "precaucionistes" en base als informes científics anteriorment esmentats. Igualment, l'Informe Mundial del Càncer del 2014 de la IARC (OMS) alerta sobre la necessitat de reforçar la prevenció, actuant sobre els contaminants ambientals per evitar la previsió de la duplicació de nous casos en les pròximes dues dècades.

També diferents sentències del Tribunal Suprem ja van reconèixer (si no suposen inseguretat jurídica o facultat omnímoda) la competència municipal de protecció sanitària a la població per reduir nivells d'exposició als camps electromagnètics, establint mesures addicionals de protecció a les establertes en el Reial Decret 1066 / 2001 (fixant l·lindars d'exposició menors i espais protegits en el planejament urbanístic).

La Llei General de Telecomunicacions, aprovada definitivament el passat mes d'abril, sotmet directament el desplegament de xarxes públiques de comunicacions electròniques a les disposicions del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, en nom de la competència exclusiva de l'estat, usurpant la competència municipal per atorgar llicències (perdent l'estudi de l'avaluació ambiental) i les competències municipals i autonòmiques en el camp de les telecomunicacions (medi ambient, ordenació urbana i territorial i salut pública), amb les següents conseqüències:

- Desprotecció jurídica en matèria de salut i consum: no s'aplica ni deixa aplicar el principi de precaució (reconegut en l'art. 3 de la Llei 33/2011 General de Salut Pública) i deixa en mans privades i interessos comercials les consideracions relatives a la expropiació forçosa i a les infraccions greus. No atén les recomanacions "precaucionistes" de la Resolució 1815 de l'Assemblea parlamentària del Consell d'Europa (2011), ni a les Convencions internacionals com la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat (2006), ni al Conveni d'Aarhus (1998), sobre accés a la informació, participació pública en la presa de decisions i accés a la justícia en temes mediambientals;

- Davant la possibilitat de l'expropiació de béns privats i públics per a la instal·lació d'antenes de telefonia mòbil es preveu certa conflictivitat davant la qual els governs municipals no tindran cap possibilitat d'intervenció real, perquè quedaran relegats a un paper subsidiari (realització d'informes no vinculants);

- L'autonomia municipal és una garantia institucional, qüestionada per aquesta llei, està reconeguda en la Constitució Espanyola de 1978 (articles 137 i 140) i en la Carta Europea d'Autonomia Local (article 3.1) ratificada per l'estat espanyol el 1988. Aquesta autonomia està reconeguda en la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en la preservació dels interessos municipals en matèria de: a) Planejament, gestió, execució i disciplina urbanística. Protecció i gestió del patrimoni històric. b) Medi Ambient Urbà [...] i protecció contra la contaminació. j) Protecció de la salubritat pública. ñ) Promoció en el seu terme municipal de la participació dels ciutadans en l'ús eficient i sostenible de les tecnologies de la informació i les comunicacions;

Per tots aquests motius, el grup municipal de la CUP proposa al ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Mostrar el rebuig a la Llei General de Telecomunicacions per atemptar contra l'autonomia local;

Segon.- Comunicar al govern espanyol la necessitat que qualsevol reforma de la Llei de Telecomunicacions tingui en compte la salut i la vida per sobre dels beneficis econòmics, i no atengui només als interessos de la indústria;

Tercer.- Instar el govern espanyol a promoure un desplegament de les telecomunicacions segur i saludable escoltant a tots els actors afectats per la llei: els governs autonòmics i locals i especialment a la societat civil (associacions i col·lectius implicats) i als científics experts independents (les seves investigacions i els seus punts de vista), atenent les recomanacions i convenis internacionals esmentats a la part expositiva d'aquesta moció;

Quart.- Traslladar aquest acord als Governos espanyol i català, als grups polítics del Congrés de Diputats i del Parlament de Catalunya i a les juntes de govern de l'ACM i la FMC.

Presenta la proposta el senyor Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, atès que avui en els meus torns d'intervenció m'he allargat moltíssim, faré ara

un gran esforç de síntesi, tot i que no superaré el senyor Palomares, però bé, ho intento. La Llei general de telecomunicacions es va aprovar el passat mes d'abril al Congrés dels Diputats amb els vots a favor del PP, el PSOE, PNB i Convergència, i al Senat també amb els vots favorables de l'Entesa o el que queda de l'Entesa.

La moció que avui els presentem és una iniciativa de la plataforma contra la contaminació electromagnètica, que l'ha presentat en municipis de tot Catalunya i que ha comptat amb el suport de diversos dels partits que en el seu moment van recolzar la llei, però per una qüestió de defensa de l'autonomia municipal han desobeït la consigna del partit, diguéssim.

Per tant, aquesta llei pensem que vulnera contra l'autonomia municipal i que, a més a més, és una clara concessió a les empreses privades del món de la telecomunicació, que a partir de l'aprovació d'aquesta llei, malgrat que s'han aprovat esmenes, és cert, podran decidir la ubicació d'infraestructures en funció dels seus propis interessos i sense tenir en compte la salut pública de la ciutadania. I, d'altra banda, aquesta llei, hi insistim, obre les portes a la vulneració de l'autonomia municipal, una qüestió que des dels municipis sempre és bo defensar.

Intervé la senyora Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, nosaltres hi donem suport. Coincidim amb aquest plantejament del perill de l'electromagnetisme i al mateix temps, bé, que és una oportunitat de negoci com molts altres. Doncs aquí hi ha una gran oportunitat de negoci que nosaltres entenem que ha d'estar regulat per protegir precisament la ciutadania.

Intervé la senyora Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, nosaltres no donarem suport a aquesta moció. Aquesta és una bona llei, que dona una major cobertura les xarxes digitals de major cobertura als ciutadans, així com preus més barats, major capacitat d'extensió dels nous operadors, millor cobertura de les noves xarxes, de les xarxes de noves generacions i fins i tot alguna formació política com és Convergència i Unió, la seva portaveu al Congrés dels Diputats va arribar a qualificar de reforma estructural vital. Per tant, en aquest sentit, jo crec que si en una cosa van estar d'acord totes les forces polítiques que hi van donar suport és que aquesta llei atorga més seguretat jurídica i estabilitat a un sector determinant en el creixement social i en la competitivitat econòmica.

Per tant, creiem que és una bona llei i no donarem suport a una moció que el primer que diuen és que la rebutja. Vostè hi ha fet referència i és veritat, es van acceptar totes les esmenes de Convergència i Unió i una gran majoria del Partit Socialista, en concret vuitanta.

Fa ús de la paraula el senyor Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, fa unes cinc hores el regidor Jordi Navarro ens deia que el llenguatge d'algunes parts dels documents de l'Administració eren complexos i eren carregats, estava pensant en la seva moció que ens parla del comitè nacional de la radiació no ionitzant de la federació russa, Déu n'hi do, però bé, permeteu-me la broma.

Però, dit això, crec que la moció d'un element que valorem com a positiu, que és aquest punt de l'autonomia, a Girona s'han fet bé les coses, quan hi havia preocupacions entorn als temes de les preocupacions que podia despertar en uns determinats es feien controls, es penjaven a la web, s'accedia a aquesta informació fàcilment per davant de preocupacions lògiques i raonables de molts ciutadans i també s'havia fet un desplegament correcte de les telecomunicacions facilitant que les companyies poguessin posar les antenes allà on pertocava.

Per tant, en aquest sentit, de defensar l'autonomia local quan en una ciutat com Girona sempre s'havien fet bé les coses, pensem que és raonable apostar per una abstenció en el sentit de no compartir part potser del llenguatge que s'utilitza, de la terminologia de preocupació excessiva i potser podríem donar peu a justificar que no es faci cap tipus, diguem-ne, d'inversió i desplegament de la xarxa, que seria un element que no

podríem compartir de cap manera, amb aquest element d'intentar defensar l'autonomia local.

Intervé el senyor Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, el primer que voldríem manifestar des de l'equip de Govern és tranquil·litzar una mica la població gironina. Crec que és molt important sobretot, com deia, des de la lectura una mica alarmista quant a l'exposició per part de la CUP, indicar sobretot que l'Ajuntament de Girona està fent la seva feina i que la feina és contrastable, s'han controlat més de cent espais en noranta-set expedients i des de l'any 2014 a petició inclús de ciutadans s'han fet més de quaranta-vuit mesures de control a dinou habitatges que ho han demanat a l'Ajuntament.

Evidentment, per tant, la preocupació per a la salut que posa de manifest la moció, el que voldria indicar-li és que aquestes mesures de 0,1 i 0,2, i les més altes arriben a 2, quan en realitat el límit restrictiu està a 28. Per tant, totes aquestes dades són contrastables a la web de l'Ajuntament de Girona i manifestar als ciutadans de Girona que evidentment es fan els controls oportuns i que, per tant, les mesures no superen ni els elements més restrictius. Per tant, no generar una alarma que seria totalment injustificada, com la d'una veïna que estava més emmalaltida per la por que li havien generat que estaria contaminada que no per la radiació en si mateixa que li superava pròpiament fins i tot el microones més que pròpiament l'antena que tenia més propera. Per tant, hem de ser mica més realistes tots plegats. L'últim estudi que s'ha fet, que és un comitè d'experts del ministeri de salut noruec que l'any 2013, inclús posava de manifest que no detectava que hi havia una perillositat on hi havia realment aquesta radiació no ionitzant de la telefonia mòbil. És a dir, posava en entredit moltes de les qüestions que s'han dit, però això no deixa que l'Ajuntament de Girona està amatent a aquesta realitat i fa totes les anàlisis que pertocuen i evidentment, com deia, està molt amatent per poder actuar quan sigui pertinent

Quant al que és pròpiament la llei, evidentment el Grup de Convergència i Unió en el Congrés dels Diputats i al Senat va presentar esmenes i va votar favorable, però això no deixa que el grup que està en un ajuntament, per tant, que està més en contacte directe el que és amb la ciutadania no hagi de vetllar i posar per endavant aquelles qüestions que li puguin preocupar. I la pèrdua d'autonomia quant a les decisions pròpiament d'un ajuntament fa que un equip de Govern o un equip de Convergència i Unió, digui que li agradaria més que aquesta llei li permetés opinar, com va tenir quelcom a dir amb la creació el 9 de gener de 2014 del Pacte local de desplegament de les infraestructures de telefonia mòbil de la ciutat de Girona.

Evidentment aquest pacte, que el va subscriure l'Ajuntament de Girona, però el van subscriure també ciutadans, és a dir, representants de les entitats de la ciutadania de Girona, com pròpiament empreses de la telefonia mòbil, marquen quins són els paràmetres que en aquesta moció es veuen reflectits a la seva part expositiva. És a dir, aquest major control, que hi hagi realment un pla a seguir, que no es pugui actuar de forma discrecional i que evidentment l'Ajuntament pugui dir quelcom en cada una d'aquestes actuacions.

És cert que això és el 9 de gener, que la llei és posterior, però evidentment tots els operadors mantenen l'aplicabilitat d'aquest pla i, per tant, l'únic que hem d'esperar i desitjar que si aparegués un operador nou, evidentment també s'adhereixi al mateix i per això treballarem.

El que farà el nostre grup és abstenir-se, però bàsicament amb la finalitat única i exclusiva de buscar aquest criteri que no volem perdre la capacitat per poder actuar. I estarem, com deia, amatents al desplegament pròpiament de la llei, que pot tindre moltes coses positives, però evidentment el que no voldríem és que en tingués de negatives, i és que l'Ajuntament estigués coaccionat quant al seu futur.

Intervé el senyor Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, agrair als grups que han manifestat la seva intenció de votar favorablement a la moció,

també agrair les abstencions que posen l'accent en la qüestió de l'autonomia municipal. I dir-nos que aquesta moció, diguéssim, que no és una redacció que hagi fet la CUP, sinó que és una moció tipus que ha impulsat la plataforma contra la contaminació electromagnètica, hi insisteixo, és una moció que s'ha presentat en diversos municipis, que té un format similar i que això és el que nosaltres hem traslladat.

M'ha preocupat una mica, senyor Ribas, aquest «menysteniment» que fa una mica de la preocupació que hi ha per part de sectors importants de la ciutadania pel que fa a la contaminació dels camps electromagnètics. Nosaltres pensem que no s'ha de minimitzar això, sabem que hi ha molta discòrdia a la comunitat científica, les companyies treuen uns informes, organismes independents de la comunitat científica en treuen uns altres, són qüestions molt serioses. I nosaltres pensem que, bé, és veritat, hi ha discòrdia, hi ha molt de debat, però s'han de tenir en compte les versions que diuen que aquests camps electromagnètics afecten la salut.

També hi ha un tema que és que a nosaltres també ens preocupa moltíssim, que és que la impunitat que puguin tenir les grans companyies pot afectar la vida dels ciutadans i ciutadanes els diversos municipis, entre els quals hi som nosaltres. I això és una qüestió que a tots plegats ens hauria de preocupar.

Dit això, agraim els vots favorables i l'abstenció.

Intervé el portaveu del grup municipal de CiU, senyor Ribas, només una qüestió perquè quedi clar, el debat científic hi haurà de ser, el que li estava manifestant és que aquest debat pot ser-hi, però les cent mostres, les quaranta-vuit mostres és que hi ha una preocupació evident per l'Ajuntament de Girona i evidentment estarà amatent a qualsevol d'aquesta realitat, amb independència de què diguin en aquest sentit les diferents comunitats científiques.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per cinc vots a favor dels grups municipals de la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit Sr. Bonaventura, dos vots en contra del grup municipal del PPC i divuit abstencions dels grups municipals dels grups municipals de CiU, PSC i els regidors no adscrits senyor Palomares i senyora Plana.

23. Moció que presenta el grup municipal del PPC per demanar la redacció del Pla Estratègic de Turisme, Cultura i Comerç de la ciutat de Girona.

Aquesta proposta queda sobre la taula per a un major i detingut estudi:

Moció que presenta el grup municipal del PPC per demanar la redacció del Pla Estratègic de Turisme, Cultura i Comerç de la ciutat de Girona.

Presenta la proposta la senyora Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, vull anunciar que deixarem aquesta moció avui sobre la taula, perquè després d'una reunió amb la senyora Madrenas en la qual hem estat llargament parlant del que ha de ser l'Agència de Promoció Econòmica, que sap que és una cosa molt demandada també pel meu grup i, de fet, és un dels primers acords a què vam arribar amb aquest equip de Govern i després de veure que el document que ens ha presentat i amb el qual hem començat a treballar i hem començat a comentar ja inclou l'elaboració del pla estratègic i sobretot el compromís, que a més ens l'ha donat per escrit i per això, ens dóna encara més fiabilitat, amb relació al calendari d'execució de totes les accions que tenen vostès previst fer amb relació a la creació definitiva d'aquesta Agència de Promoció Econòmica i al desenvolupament d'aquest pla estratègic. Nosaltres deixarem la moció sobre la taula. Si efectivament vostès al setembre i l'octubre no compleixen amb allò que avui la senyora Madrenas ens ha traslladat, ens veurem habilitats, perquè torni a entrar a l'ordre del dia. Però esperant que això no faci falta, sinó que vostès compleixin i que al setembre fiquem fil a l'agulla en aquest tema que tant

preocupa el meu grup i que tan important és per a la ciutat de Girona i el món del turisme.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, li agraeixo aquest gest perquè vostè sap que hi estem treballant fa temps i que n'havíem parlat en altres ocasions i, per tant, això demostra una mica la confiança en allò que hem parlat i li agraeixo que ajorni aquesta moció, amb el benentès que si allò que li hem explicat no acaba anant bé vostè la tornarà a presentar.

24. Moció que presenta el grup municipal del PPC pel compliment de la legalitat vigent.

S'ha desestimat la proposta següent:

El passat 19 de juny es van retirar del saló de plens de l'Ajuntament de Girona els retrats del rei Joan Carles I i la reina Sofia coincidint amb la proclamació del seu fill, Felip VI, com a nou rei d'Espanya.

Segons regula el RD 2568/1986 de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, art. 85.2, "en lloc preferent del saló de sessions estarà col·locada l'efígie de S.M. El Rei".

Per tant, el retrat dels nous reis ja hauria d'estar present al saló de plens.

D'altra banda, l'article 4 de la Constitució Espanyola i l'article 3 de la Llei 39/1981, de 28 d'octubre, per la qual es regula l'ús de la bandera d'Espanya i el d'altres banderes i ensenyes, estableixen que la bandera d'Espanya haurà d'onejar a l'exterior i ocupar un lloc preferent a l'interior de tots els edificis i establiments de l'Administració central, institucional, autonòmica, provincial o insular i municipal de l'Estat. La mateixa llei, als articles 4 i 5, estableix que també es podran utilitzar les banderes autonòmiques reconegudes als Estatuts de les Comunitats Autònomes i la dels Ajuntaments i Diputacions. Tal com indica l'article 6, la bandera d'Espanya ocuparà sempre un lloc destacat, preeminent, visible i d'honor.

Abans de l'arribada de CiU al govern de la ciutat, la bandera espanyola, la senyera, la de Girona i l'europea estaven col·locades a la façana de l'Ajuntament i mai va haver guerra ni debat de banderes (amb governs del PSC i amb el tripartit, quan també hi havia ERC). Des de fa pocs anys, a l'exterior de l'Ajuntament de Girona no onegen les quatre banderes, sinó que han desaparegut totes menys la senyera.

Complir aquestes lleis és una mostra de respecte a les nostres institucions democràtiques. El respecte a aquestes institucions i a la legalitat vigent és bàsic per la democràcia.

Des del Partit Popular Català hem demanat en diverses ocasions a l'equip de govern el compliment d'aquestes lleis, sense que a data d'avui s'hagi donat resposta a la nostra demanda ni compliment a les lleis.

Per tots aquests motius que s'exposen, el grup municipal del Partit Popular Català proposa al ple d'aquest ajuntament, l'adopció dels següents ACORDS:

PRIMER.- Donar compliment a l'art 85.2 del RD 2568/1986 de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, col·locant l'efígie de S.M. El Rei en lloc preferent d'aquest saló de plens de l'Ajuntament de Girona.

SEGON.- Donar compliment a l'article 4 de la Constitució Espanyola i l'article 3 de la Llei 39/1981, de 28 d'octubre, per la qual es regula l'ús de la bandera d'Espanya, restituint les banderes oficials i obligatòries a la façana principal de l'edifici de l'Ajuntament de Girona.

Presenta la moció la portaveu del grup municipal del PPC, senyora Veray, qui exposa, anirà molt ràpid a presentar aquesta moció. Tots la tenen i l'exposició de motius és més que coneguda, vostès m'han sentit aquí demanar per activa i per passiva amb precís i també li he fet directament a l'alcalde amb escrits adreçats directament a ell com a portaveu del meu grup, demanant que es compleixi la legalitat vigent en dos

temes molt concrets. Amb el primer, que és amb el compliment de la llei de banderes, jo això li he demanat amb prec. Efectivament a dia d'avui aquest Ajuntament segueix sense complir la llei de banderes.

I la segona que és amb relació a l'abdicació del rei Joan Carles I i la proclamació del nou rei Felip VI, al qual nosaltres, i també li vam demanar per escrit, que compleixi el reial decret i, per tant, la legalitat vigent amb relació al fet que en aquest saló de plens hi figuri la foto del rei Felip VI, que sap perfectament que pot ficar-hi el rei i la reina, només el rei, i triar la foto que des de la Casa Reial envien als ajuntaments per tal que ho facin.

Miri, complir aquestes lleis o complir totes les lleis, millor dit, és una mostra de respecte a les nostres institucions democràtiques. El respecte a aquestes institucions i a la legalitat vigent és bàsic per a la democràcia, no fer-ho jo crec que sincerament, senyor Puigdemont, que li resta credibilitat i autoritat davant dels ciutadans als quals vostè els demana cada dia que compleixin les lleis no només d'àmbit general o d'àmbit autonòmic, sinó també les lleis que fem des d'aquest Ajuntament, que són les anomenades ordenances. Per tant, quan un alcalde presumeix, i vostè ho ha fet als mitjans de comunicació, i ho sap, que no compleix la legalitat vigent està fent un flac favor a la institució i a la ciutadania en general.

I, per tant, nosaltres li demanem al seu equip de Govern i a tots els grups municipals, d'aquest Ajuntament que donin suport a aquesta moció que parla exclusivament –i hem sigut molt curosos tant amb l'exposició de motius com fins i tot amb el propi títol de la moció– que el que es faci és no una crida a la desobediència de les lleis, sinó un respecte a les lleis, un respecte a les normes de joc de la democràcia i un respecte a allò que ens dóna seguretat jurídica a tot, que són les lleis. Ja m'ho han sentit dir més d'una vegada: les lleis poden agradar o poden no agradar, quan no agraden s'ha de treballar per canviar-les. I tots tenen els mecanismes i les seves formacions polítiques a les diferents administracions per intentar fer-ho. El que no s'hi val és que quan una llei agrada complir-la i demanar a tothom que la compleixi i, quan no m'agrada, doncs no només no complir-la, sinó aplaudir aquells que no la compleixen igual que vostès. Per tant, nosaltres li demanem el suport a aquesta moció.

Intervé la senyora Plana, regidora no adscrita, qui exposa, evidentment les lleis són per complir-les, de la mateixa manera que les lleis tenen diferents maneres interpretar-se i una d'aquestes maneres és també tenir molt en compte en quin àmbit social i en quin àmbit s'han d'aplicar i s'han d'interpretar. És a dir, la interpretació de la llei sí, sempre, a més a més tenint en compte quina realitat social s'està vivint en aquell moment.

És evident que aquest tema és obvi que el consens en aquesta ciutat no hi ha estat i, per tant, penso que aquesta qüestió és una cosa més simbòlica que no pas real i mai millor dit. Per tant, davant d'aquesta evidència de la nostra societat, el meu vot serà en contra de la moció.

Intervé el senyor Bonaventura Cabanes, regidor no adscrit, qui exposa, miri, senyora Veray, crec que va ser en el Ple anterior, quan vam parlar sobre el model d'estat, sobre monarquia i república i sobre un estat propi per a Catalunya que vostè va dir aproximadament una frase que deia: «Demà de tot el que hem parlat avui aquí, quin benefici en traurà el ciutadà de Girona?» Doncs bé, avui jo li faria la mateixa pregunta: en què beneficia el ciutadà de Girona, que està majoritàriament preocupat per la crisi econòmica, per les dificultats d'arribar a final de mes i per tantes altres coses, aquesta moció que vostè ens presenta avui ara en aquest plenari. Vostè creu que als gironins i a les gironines els treu la son que en aquesta sala de plens hi hagi o no hi hagi el retrat del rei d'Espanya o que a la façana de l'Ajuntament hi hagi o no hi hagi la bandera espanyola?

En el fons el que passa és que vostès fan trampa quan ens acusen als independentistes d'identitaris, de preocupar-nos més pels símbols que per les

persones, perquè vostè avui també demostra amb aquesta moció preocupar-se, com a mínim tant com nosaltres, per la simbologia, per la simbologia que a vostè li va bé. Amb una diferència: vostè exigeix que s'imposi una legalitat vigent a l'Estat espanyol independentment del que opini la ciutadania gironina, en canvi, nosaltres, els independentistes, posem la voluntat de la ciutadania, la de Girona i la de la nació catalana, per damunt de qualsevol legalitat forana.

Li demano que vostè faci el mateix, que posi per davant de qualsevol llei espanyola la voluntat del poble català i que defensi que aquesta voluntat es pugui expressar lliurement a les urnes el pròxim 9 de novembre. Evidentment el meu vot serà en contra de la moció.

Fa ús de la paraula el senyor Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, jo voldria votar els dos punts per separat, si pot ser. Bàsicament perquè el primer punt votaré en contra, perquè no sóc monàrquic i la veritat és que m'és absolutament igual. I al segon punt m'abstindré perquè vull abstenir-me esperant-me al que passi el 9 de novembre. Fins ara hem estat sense la bandera, no ens vindrà d'un parell o tres de mesos que estiguem sense la bandera, tot i que és ben sabut per tothom que jo l'hi vull. Però no cal ara buscar una altra moció de crispació quan no és necessari.

Intervé el senyor Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, la veritat és que, vist amb perspectiva històrica, dels nacionalismes que es fan i es desfan, el més obsessiu en els símbols deu ser el nacionalisme espanyol, al llarg dels últims cent cinquanta anys s'ha obsedit a situar en un país com Catalunya la prevalença dels seus símbols sobre qualsevols altres. No parlaré de la llei de jurisdiccions, que s'enviava els catalans que posaven una senyera al balcó a un consell de guerra; puc parlar del que coneixia més: el franquisme residual dels darrers anys de vida del dictador. I sembla que, en aquest *revival* que estan tenint els governants espanyols, de nou s'obsedeixen per aquest tipus de qüestions. Bé, si la llei, si el jutge obliga l'Ajuntament a posar les banderes, es farà el que s'haurà de fer. Però sempre és al costat normalment de la denúncia d'una minoria, la denúncia d'una minoria, d'algú, que obliga una majoria a fer el contrari. Bé, fa poc parlàvem del tema de l'educació, una mica és el mateix sistema. Una minoria imbuïda amb la idea que ens ha de salvar a tots, fins i tot els que no volem ser salvats, que ens han d'obligar a fer les coses. Per tant, evidentment votaré que no als símbols de les banderes i després el Govern farà el que obligadament poder haurà de fer.

Quant als quadres, jo ja m'havia acostumat a allò de *forever young*, sempre eren joves, els reis aquells que sempre eren joves, tots envellíem però els reis sempre eren joves. Està bé que el traiem perquè a mi em generava sempre una certa enveja. Un cop han caducat, com deia l'altre dia, penso que ha de prevaldre el ROM, el ROM ha de decidir què volem.

Per tant, hi votaré en contra a l'espera que amb la lectura adient del ROM, que ha de prevaldre sobre qualsevol altre historieta de què hem de farcir aquest saló, doncs ho resolgui.

Intervé el senyor Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, jo la veritat és que avui amb les hores que portem ja de Ple ja m'he acostumat a aquesta paret ara així, i ara si hi poséssim els quadres aquells doncs a mi se'm regiraria una altra vegada l'estómac, perquè, la veritat, veure un símbol antidemocràtic aquí presidint aquest Ple no és gaire agradable. Potser seria més maco tenir-hi una auca de la proclamació de la república que va fer Francesc Macià a l'època, a l'any 31, que va venir aquí al nostre Ajuntament, i seria potser més il·lustratiu i més bonic.

Nosaltres, com es pot imaginar, no donarem suport a aquesta moció i ho farem per diverses raons. La primera és perquè pensem que vostès, el Partit Popular, un partit que actua a nivell de l'Estat espanyol, és un partit que és fidel a una tradició que prové d'uns orígens molt foscos democràticament parlant, un partit que té orígens en una dictadura. I llavors és lògic que vostès, fidels a aquesta tradició, continuïn

obsessionats a imposar el domini d'Espanya a Catalunya. I per fer-ho, doncs apel·len contínuament al compliment de les lleis que vostès, la gent del PP, la gent espanyolista, la gent que no respecta la diversitat, que no respecta el dret del nostre país a existir, doncs lleis que l'únic que volen és negar el fet nacional català. Estan obsessionats a imposar la identitat espanyola i a sotmetre i diluir el fet nacional català, i nosaltres pensem que això és inacceptable i no ho podem compartir de cap de les maneres.

Ens han amenaçat moltíssimes vegades, ens han amenaçat a retirar-nos l'autonomia, ens han amenaçat a prohibir-nos vés a saber què, però sap què passa? Són tants anys, tantes dècades d'amenaçes que és que ja hem perdut la por i diguin el que diguin ja no ens espanten. Ara bé, vostès, senyora Veray, tenen tot el dret del món a exigir que es posin aquí els quadres i que es restableixin coses, símbols, que vostès voldrien que hi fossin, només faltaria, és la llibertat d'expressió, hi tenen tot el dret del món. Ara bé, també és veritat que vostès apel·len contínuament al compliment de les lleis que a vostès els convenen, perquè molts membres del seu partit no tenen cap mena de problema a contradir lleis desbordant legalitat per afavorir els seus propis interessos personals, la qual cosa ha fet que l'Estat espanyol s'hagi convertit en un dels parcs temàtics de la corrupció més grans que hi ha arreu del món. Per tant, vostès volen que nosaltres complim lleis, però en canvi vostès vinga a vulnerar lleis, vinga a desbordar lleis i vinga a fomentar la corrupció.

Mirin, dit això, ja acabo per anar ràpid, perquè és molt tard i tots volem anar a casa. El 9 de novembre, com s'ha dit aquí, votarem i ho farem malgrat vostès, la gent que no estima la democràcia, ens ho vulguin impedir. Ens podran intentar treure les urnes, ens enviaran vés a saber per evitar que votem, però nosaltres amb el cap ben alt, carregats de raons pacífiques i democràtiques exercirem el nostre dret a vot i ho farem perquè considerem que la legitimitat democràtica d'un poble que vol ser i vol ser lliure està per sobre de lleis injustes i dictatorials que l'únic que volen és anar en contra de la democràcia.

Fa ús de la paraula el senyor Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, nosaltres ens abstindrem. Lamentem profundament no poder participar d'aquest debat tan interessantíssim i tan apassionadíssim a aquestes hores de la matinada i ens sembla que en aquest tema cadascú fa, diguem-ne, el seu cuinat i llavors creiem que nosaltres en aquesta qüestió ens hem d'abstenir.

Intervé el senyor Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, crec que hi ha hagut una persona aquí que ha dit una qüestió molt important, que és la identificació amb els símbols a cada moment: les lleis poden establir el que creguin, però evidentment hi han realitats socials que determinen o condicionen bastant aquesta identificació amb els símbols. Amb independència de tot plegat, el que és cert és que l'Ajuntament va tenir, va veure com li robaven en dues ocasions diferenciades la bandera espanyola que tenia penjada, que en una d'elles fins i tot el «màstil» va generar un perill, es va sol·licitar un informe al respecte i evidentment el que vam fer és enretirar-ho.

Després ens vam trobar que ens havien denunciat al respecte i el que farem és defensar-nos jurídicament, i esperem que la resolució judicial dictamini el que correspon. Si això arriba abans del novembre, prendrem la decisió que pertoqui i si arriba amb posterioritat al 9 de novembre, potser ja estarem en una altra realitat.

I quant al retrat o l'efígie del rei, la reina o d'ambdós, evidentment el que nosaltres hem anat buscant és a nivell de normativa què establia i a l'article 85.2 del ROM el que estableix és que evidentment sembla que hi ha una prioritat quant a si el municipi té o no té ROM i en aquest aspecte la tinença del ROM permet prendre una decisió al respecte i és que no tenim l'obligatorietat de poder col·locar l'efígie. I, per tant, a partir d'aquest moment sí que dependrà del criteri de cadascú i, en conseqüència, el nostre grup votarà en contra d'aquesta moció.

Intervé la senyora Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el ROM en aquests moments no diu que vostès poden triar, per tant, no s'excusin amb el ROM i menys quan el ROM no pot contradir una norma superior com és un reial decret.

Un cop dit això, vostès no el volen penjar, jo ja ho sé i el senyor alcalde, a més, se'n va vanagloriar, que no el penjaria. Anava al Fòrum Impulsa a quedar bé, l'endemà tornava a criticar a Catalunya Ràdio el rei. Bé, portem un mes que no sabem ben bé què en pensen vostès ni de la monarquia, ni de qualsevol cosa que hi té a veure, perquè cada dia es una cosa diferent en funció de qui tenen davant. Però, escoltin, ja ho explicaran vostès als seus votants. Jo a les persones que confien i que van donar suport al Partit Popular ja els explico quina és la posició del meu grup. La de Convergència, per un costat, i la d'Unió, per un altre, que aquests encara ho tenen més complicat, ja l'explicaran vostès.

Jo només tres coses molt ràpides. Primera, miri, senyora Plana, sempre hi havia hagut un consens, les banderes hi eren totes, el dia 11 de setembre es treien, es ficava una gran senyera al balcó de l'Ajuntament i el dia 12 es tornaven a col·locar, i això amb Iniciativa i amb Esquerra Republicana al Govern. Per tant, sempre hi havia hagut molt de consens, ha sigut amb l'entrada de Convergència i Unió al Govern que hem entrat amb una guerra de banderes que vostès saben, els que em coneixen i han coincidit amb mi en altres legislatures, que jo sempre l'havia evitat.

Els ho dic molt sincerament, no és només la bandera espanyola la que no hi ha al balcó, és que no hi ha la bandera de Girona, és que no hi ha la bandera europea, és que només hi ha la senyera. Crec que vostès també podrien reivindicar, com a mínim, la de Girona. Llavors qui està obsessionat són vostès amb el 9 de novembre, no jo, que no n'he ni parlat Tenim una senyera molt gran a la plaça Catalunya, si la robessin, l'endemà la tornarien a posar. I, a més, jo els diria que la possessin, perquè vam estar-hi tots d'acord a tenir la senyera a la plaça Catalunya, és que una cosa no treu l'altra. Nosaltres els demanem que compleixin la llei. Lleis que no els agraden, hi estic d'acord, escolti, si algun dia són independents ja faran les seves, que no ho crec que ho siguin, però si algun dia ho són, faran les seves i, si no, treballin per canviar-les. Però mentre siguin les que són, les compleixin.

Senyor Navarro, no entraré en la provocació del tema de la corrupció, crec que no pot parlar com parla del meu partit amb relació a temes de la corrupció posant al mateix sac a tots. M'està dient que jo sóc corrupta, que jo em salto les lleis? M'està dient això? Perquè, si m'està dient això, vagi al jutjat i posi una denúncia contra mi. La corrupció, senyor Navarro, és un tema personal. I ni una persona que està acusada de corrupció en el Partit Popular o a Convergència i Unió o al Partit Socialista o a Iniciativa o algun dia li pot passar al seu partit serà culpa del partit, serà culpa de la persona que no fa les coses ben fetes i que s'aprofita del seu càrrec públic per treure'n un rèdit personal. Per això no pot ser que vostè condemni tot un partit quan una persona no fa el que ha de fer. És culpa seva que contractessin Método 3 a Tarragona? Oi que no? Doncs, escolti'm, no vingui aquí a donar-me a mi la culpa si algú del meu partit no ha fet les coses bé i, si no les ha fet, que pagui pel que ha fet malament i vagi a la presó. Jo això ho tinc molt clar. Però crec que s'equivoca i fa un flac favor a la democràcia parlant amb els termes que parla amb relació a la corrupció. Perquè no crec que aquí ningú sigui responsable que el senyor Oriol Pujol, que per cert acaba de plegar, estigui imputat pel tema dels ITV, jo no crec que sigui culpa de les persones de Convergència i Unió que estan assegudes en aquest plenari, només faltaria. Doncs els corruptes en el partit, que n'hi han i estan a la presó, i si no ara n'entraran perquè els hem de negar l'indult. Quan el Govern fa les coses bé i compleix la llei a "raja tabla", vostè calla i després s'inventa coses i fa aquestes grans al·locucions que fa.

I, a més, ha tornat a dir que el meu partit no és democràtic, senyor Navarro, és que ja me n'he cansat. Me n'he cansat de la seva manera de tractar el meu partit, me n'he cansat de demanar empara al senyor alcalde i que no me la doni. Me n'he cansat fins i

tot de tenir-me de sentir que no tinc dret a queixar-me. Senyor Navarro, ja n'hi ha prou, de veritat. A cada Ple pensa estar així? Doncs, escolti, jo sincerament sap com acabaré? Que és que ni el contestaré, perquè això sí que fa perdre el temps als gironins, aquesta manera que té vostè antidemocràtica, tothom és dolent menys vostè. Jo no sé què fèiem abans de la formació de la CUP en aquest Ajuntament, de veritat, devíem ser tots molt dolents i tots molt inútils, perquè fins que no ha arribat vostè aquí no s'ha clarificat les coses. Sincerament, sigui una mica més humil.

I tornant a la moció, els torno a insistir: legalitat vigent és l'únic que demanem. Això sí, una cosa molt ràpida, senyor Olòriz, ha dit la prevalença dels símbols, no, hi vull tornar a insistir, no demanem cap prevalença de símbols, demanem que es compleixi la llei, i la llei diu: la senyera, que ja hi és; la bandera de la ciutat, que no hi és; la bandera espanyola, que no hi és; la bandera europea, que no hi és. Aquestes són les quatre banderes que a nosaltres ens agradaria que estiguessin a la façana de l'Ajuntament i que representen a tots els ciutadans d'aquesta ciutat.

I nosaltres lamentem molt que no donin suport a aquesta moció, tant en el primer punt com en el segon, la petició del senyor Palomares no tenim inconvenient de votar-ho per separat, però sincerament lamentem molt que en aquests dos temes que sempre hi havia hagut consens en aquesta ciutat i que mai hi havia hagut una discussió, que per l'opció escollida per l'equip de Govern d'aquesta ciutat hagi tingut d'acabar amb una moció del meu partit en aquest plenari, a la qual a més votaran en contra. Jo sincerament, no crec que votar en contra de complir la legalitat vigent sigui una cosa que demostrï responsabilitat.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, senyora Veray, només per aclarir-ho, perquè em sembla que tothom li ha respost molt bé. Està per demostrar que estiguem obligats a col·locar l'efígie del rei, perquè hi ha normativa clara al respecte i ferma que un ajuntament que disposa de ROM no li és d'aplicació l'article del ROF específic que fa referència a la col·locació de l'efígie del rei. És una potestat que té el plenari i s'ha de respectar. Jo li demano que, si això és així, com ens hem assessorat, en virtut d'això que acaba de reivindicar vostè del respecte a les normes, que si això és així ho respecti. I no passa res, vostè té el dret a demanar i jo crec que podem discrepar civilitzadament, que és el que acostumem a fer sempre, sobre les posicions de cadascú.

Vostè sempre es queixa molt del tracte del seu partit, jo no li dic res quan menysprea Convergència i Unió com ho ha fet avui, està en la seva llibertat de fer-ho. Però si vostè adopta aquesta actitud ha d'estar disposada també que la tractin de la mateixa manera. Per tant, jo crec que el debat simbòlic té el recorregut que té, nosaltres, jo no n'hi vull donar més de recorregut, francament, a nosaltres ens preocupen altres coses. Vostè veig que és un tema recurrent, cap problema, té el dret a fer-ho i jo defensaré que ho pugui fer. I per tant, en la mesura que si hi ha sentències fermes en aquest sentit les complirem. Però tenim legalment dret a defensar-nos, que és el que estem fent al jutjat. Jo suposo que això no ens ho traurà, que puguem exercir la legalitat, que és si considerem que tenim arguments per sostenir la posició que té l'Ajuntament i estem en un procés judicial que exercim el dret a la defensa legítima de l'Ajuntament de Girona. Estem fent això, no estem incomplint cap legalitat, per tant, no es vulgui fer la trampa d'arrossegat-nos a dir: «És que si voten en contra de complir la legalitat, ja estaran dient que no cal complir les lleis.» No és veritat això, vostè ho sap, no li he pas d'explicar perquè vostè ja hi té experiència. Però, en qualsevol cas, aclarir-li això, informi's bé pel que fa referència al que és d'aplicació en l'efígie del rei i en el cas de l'Ajuntament de Girona, jo li puc garantir que no estem incomplint cap legalitat pel fet de no col·locar el retrat aquí.

Fa ús de la paraula la senyora Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, senyor alcalde, ja sé que a la secretària vostè li ha demanat un informe i sembla, un informe que no ha vist ningú, almenys jo no l'he vist, que la secretària li diu

el que vostè m'acaba de dir. Bé, jo he demanat informes a altres secretaris d'ajuntaments i em diuen que no és ben bé així i que, per tant, aquest reial decret s'ha de complir.

Ara, si al final és així, jo li respectaré, però el segon punt sap perfectament que la legalitat diu el que diu i vostè no la compleix, que és la llei de banderes.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, pel que fa a les banderes, estem actuant amb la més absoluta legalitat, ens estem defensant i podem explicar les raons que expliquen la situació actual i esperarem la sentència. I jo només un matís per acabar, no confongui la Fundació Príncep de Girona amb la monarquia. Vostè parlava del Fòrum Impulsa i deia: «És que vostè ha tret unes declaracions dient que estava a favor...» No, perdoni, he fet una defensa del Fòrum Impulsa i de la feina que fa, i alhora això no és incompatible amb el fet que jo pugui qüestionar si hi ha una actitud de la monarquia que és discrepant amb la posició immensament majoritària d'aquest Ple. I discrepar de manera civilitzada, educada i respectuosa i en cap moment no trobarà ni una sola expressió de les meves, ni que sigui incoherent, que no sigui clara i que sigui irrespectuosa. Que potser algunes orelles no ho volen sentir? Ja ho admito, però és la democràcia. Vostè no em trobarà mai amb una manca de respecte, ni amb una incoherència. I, en tot cas, no confongui el que és un esdeveniment que n'hem debatut moltes vegades amb el que és la monarquia i no crec que tingui interès ningú que es barregi una cosa amb l'altra.

Fa ús de la paraula la senyora Veray, qui exposa, vostè troba que no va faltar al respecte quan va dir textualment que la posició de la Casa Reial era poc intel·ligent i que ja s'ho trobarien? I aquestes van ser les seves declaracions a Catalunya Ràdio, dir que algú és poc intel·ligent, per a mi sincerament és faltar al respecte. Ara, si vostè considera que no, doncs escolti, vostè defensa que no, si m'ho digués a mi, jo consideraria que a mi em falta al respecte.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, senyora Veray, em sembla que vostè avui al Ple ha dit coses bastant més gruixudes que aquestes i ningú pot dir que és la falta de respecte, forma part de l'opinió i vostè ha qüestionat la meva presència al Fòrum Impulsa. Per tant, si vostè no ho hagués introduït, jo no ho hagués explicat. I ho explicaré tantes vegades com vostès ho diguin.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació queda rebutjada per dos vots a favor del grup municipal del PPC, sis abstencions del grup municipal del PSC i disset vots en contra dels grups municipals de CiU, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Srs. Palomares, Bonaventura i la Sra. Plana.

25. PRECS I PREGUNTES

Intervé la senyora Plana, qui formula un prec. La plaça Puigvistós senyor Fàbrega, que no està ben arreglada i que li faltaria que passessin una mica a netejar-la i que es cuidés una mica més la part dels jocs.

Intervé el senyor Bonaventura Cabanes, qui exposa, tenim una pregunta que ens han fet arribar sobre la Línia 11 d'autobús, que ens diuen que hi ha horaris en què va sobresaturada i que no hi ha prou espai, i a sobre també ens afegeixen que el dissabte disminueix la freqüència de pas i que la situació encara empitjora més perquè els autobusos són dels models petits. Es veu que hi puja molta gent amb carrets d'anar a comprar, cotxes de nens, etcètera, i crea bastant sobresaturació. Seria interessant que s'hi posés remei.

I després una altra pregunta amb relació a una informació que vam poder llegir sobre els trens de l'11 de setembre. Vam llegir que sembla que aquest any Renfe no vol fer

cap tren especial perquè els ciutadans es puguin desplaçar a Barcelona per assistir als actes de la Diada. Ens agradaria saber si l'Ajuntament ha fet alguna gestió en aquest sentit amb la companyia ferroviària per si se'n poguessin organitzar com l'any 2012.

Intervé el senyor Bonaventura, qui exposa, en relació al trenet turístic, que han posat una màquina, una mica grossa. El tema de la venda automàtica de bitllets per al trenet turístic està posada en un lloc on és impossible que hi accedim les persones amb mobilitat reduïda.

Intervé la senyora Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, en la premsa ha sortit aquests dies l'operació que s'ha portat a terme per tallar la llum en un edifici del carrer Acàcia, i hem llegit també a la premsa que s'estan mantenint reunions amb la companyia, el col·legi d'instal·ladors, el departament d'habitatge i l'Ajuntament per veure com es pot solucionar i regularitzar la situació d'aquells edificis que no tenen comptadors, tenint en compte també que és un barri que ja sabem que té molt d'atur i condicions precàries.

D'això ja n'havíem parlat, si no ho recordo malament, ja fa dos o tres plens i, per tant, demanaria al regidor si em pot dir si s'ha avançat alguna cosa, si hi ha alguna proposta sobre la taula per part de l'Ajuntament o per part de la companyia, amb independència de les accions que s'hagin de portar a terme si s'ha de tallar la llum d'algun bloc.

Intervé el Sr. Amores, qui exposa, alguns veïns de Montjuïc ens han dit que la Línia 1, si no hi ha ningú a Correus en l'últim autobús, no acaba de passar per Pedret i no puja. No sé si és una circumstància, ens diuen que ha passat més d'una vegada. En tot cas, potser convindria preguntar als conductors o veure si això s'ha pogut donar, perquè clar, deixar penjats els veïns de Pedret abans de pujar cap a Montjuïc.

El senyor alcalde disposa la resposta als precis i preguntes formulats:

En relació a la plaça Puigvistós el senyor Fàbrega respondrà.

Intervé el senyor Fàbrega, qui exposa, no en tenia constància. La neteja d'aquesta plaça la fa una empresa externa, però passarem un avís perquè demà mateix la deixin en condicions.

El Sr. alcalde dóna la paraula al Sr. Alcalà perquè respongui en relació a la Línia número 11.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, senyor Bonaventura, m'agrada que em faci la pregunta aquesta de l'L-11, perquè, de veritat, és una línia que m'apassiona. Sí, perquè quan es va fer la modificació anava en la línia d'evitar aquests problemes, de la mateixa manera que a Montilivi podíem allargar-la. Sabem que anava saturada i amb aquesta intenció es va fer la proposta per un tema que tenim pendent i aquí sí que tinc jo la meua part perquè està pendent. Bé, es va dir que es debatiria a la Taula de Mobilitat, o que algú ho presentés al Ple.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, en relació a la consulta que fa dels trens, efectivament ens hem interessat per aquesta possibilitat. Pel que sembla, no hi ha la disponibilitat de la companyia de llogar cap tren enlloc, sí que deien que voldrien reforçar el servei, però, en tot cas, l'opció que va haver-hi dos anys enrere no està en el mercat. Per tant, des d'aquest punt de vista, esperem les respostes parlamentàries a la pregunta adreçada pel nostre grup parlamentari a Madrid amb relació a aquesta qüestió.

Sobre el trenet turístic i la venda en un aparell que no és accessible per a discapacitats, senyora Cunyat si vol respondre.

Intervé la senyora Cunyat, qui exposa, efectivament el tòtem està col·locat a sobre, a un dels laterals del Pont de Pedra, es va haver de col·locar allà per qüestions tècniques. De totes maneres, dir-li que el tren actual permet precisament que les persones amb mobilitat reduïda puguin fer aquest trajecte, aquest viatge. Això amb l'anterior trenet no era possible i que, en qualsevol cas, per a la venda del bitllet i, de fet, per poder accedir al trenet, sempre es necessita la col·laboració del conductor que és qui fa l'acompanyament a l'hora de treure el bitllet quan hi ha una persona amb mobilitat reduïda que vol fer aquest viatge. Un dels nostres objectius era sobretot que les persones amb mobilitat reduïda poguessin fer el viatge i, per tant, més enllà d'aquesta problemàtica específica, avui mateix m'he reunit amb una persona de Mifas, amb l'Anna Maria Guillén, per un tema de comerç, i m'ha felicitat precisament perquè per fi poden fer el recorregut. I, per tant, en aquest sentit, vam resoldre un problema important.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, qui manifesta, jo no li discutia el trenet i ara em discuteix que per agafar el tiquet m'han d'acompanyar. Em penso que no és la resposta correcta. Ja sé que és molt tard, però haurem de parlar-ne un altre moment. A part que infringeix segurament algunes normatives.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, senyor Berlosó, en relació al carrer Acàcia i les converses amb Endesa.

Intervé el senyor Berlosó, qui exposa, veritablement ja fa mesos que estem tractant de resoldre aquesta problemàtica que existeix en el barri. Sempre diem que els barris han de tenir el mateix tractament i totes les mateixes condicions que qualsevol altre espai del centre i de la ciutat de Girona. Per tant, la preocupació és de dir aquests ciutadans que estan allà dalt, que puguin tenir comptador i aquest és el tram en què estem immersos i treballant. El cert és que muntar un comptador al començament era molt barat i ara ja estem a 500-600 euros. Aquí som conscients de la situació de moltes famílies d'aquella zona, que no disposen en aquest moment de diners, i el que s'està negociant és un finançament perquè puguin tenir un comptador, i pagar-lo en quatre anys, que pagant deu euros al mes poguessin pagar la instal·lació del comptador. La meitat d'aquest cost en aquest moment ja tenim el compromís de Fecsa-Endesa del finançament, ara la resta que seria del col·legi d'instal·ladors, encara estem acabant de discutir-ho. Aquest proper divendres tenim una altra reunió i espero que, si no és aquest divendres, la setmana vinent, puguem arribar a un acord a fi i efecte de poder oferir a tots els ciutadans del barri de Font de la Pólvora que puguin instal·lar el comptador i regularitzar la seva situació.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, en relació amb la Línia d'autobús que ho comentava el senyor Xavier Amores, senyor Alcalà si vol respondre.

Intervé el senyor Alcalà, qui exposa, seria interessant si ens poguéssim facilitar el dia i l'hora per localitzar l'autobús. Però, de totes maneres, ja ho miraré a veure si hi ha algun incident en aquest sentit.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dona per acabat l'acte. Són un quart de tres de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera